

Hari Khamis
10 Disember 1992

LAPORAN PERSIDANGAN OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEDUA
SECOND SESSION.

MESYUARAT YANG KETIGA
THIRD MEETING

Hari Khamis
10 Disember 1992

LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEDUA
Second Session

MESYUARAT YANG KETIGA
Third Meeting

Bil.	Kandungan	Muka Surat
5.	Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan (1993) 1992 (sambung)	3
6.	Usul-Usul (A) Usul Anggaran Pembangunan 1993	 120

Laporan Persidangan

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG YANG KELAPAN,**

**MESYUARAT YANG KETIGA
PENGKAL YANG KEDUA**

Hari Khamis, 10 Disember, 1992

*(Tempat: Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)*

HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Speaker (Dato' Haji Abdul Rahman bin Haji
Abbas, DMPN, DJN) - Ahli Kawasan Bertam
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Koh Tsu Koon) - Ahli
Kawasan Tanjong Bungah
- Yang Berhormat Timbalan Ketua Menteri (Dr. Ibrahim bin Saad) - Ahli
Kawasan Seberang Jaya
- Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri (Encik Ahmad Zaki
bin Haji Husin, SMP)
- " " Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik)
- " " Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin
Bakar)
- " " Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen,
PJK)
- " " Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin
Abdul Hamid, PKT, JP)
- " " Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng)
- " " Ahli Kawasan Sungai Aceh (Tuan Haji Ibrahim bin
Yaakob, PJK)
- " " Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji
Yahaya)
- " " Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain
bin Haji Omar, DSPN, PJK, PJM)
- " " Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin
Haji Ramli, PJK)
- " " Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai,
JP)
- " " Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohammed
Yussof bin Abdul Latib @ Abdul Latiff, PKT, JP)
- " " Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun, PJK,
JP)

"	"	Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad, AMN, PJM)
"	"	Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan, PJK)
"	"	Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan, PJK, PJM)
"	"	Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim)
"	"	Ahli Kawasan Prai (Encik V. Muthusamy, AMN, PKT)
"	"	Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat)
"	"	Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason)
"	"	Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai)
"	"	Ahli Kawasan Batu Lanchang (Encik Tan Loo Jit)
"	"	Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng)
"	"	Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon)
"	"	Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow)
"	"	Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke)
"	"	Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram)
"	"	Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun)
"	"	Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Cheah Teik Hoe)
"	"	Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh)

TIDAK HADIR:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang)

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Cik Tan Lee Lee)

Dewan bersidang semula jam 9.40 pagi.

Setiausaha:

Doa

Penasihat Undang-Undang:

Bacaan doa.

Tuan Speaker:

Ahli-Ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula dengan perbahasan. Ahli-ahli yang berminat dijemput.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Sebelum Dewan bermula jawapan yang diberi akan diberi bila. Hari ini bila?

Tuan Speaker:

Tolong duduk, Yang Berhormat. Saya akan menjawab soalan Ahli Bukit Gelugor, jangan bimbang. Yang berminat sayajemput.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Tuan Speaker, saya setelah mendengar ramai bercakap sejak dua hari, pada mulanya saya rasa ingin mengambil bahagian dalam pembangunan tetapi mengikut pandangan setelah beberapa isu dibangkit saya pun rasa perlu juga saya mengambil bahagian kerana ini adalah mustahak untuk rakyat Pulau Pinang. Saya minta satu kepada Tuan Speaker. Saya hendak bercakap macam-macamlah kerana saya dapati ramai juga walaupun kita berbincang Rang Undang-undang Perbekalan ramai peserta yang bercakap dia bercakap macam-macam tajuk, selain daripada Perbekalan. Jadi saya pun hendak campur macam-macamlah disamping menyokong Rang Undang-undang Perbekalan bagi tahun 1993.

Tuan Speaker, kita dengar macam-macam daripada dua, sebelah pembangkang, sebelah yang menyokong. Kita dapati bahawa apa yang diperkatakan oleh pembangkang dia kerja hendak bangkang saja. Satu daripadanya yang saya tertarik daripada Pengkalan Kota betul-betul membuat *homework*, beri pandangan, meminta supaya Kerajaan Negeri membuat sesuatu mengikut pandangan beliau. Kemudian saya renong pula kepada rakan-rakan daripada kawan-kawan beliau. Banyak yang masam muka, seolah-olah tidak hentam pihak Kerajaan jadi dia

pun pening, penghabis sekali dia mula hentam orang. Baru saya nampak kata yang masam itu sudah mula jadi manis sedikit. Kini bagi saya membuat kesimpulan saya nampak memang tujuan di sini datang mesti hentam. Bagi saya hentam itu elok tetapi biarlah perkara itu berasas.

Saya tunjuk satu. Saya masih ingat walau pun saya belum ada di dalam Dewan ini pada ketika itu tetapi kita pun rajin mengikut seperti rakan-rakan kita yang duduk di sebelah sana suka mengikuti. Saya masih teringat masa membincangkan hal hendak buat jambatan. Pihak DAP biasa mengatakan kalau jadi jambatan dia sanggup terjun laut seolah-olah perkara itu tidak akan terjadi. Saya ingat, Tuan Speaker, masih ingat. Tuan Speaker pun bersetuju perkara itu biasa terjadi. Akhirnya jambatan terjadi. Saya juga ingat waktu hendak bawa masuk *factory* di dalam Pulau Pinang, pihak pembangkang terus membangkang dan tidak bersetuju supaya *factory* itu ada. Kalau boleh jangan ada satu pun *factory* wujud di Pulau Pinang. Kemudian *factory* terus berjalan bagi kepentingan rakyat Negeri Pulau Pinang dan makin bertambah. Dan saya masih ingat juga selepas *factory* jadi timbul pula satu lagi isu. Gaji kurang, mendesak supaya dinaikkan gaji. *Factory* sudah jadi, orang dapat kerja banyak, bila orang dapat kerja banyak tidak ada jalan lain hendak buat, rakyat semakin suka semakin sayang kepada Kerajaan, timbul isu gaji. Riuh-rendah hal gaji. Hari ini pula timbul satu lagi isu. Bagi saya kalau saya nampak isu ini diperbesar-besarkan boleh menakutkan orang kononnya toksik membahayakan rakyat, menggerunkan rakyat. Bagi saya di mana ada *factory*, bukan sahaja di Pulau Pinang, di London, di Germany, di Negeri Jerman, negeri-negeri yang tumpukan *factory* lebih banyak daripada pertanian, ada toksik. Di Jepun ada toksik. Di Pulau Pinang sebelum ada *factory*, ada toksik. Hendak buat kasut kayu, hendak buat terompah, hendak buat terompah, hendak buat apa tidak tahulah, dia mesti gunakan *chemical*. Bila gunakan *chemical* dia ada toksik tetapi toksik yang itu tidak terkawal, bukan hari ini tetapi sejak berpuluh tahun. Koay teow sejenis makanan, sejenis koay teow, saya tidak tahu nama bahasa Cina tetapi sejenis bentuk koay teow, *loh see fun*, saya pun mula bercakap bahasa Cina ini, *loh see fun* betul kah?.....

Tuan Speaker:

Selalu Yang Berhormat makan pun tidak tahukah?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Saya tidak tahu, yang saya tahu koay teow tetapi ada nama lain pula, *loh see fun*. Betul, Pengkalan Kota? Tidak betul? Sebutan itu tidak betul? Saya minta maafalah kalau tidak betul tetapi bunyi itu bunyi itulah *loh see fun*. Ada juga sejenis *chemical* yang dicampur, dibancoh untuk dijadikan sejenis koay teow. Bubuh lebih jadi toksik, jadi

racun. Saya ingat tidak salah saya di Perak berlaku kematian kerana terlebihnya *chemical* itu boleh jadi dan dia jadi toksik, jadi racun, makan mati. Tidak salah saya 6 orang yang mati itu. Ada satu kes yang masuk surat khabar, tetapi berlainan bentuk toksidnya. Toksik-toksik juga. Hari ini dia hendak menggerunkan kita.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan, penjelasan. Nampaknya Ahli Kawasan Telok Kumbar tidak tahu apa yang diguna di *loh see fun*. Itu bukan toksik. Itu adalah satu asid, *boric acid* yang *dicontrol* juga. Seseorang yang buat *loh see fun* yang salah guna ini sahaja, bukan ini mengenai *fixtory* toksik. Ini satu *boric acid* sahaja. Tidak tahujangan sebut itu adalah toksik.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Saya tahu, saya tahu itu namanya *boric acid*, saya tahu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat)

Boric asid is a controlled item. It's an acid.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Hj. Mohd Zain b. Hj. Omar):

Sejenis asid dan dia boleh jadi toksikd.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Penjelasan. Jikalau Ahli Telok Kumbar hendak tahu berkenaan *loh see fun* ini....

Tuan Speaker:

Kena masuk DAP dulu?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

....saya ingat beliau harus tanyalah kerana *loh see fun* *noodle* tikus, dia harus tanya kepada Ahli Sungai Pinang.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Saya beri pandangan saya ini dan saya tidak perlu tanya orang. Saya beri pandangan saya.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Penjelasan. Tuan Speaker, toksik ertinya sekiranya makan boleh bahayakan nyawanya. Jadi kerana ada orang yang makan *boric acid* itu terlalu banyak maka telah pun mati. Ini bererti dalam definasi saintifik ini boleh diklasifikasi sebagai toksik.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Tuan Speaker, saya tidak tanya siapa pun. Saya tidak tanya pihak pembangkang, saya tidak tanya pihak Kerajaan. Tidak tanya tetapi dia mahu menjawab, pendapat saya itu betul. Pendapat saya itu betul. Saya bukan kisah sangat toksik *borickah* atau apa, *ric-ric* lagi saya tidak tahu, saya tidak kisah tetapi saya hendak tunjuk jangan menggerunkan orang. Bagi saya pada peringkat awal kalau hendak bercakap, boleh bercakap, boleh beri pandangan tetapi saya takut *nawai itu*, orang Islam kata *nawai itu*, niat, tujuan, yang dibangkit untuk apa. Contohnya banyak lagi. Bangun di sini datang menceritakan cerita Pulau Pinang sangat kotor. Sampai Perdana Menteri pun terkejut bila cerita sangat kotor dengan tujuan untuk membersihkan, bagi pandangan supaya Pulau Pinang harus dibersihkan. Pihak yang bertanggungjawab jalankan kerana bersetuju dengan pendapat mengatakan Pulau Pinang kotor. Ada tempat-tempat yang cantik dikotorkan. Bersetuju. Salah satu daripadanya tempat penjaja. Pindah. Bila sudah pindah mereka juga datang menentang. Saya bukan soal isu, pandangan dan pendapat tetapi saya mempersoalkan niat, ke mana niat orang ini. Niat baik, niat kurang baik ataupun niat jahat. Saya tidak mahu kata jahat atau baik. Kita sama-sama, tuan-tuan sama-sama boleh beri pertimbangan. Saya membuat ini kerana saya tahu, saya hendak tunjuk pendapat-pendapat yang dikemukakan ada kepadanya niat kurang baik. Kalau kurang baik dia boleh kata jahat. Ini yang harus kita pertikaikan yang saya patut mengambil peranan hari ini, bukan hendak jadi Ketua Menteri, bukan hendak jadi Timbalan Ketua Menteri. Dia senyum bila saya kata saya hendak jadi Ketua Menteri. Tidak ada niat hendak jadi Ketua Menteri. Kalau ada niat pun tidak boleh.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ada mimpilah?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Bukan, tidak boleh kerana kita satu orang yang bermaufakat dengan baik, niat yang baik. Sampai bila pun saya tengok kalau Gerakan baik, Gerakan Ketua Menteri. Kalau DAP baik dengan kita DAP Ketua Menteri tetapi dia tidak akan baik. Yang ini yang sedih.

Dia tidak akan baik dan dia tidak mahu baik. Dia tidak boleh baik, baik sikit kena jege, jege tahu jege? Jege itu ertinya buka mata besar kalau boleh sebesar-besar yang boleh. Bagi kawan yang ada niat baik itu jadi tidak baik. Contoh, banyak contoh, masa zaman 1982 cerita tidak baik sahaja KOMTAR. Tiap-tiap kali datang cakap KOMTAR. Sekarang bila sudah tengok orang makin ramai, orang yang hendak berniaga pun makin bertambah, silap-silap penuh sudah KOMTAR itu, pakat berniaga, pakat ramai pergi ke situ, nampak KOMTAR sudah berjaya, cerita KOMTAR sudah hilang. Timbul *car park*, timbul *car park*. Hendak kena suruh buat *car park* sama tinggi dengan KOMTAR. Mungkin boleh jadi tetapi bukan masa sekarang oleh kerana perbekalan kita tidak cukup hendak pergi sampai hendak buat *car park* setinggi KOMTAR, tetapi kalau cukup sampai masanya mungkin jadi. Ini yang saya nak tunjuk kepada semua pihak, semua pihak yang saya sangat takut, takut kalau-kalau tersilap bawa, tersilap tulis. Bila tersilap bawa kemungkinan dia tersilap tulis. Bila tersilap tulis tersilap faham kepada orang yang membaca dan boleh jadi beberapa perkara yang kurang diingini berlaku.

Kita tengok kalau sekiranya negara-negara lain di Singapura pun ada *factory*, banyak *factory*, sampai tidak muat, pindah tempat lain dan sebagainya. Masalah ini sama, masalah yang sama. Yang kita bimbangkan begini - katakanlah toksik yang dipersoalkan itu sangat merbahaya dan ada perkara yang boleh diatasi. Ada, bila ada perkara yang boleh diatasi, akan timbul cadangan untuk dipindah, ambil toksik itu letak di tempat yang selamat supaya jauh daripada rakyat dan sebagainya. Bila itu berlaku, kalaulah itu berlaku dan akan berlaku misal kata, akan timbul bantangan yang lain pula. Tidak setuju dipindahkan. Akan timbul silap-silap dia nanti cuba minta supaya adakan tunjuk perasaan dan sebagainya, yang mana berlaku di satu tempat di dalam negara kita. Jadi macam mana hendak atasi? Saya bukan soal itu. Saya balik kepada soal yang saya kata niat. Niat amat perlu kita awasi jadi kita sebagai penyokong kepada Kerajaan kita kena bercakap. Tidak bercakap salah bagi kita. Kalau tidak jangan jadi penyokong, jadi pembangkang. Yang itu yang dia mahukah? Tetapi bagi kita, kita tengok, yang betul kita sokong. Kita tetap sokong dan macam mana hendak jadi pun kita sokong kalau yang betul. Ya?

Kalau tidak betul? Kalau betul apa yang kamu kata itu tidak betul saya sokong tetapi apa yang saya tahu selama ini apa yang kamu kata tidak betul, saya tidak sokong. Tidak betul dari segi niat, bukan tidak betul dari segi gambaran yang ditunjuk dan sebagainya. Kalau ada niat tidak betul saya tidak sokong. Saya ini nyaris-nyaris hendak sokong Pengkalan Kota, tahu, tetapi *last minute* dia *change* balik, dia *attack* orang itu dia *attack* orang ini kerana hendak bagi kawan-kawan senyum. Saya tidak boleh sokong.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Lain kali.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Lain kali mungkin kalau bagi pendapat yang baik. Jangan niat, jangan ada niat yang disebalik yang boleh kita *go through*, orang kata pakai teleskop tengok ah! ada niat, tanda-tanda hitam. Itu kita tidak boleh sokong. Jadi Tuan Speaker, kita tengok macam inilah. Saya ulang balik, saya hendak bagi gambaran. Walaupun masa saya dalam Dewan ini pendek, 10 tahun, tetapi masa saya mengikuti perkembangan politik dan perkembangan kemajuan Negeri Pulau Pinang, panjang. Saya masih ingat di waktu zaman hendak cari tempat untuk wujudkan *fixtory*. Kerajaan beli tanah hendak wujudkan *fixtory*. Siapa yang membangkang? Siapa yang minta jangan jual tanah dan sebagainya? Saya tidak mahu jawab, saya hendak *reservelah* yang itu. Kalau saya ingat, kalau boleh disemak semula, cerita pembangkang membangkang tidak setuju ada *fixtory*, bagi gambaran seolah-olah Negeri Pulau Pinang sangat penting ditumpukan kepada pertanian pada masa itu. Hari ini hentam pula pertanian tidak guna. Yang mana betul, yang mana tidak betul, saya sendiri pun rasa peninglah, pening. Tahun 70 an tidak setuju sahaja, kira bercakap ramai penyokong, bukan wakil di sini. Wakil di sini pun saya ingat tidak ramai yang ada zaman itu. Tidak ada. Tidak ada. Kalau Ketua Pembangkang pun dahulu bukan di sini. Saya ingat dia mungkin ada di Melaka. Tidak ada di sini. Boleh jadi, saya pun tidak tahu kalau saya tidak semak rekod itu, boleh jadi Bukit Gelugor ada. Kemudian tidak ada, kemudian ada, kemudian tidak ada, macam itu. Perkembangan itu kita ikut. Kerajaan hendak buat rumah menentang. Minta setinggalan kacau dan sebagainya. Bila sudah jadi rumah tidak cukup, mahu rumah lebih banyak. Bagi rumah lebih banyak. Ini saya ingat pertimbanglah, Tuan Speaker sendiri patut timbanglah, lain kali kalau nampak yang tidak betul itu, nampak niat tidak betul itu, tahanlah sama.

Tuan Speaker:

. Tahan dekat siapa?....(ketawa). Kalau Yang Berhormat hendak tahan.... (ketawa)

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Tahanlah orang yang bercakap itu.

Tuan Speaker:

Ha! itu saya faham.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Saya cakap lain Tuan Speaker nampak lain, saya peninglah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon' Yeow)

Niat jahat.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Tengok, tengok kelmarin Tuan Speaker bagi dia bercakap panjang.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, kadang-kadang tahan itu niat baik... (ketawa)

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Dia niat tidak elok, tengok!

Tuan Speaker:

Teruskan.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Jadi yang perlu bagi kita, Tuan Speaker, kuasa dekat Tuan Speaker. Kawan-kawan, bukan kawan, bukan kawan. Siapa bercakap nampak niat bagus lepas, bagi bercakap panjang. Kalau nampak kelentong, kelencong cari jalan, tahanlah. Kalau tidak kita anggap Dewan yang mulia, Dewan yang mulia setiap kali bercakap Dewan yang mulia, sangat mulia, kalau niat tidak mulia, macam mana? Ini semua harus dirangkumi, dicampur aduk. Tengok yang mana betul yang mana tidak betul. Kita pun kadang-kadang rasa bimbang kalau kita tidak awasi tetapi saya nampak, kalau kita kaji balik dia tidak tara mana sangat, cuma agak kita gerun saja, rasa macam gerun, tetapi jangan gerun. Kalau betul-betul rahsia, rahsia. Tidak akan semua mesti beritahu. Kalau besok tanya pula di mana simpan senjata? Apa jenis senjata? Berapa banyak bom? Berapa banyak meriam? Hendak jawab?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat ada orang suka tunjuk senjata tahu?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain b. Haji Omar):

Saya pun kadang-kadang.

Tuan Speaker:

Saya tahulah, saya tahu.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain b. Haji Omar):

Saya pun kadang-kadang suka juga tengok, ingin tahu hendak tanya juga tetapi itu kalau tanya pihak Polis dia boleh jawab? Dia kata itu rahsia, rahsia bagi dia untuk menjaga keselamatan. Ini kita lihat sama, harus kita sedar perkara-perkara ini. Ada benda yang boleh ditunjuk semua tetapi ada benda yang tidak boleh ditunjuk semua. Kalau dia jadi tarzan pun, kalau jadi tarzan pun, dia tunjuk takat mana, Tuan Speaker?

Tuan Speaker:

Bila waktu dia tunjuk semua, ada waktu dia tunjuk sedikit-sedikitlah.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain b. Haji Omar):

Tetapi pada keseluruhan waktulah, sepanjang waktu, dia tidak tunjuk semua. Nampak hari ini macam Tuan Speaker sokong saya. Alhamdulillah lah, tetapi saya hendak itu, itu kenyataan. Kita tidak boleh. Ketua Menteri jangan terkejut, jangan takut. Kalaulah hendak rasa terkejut tetapi saya rasa sikit pun tidak rasa terkejut, tidak rasa bimbang. Kalau rahsia, rahsia. Kenapa yang rahsia itu kena diberitahu, kata bukan rahsia. Kita biasa tahu, kita tengok kelmarin, kalau sudah rahsia kenapa beritahu? Ini rahsia tetapi sudah tahu bukan rahsia lagi. Tidak kacaukah itu?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Minta penjelasan, Tuan Speaker. Tadi Yang Berhormat dari Telok Kumbar kata apa yang disifat rahsia tidak boleh diberitahu. Saya ingin tanya Ahli Yang Berhormat dari Telok Kumbar adakah Yang Berhormat bilang simpanan sisa-sisa toksik, adalah satu perkara yang rahsia.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd Zain b. Haji Omar):

Tuan Speaker, yang bahaya, bahayalah, yang tidak bahaya tidak bahaya. Yang bahaya dijaga tidaklah pula tidak dijaga. Kalau tanya adakah yang bahaya ini dikawal rapi, dijaga, siapa jaga, pukul berapa, siapa yang ambil tahu hal yang bahaya ini? Itu boleh dijawab. Itu boleh dijawab. Kita boleh beritahu siapa yang jaga. Tidaklah yang bahaya orang tidak jaga. Kita ini mahu apa? Mahu, maju. Bila kita mahu maju macam-macam berlaku. Saya ingat dalam ini pun dia ada *chemical* tahu? Kemudian kalau *chemical* ini dia boleh jadi toksik tahu? Dalam Dewan ini tetapi kita tidak sedar. Saya ulang balikkah, macam koay teow tadilah, sejenis koay teow. Kita makan hari-hari. Makanan itulah yang sedap tetapi kita lupa kalau dia silap campur, kalaulah dia silap campur apa akan jadi - gol. Sebelah sana kalau makan pun gol, sebelah sini makan pun, gol. Saya pengurus pasukan, cakap gollah, tetapi gol yang ada di sini bukan tendang gol, main bola, gol pergi. Tidak tahulah dia hendak masuk macam mana. Ini toksik juga tetapi sudahlah kita tahu, ada orang yang jaga, dia terkawal, dia erti dan dia tahu macam mana hendak buat untuk mengelak supaya *chemical* itu jangan jadi toksik. Jadi pendek kata yang bahaya tetap bahaya. Yang perlu kita buat kita mahu tanya kawalan itu ada atau tidak? Kalau tidak ada kita kena bawa, hantar wakil pergi Bangsa-bangsa Bersatu, ban semua yang apa orang kata zaman moden yang menggunakan alat-alat yang boleh menimbulkan toksik. Ban semua. Tidak usah pakai komputer, tidak usah pakai....saya pun tidak erti hendak sebut. Saya ingat Sungai Pinang dia tahulah, dia pakar dalam bahagian itu. Kena ban semua. Saya ingat lampu ini pun tidak tentu. Tidak tahulah, buat kajianlah, ada atau tidak ada. Ya, kalau dicampur *chemical* dia akan wujud tetapi kalau sekiranya kita kata marilah, kita tidak usahlah, kami sokonglah, kita balik tidak usah maju, balik zaman dahulu macam zaman naik kereta kuda tahun 1942, kereta lembu okay. Tetapi jangan pula bila patah balik ke situ, kita tidak maju, Pulau Pinang negeri yang betul-betul cukup cantik, tempat macam-macam kemajuan boleh berlaku dam, dam, dam, dam. Kalau tidak maju! Kalau maju tidak cukup, tidak cukup maju minta supaya dimajukan boleh. Jangan cadang macam buat jambatan suruh buat gerai. Di mana hendak *parking* kereta hendak pergi makan kalau ada gerai. Hendak beli, hendak buat *shopping* dekat mana? Mampus tidak lalu, tidak gunalah jambatan itu. Jambatan itu diguna untuk pergi ke gerai-gerai. Itu cadangan yang tiada logik. Saya sahaja kata tiada logik, tambah ahli pakar yang ada dibelakang dan didepan sana itu. Lebih tahu logik atau pun tidak logik. Saya sendiri pun sudah kata tidak logik, yang kurang pakar, kurang faham, kurang mahir. Dengan sekali gus kita jawab kata tidak boleh, tidak logik kerana jambatan bukan tempat untuk pergi makan angin.

Sekarang saya hendak balik, Tuan Speaker, saya hendak sentuh sedikit yang ada kaitan dengan Perbekalan. Kemungkinan ramai juga orang nanti tidak setuju. Ada yang setuju saya bercakap, ada yang tidak setuju, ada yang syok dan ada yang tidak syok, ada yang kata mengarut dia. Yang bangkang mungkin dia kata mengarut tetapi kalau tanya sebelah sini, yang ini nanti sokong kata bagus, cakap lagi, godam tinggal lagi dia tidak tarik seluar suruh duduk sahaja. Saya hendak sentuh ini, Tuan Speaker. Pertama sekali kalau seimbaz lalu kita nampak macam remeh-temeh tetapi kalau kita mendalam sedikit kita nampak penting walau pun dia merupakan seolah-olah remeh-temeh. Satu dari segi yang kata dalam ucapan dalam perbekalan ini menyentuh tentang keselamatan. Saya minta dipertimbangkan kalau boleh, kalau saya bercakap ini logik perbetulkan sedikit jambatan daripada Jalan Tengku Kudin hendak naik jambatan. Ada tempat 80, ada tempat dengan serta merta 60, kemudian dia lepas balik 60, boleh 80 balik, kemudian ada yang 50, boleh peningkan *driver*. Satu pemandu pening, yang kedua pening duit. Dia tengah lari 80, chup, kena brek hendak tarik bagi jadi 60. Kalau tuan-tuan tidak percaya, Yang Berhormat-Yang Berhormat tidak percaya *try* tengok. Besok datang kalau dari Seberang, turun jambatan masuk Jalan Udini, dalam *speed* 80 kemudian tengok pap, dia naik 60.

Dia terpaksa brek, daripada 80 turun 60 dengan serta merta, kerana konon hendak jaga keselamatan belok *bend* itu. Saya ingat 70 boleh tahan. Boleh *corner* kecuali orang yang mabuklah, 70 pun dia langgar, 60 pun dia langgar, 40 pun dia langgar kalau dia sudah mabuk. Tetapi apa yang saya hendak tunjuk di sini kadang-kadang *speed* itu dia tidak laju dengan elok, dia tidak turun dengan elok, dengan sempurna, 80 hendak turun 70, dia kena tarik minyak itu. Jangan tekan, kena lepas kemudian barulah dia turun 70 sampai sudah ke belok itu, *bend* itu. Tetapi hendak bagi jadi 60 dia kena tekan brek. Di situ saya minta buat kajian. Kalau munasabah pandangan saya, elok pendapat saya, kita ubah daripada 60 jadikan 70. Ya? Serupa. Sahabat saya kata tolong beritahu, di sebelah Prai pun macam itu juga. Macam itu juga dekat jalan pergi Tanjung Tokong. Daripada ini tiba-tiba 50. Dia kena tarik minyak, dia kena tekan brek. Kalau tuan-tuan yang bertanggungjawab kata munasabah pandangan kami, *speed limit* kami tidak usah ubahlah tetapi kalau agak pandangan saya kena pada tempatnya betulkanlah. Ini boleh jadi kadangkala teruk pada pemandu-pemandu. Dia hendak tarik, dia hendak tekan brek. Kadang-kadang dia lupa hendak tekan brek hendak bagi jadi 50 daripada 70 dia kena. Dia kena bukan 80, kena \$300. Bila kena \$300 dia bebai sekejap lagi dia pederas, dia pula kena lagi dengan orang lain, lagi tambah duit. Kadang yang cari, kalau kita tengok *speed trap* pun dia tunggu di situlah. Dia itu antara 70 ke 50 *ready*. Kena *speed trap* situlah. Tapi kalau kata 70 sepanjang macam itu, kalau dia hendak kena, sahaja dia gatal hendak cari kena *speed trap*. Ini pandangan saya untuk memberi

keselesaian kepada pemandu-pemandu daripada dia diganggu ataupun terganggu dengan keadaan.

Yang kedua, perkara ini pun nampak kecil tetapi dia menyusahkan. Di kawasan saya sendiri, Simpang Tiga, Teluk Kumbar, depan *market*, dia ada *double line*. *Double line* itu betul, baik dengan tujuan tidak mahu potong memotong. Tetapi di depan *market* tidak ada motokar yang lari 30 ke atas sebab lepas simpang *market* orang ramai. Dia mesti lari, dia mesti berjalan dengan secara macam bentuk kura-kura. Motokar itu berjalan macam kura-kura. Bila depan *market* ramai basikal, ramai orang, dia terpaksa melintasi *double line*. Bila dia melintasi *double line*, undang-undang kata pemandu yang melintasi *double line* kena saman. Yang ini akan berlaku sedikit hari lagi. Ramai nanti kena saman bila sampai ketika hendak *trap* ataupun hendak saman orang. Saya ingat tidak perlu *double line* di depan *market* ini. Kalau satu motokar dia berhenti di depan, lain motokar kena berhenti tidak boleh potong kerana kalau dia potong, *double line*. Benda ini kecil tetapi dia boleh memberi pandangan ataupun menimbulkan perasaan kegelisahan daripada rakyat yang mengguna motokar, motosikal dan sebagainya. Kalau perlu, kata mesti kena juga *double line*, dia potong kena saman yang itu terserahlah kepada pihak yang bertanggungjawab. Saya cuma bagi pandangan takut kalau kalau apa mustahaknya *double line*, apa kata kalau kita buang *double line*, sama ada dia merbahaya ataupun tidak.

Yang kedua, saya menyentuh sedikit kepada PBA. Pertama sekali kalau boleh buat kajian. Biasa saya buat aduan mengatakan di mana*tank* di mana saya tidak tahu. Tetapi yang saya tahu kawasan saya pakai *tank* itulah. Hujan sahaja keesokan hari air keruh. Saya ingat di Tanjung pun ada guna paip yang sama. Hujan, kelmarin hujan hari ini keruh. Saya cuma beritahu untuk buat siasatan. Kalau hendak bukti saya akan bawa air keruh itu. Saya takut dia campur dengan selut. Kalau selut itu tidak merbahaya, jawab kata tidak merbahaya. Alhamdulillah, saya boleh beritahu kepada orang yang menggunakan paip yang pergi ke kawasan-kawasan yang bila mana hujan satu hari keesokan hari air keruh. Yang ini bukan toksik. Bukan toksik. Yang ini cuma campuran selut sedikit mungkin. Saya tidak mahu nanti pihak pembangkang pula kata tengok dia bawa contoh daripada sungai. Saya tidak mahu macam itu. Saya cuma beritahu supaya kalau betul apa yang saya tegur ini, perbetulkan. Itu *style* saya, *style* saya tidak salah siapa.

Kita mana boleh salah semua orang. Kadang-kadang apa yang dibuat ada yang tidak boleh tahu. Tidaklah hendak beritahu semua. Misal kata MPPP begitu besar, begitu ramai pekerja. Kalau satu dua pekerja tidak buat kerja macam mana hendak tahu? Bila sudah dibangkit dan ditimbulkan di sini baru tahu. Kemudian baru hendak diperbetulkan. Itu baik, tinggal lagi kalau beritahu tidak buat, hah, itu tidak baiklah. Contohnya dalam MPPP ini, OC. OC. Apa binatang OC

ini? Saya hendak tunjuk kadangkala terdapat, biasanya terjadi di kampung, kita cuba hendak perbetul, kemudian dapat diperbetul, hari ini dia terlupa balik. Kena peringat baliklah. Kena peringat kerana tiap-tiap yang terlupa kita ingatkan supaya dapat dibaiki semula. Saya biasa mencadang dan biasa berbincang dan biasa mendapat keputusan. Bila hendak bagi OC kepada permohonan ataupun sebelum dia dapat permohonan untuk mendapatkan OC, dia akan ada macam-macam syarat. Kalau bolehlah, kita hendak percepat ini, kalau *federal* pun hendak percepat, di sini pun boleh percepat, kalau boleh, setiap pemohon kita bagi dia syarat A sampai Z, kalau ada sampai Z. Bagi A sampai Z, Dia tidak bawa A sampai Z dia kena usaha sampai A sampai Z. Kita tidak mahu bila dia buat dia bagi syarat A sampai F. Selesai A, F ambil masa enam bulan pergi pula tanya, ada pula G, H, I. Balik pula, perbetul balik untuk dapat G, H, I. Hantar, tiba-tiba ada pula J. Lagi tiga bulan, enam bulan dapat J. Last sekali K. Hendak perbetul pula K. Dia ambil masa yang panjang. Kalau kita kata A sampai K ada, bagi A sampai K, balik buat. Kalau kamu ambil masa dua tahun, kamu punya pasal, kalau kamu ambil masa tiga tahun, kamu punya pasal. Jangan A, B, C, D, E, F, G. Sudah siap H, I. Siap, ada pula J, kemudian ada K. Ini boleh meleret. Yang itu kadang kadang orang takut hendak *develop*, takut hendak *develop*. Masa yang panjang. Dia jangka hendak untung sikit, hendak tolong Kerajaan hendak buat rumah murah, hendak untung sikit. Sebab ini meleret bertahun-tahun, dia pun tidak boleh untung dia berhenti. Dia berhenti, dia tidak buat. Tidak jadilah sokongan rakyat yang minat yang hendak cari keuntungan melalui *development*, dia pun berhenti.

Saya cuma, kalau apa yang saya tuduh..... Saya ulang lagi sekali, saya bukan buat tuduhan. Saya cuma memberi pandangan ini mengikut pengalaman, mengikut peristiwa-peristiwa yang berlaku di dalam kawasan saya, yang mengadu kepada saya untuk saya bawa. Tetapi apa yang saya faham perkara ini sudah pun dahulu lagi dibincang dan dibuat dan biasa buat, biasa mempercepatkan, biasa mempercepatkan. Ini pun tidak kena juga. Cepat sangat pun dia marah. Macam kata kawasan Seberang Jaya lah, bila cepat sangat lulus pun dia marah. Terlambat sikit pun dia marah. Sangat lambat pun dia marah. Saya ingat tidak usah pedulilah. Agak boleh cepat, cepat, pederas buang. Agak lambat, lambat. Yang lambat kena lambat. Tidak ada satu yang boleh cepat. Kalau yang lambat dia tetap lambat. Macam orang berjalanlah. Kalau yang ada jenis cedik itu dia jalan cedik, cedik, cedik. Hendak suruh dia jalan lambat tidak boleh kerana dia jenis cedik. Ada setengah dia merendap jalan. Hendak marah, hendak suruh dia jalan cepat, dia tidak boleh. Hendak taroh langkah hendak cepat pun tidak boleh kerana dia jenis lambat. Jadi macam mana kita hendak marah? Macam itulah juga. Hendak lulus satu, hendak lulus ini, yang cepat boleh cepat, yang tidak boleh cepat, jangan cepat, dia akan timbul masalah. Kajian kena dibuat dari masa ke semasa. Tidaklah itu salah. Tetapi kalau yang ini, boleh kita tegur bagi saya, pendapat saya. Boleh tegur, tidaklah sampai hendak tegur

pun salah. Kalau tegur pun tidak boleh, habislah, dia jadilah garang. Hendak tunduk kepada Speaker, hormat pun seluk poket, habislah. Kalau tunduk, tunduklah betul-betul, bukan hormat dekat Yang Berhormat Dato' itu, hormat kepada yang ditulis di depan itu, Tuan Speaker. Tunduklah betul betul, jangan seluk poket tunduk. Hendak ambil syarat bagi orang nampak tunduk tetapi tidak tunduk. Kalau seluk poket itu bukan tunduklah.

Ini saya hendak tunjuk teguran-teguran yang saya buat ini saya percaya benda ini boleh buat balik, perbetulkan balik. Kadang-kadang berlaku, satu contoh, di kawasan saya Sungai Batu. Lesen niaga gerai kopi di depan Kelab Teluk Kumbar, Kelab UMNO. Satu orang tua berniaga, waktu berniaga ada lesen. Ada, boleh berniaga. Boleh berniaga dan berniaga. Akhirnya meninggal dunia. Bila meninggal dunia keluarga dalam keluarga itu dia sambung niaga. Tempat cari rezeki. Bukan dia seronok sangat tetapi dia dan nampak kata berniaga ini bolehlah menampung rezeki anak cucunya. Dia berniaga. Tetapi nama kedai simati. Dia berniaga. Hendak minta permit niaga, sampai hari ini tidak boleh. Jawab dia sebab apa, *refer* dekat JKR. *Council* minta *refer* dekat JKR. Saya jawab senang sahaja. Dulu macam mana boleh berniaga? Dia berniaga dulu, sudah berniaga dulu sudah ada lesen sudah ada permit, boleh berniaga. Hari ini dia hendak minta lesen di sana, dia tidak ada lesen. Dia ganti keluarga yang meninggal dunia. Hari ini pun usianya saya ingat sudah 75. Dia terus. Yang dia takut sebab ada orang pergi mengugut. Ini tiada lesen, boleh tutup, dari masa ke semasa. Tetapi saya harap benda itu senang sahaja. Buka balik fail, bagilah kebenaran dia berniaga. Hasil pun dapat. Saya ingat sekarang hasil pun tidak ambil apa. Dia tiada permit berniaga.

Perkara-perkara ini, tuan-tuan, Yang Berhormat-Yang Berhormat sekalian, saya hendak tunjuk, ini kita tidak boleh salah kepada pentadbir. Dia akan berlaku dari masa ke semasa. Waktu ingat dia elok, waktu lupa dia ulang balik. Tidaklah semua orang boleh buat kerja macam itu. Mesti *on the dot*. Tidak boleh, ada. Kalau main bola pun tidaklah sebelas orang itu pandai. Ada yang kurang, ada yang bagus. Yang bagus naik harga. Sekali *strike* gol \$14,000 harga sebulan. Itu yang bagus, tidaklah semua kita hendak kena bagi \$14,000 juga sebulan. Dia ada yang baik, ada yang kurang sikit. Tetapi kita harap perkara-perkara macam ini dapat diawasi sedikit supaya perkara yang selalu dibangkit dan tidak boleh diatasi, sekarang kita atasi. Ikut *trend* perbekalan sudah meningkat begitu baik, cara menyusun strategi, rancangan kemajuan pembangunan di Negeri Pulau Pinang pun makin baik jadi kita minta juga dia sistemnya akan bertambah baik. Yang ada pun sudah cukup baik, sudah ada baik, tinggal lagi kita hendak tambah baik dia itu sedikit lagi. Saya rasa tidak jadi salah kalau kita tambah dan tidakjadi salah kalau kita membuat teguran.

Yang kedua, dalam MPPP, MPSPlah. Bila saya dengar kata kalau 1,000 kaki persegi mesti kena pelan. Orang tidak kena pelan,

boleh ambil pelan dekat *Council*. Ikut pelan itu dapat cepat, kemudian boleh buat rumah. Kita merayu dulu dan saya percaya kata pihak EXCO sendiri pernah beri jaminan yang rumah kampung ini, rumah kampung ini adalah orang yang tidak mampu, banyak yang tidak mampu,..... Kalau kita duduk, kita renung, kalau tuan-tuan ingat, kalau bolehlah renung sikit baru boleh nampak macam mana kedudukan yang sebenar golongan ini. Dia ini kalau pergi tangkap ikan dia dapat duit banyak untung \$300, dia beli papan, dia beli kayu, dia simpan. Dia pergi pula, lama kelamaan dia himpun, himpun, himpun, dia hendak buat rumah. Dia bukan macam kita. Bagi *deposit* dapat rumah kemudian bayar hutang dekat bank. Tidak, dia hendak bayar hutang dekat bank pun tidak boleh. Kebetulan masa itu dia dapat duit, dia hendak buat, dia hendak perbesar. Kalau rumah asal dia kecil dengan enam batang tiang dia akan hendak perbesar, hendak perbesar dapur ataupun hendak tambah bilik. Kemudian bila dia dapat lagi duit, duit yang lumayan, boleh tampung, dia tampung, dia buat rumah. Itu *style* dia. Dia kata tidak boleh hendak bayar. Sebulan \$60 pun dia tidak boleh, sebab itu nelayan jarang ambil rumah murah kerana dia tidak mampu membeli rumah-rumah yang berbentuk kena bayar tiap-tiap bulan. Dia hanya mampu tunggu bila dapat duit lebih, dia beli papan, dia tampung rumah dia dan dia rasa selesa. Dia cukup berbangga jangan kacau dia.

Jadi saya ingat ini yang kita minta dikecuali. Golongan-golongan ini dikecualikan, sebab dia tidak mampu. Hendak cari pelan, hendak bayar duit pelan, dengan duit yang dia dapat dia beli papan, habis kata, dia hendak bayar duit pelan, dia tidak buat. Dia rempuh juga buat rumah. Dia tidak mampu macam golongan kita. Jadi golongan-golongan ini yang kita minta. Kalau hendak kena pelan juga, kadangkala terdapat hendak masuk pelan dia melilau hendak buat pelan biasa terjadi papan reput, rumah tidak naik. Saya minta lagi sekali supaya perkara ini yang sudah pun ditimbul dulu dan dapat mendapat persetujuan disegerakan. Golongan ini bagi peluang kecuali. Macam kita buat golongan termiskin dapat bantuan Kerajaan. Orang hendak marah macam mana. Dia golongan termiskin. Macam ini juga golongan ini dikecualikan. Kalau dia jadi guru duduk di luar bandar, dia kena pelan kerana dia bergaji dan mampu maka dia kena pelan. Yang nelayan, petani, yang tanam sayur, pendek kata jenis yang tidak boleh dapat pendapatan tetap tiap-tiap bulan ini, kita kecualikan dan saya harap dapat pertimbangan yang sewajarnya. Dua dua, jangan MPSP lulus MPPP tidak boleh. Pening kita. Lebih baik dua-dua tidak usah. Ini harus dipertimbangkan. Kalau hendak ikut memanglah, kami, kami, hampa, hampa. Kami kata tidak boleh, tidak bolehlah; hampa hendak lulus boleh. Hah kita tidak mahu *style* itu. Kita mahu *style* duduk bincang. Kalau hendak buat boleh. Hendak tolong betulkah? Hendak tolongkah rakyat yang susah? Jangan tolong rakyat yang senang. Rakyat yang senang lepaskan dia. Dia sendiri hendak cari kesenangan lebih senangkah, lebih mewahkah, terpulang dekat dia. Dia hendak buat rumah dua kali banglowkah, itu dia pasalnya. Tetapi

yang kita pertikai golongan ini, golongan yang tidak mampu yang boleh tengok sahaja. Rumah murah pun dia tengok. Rumah sederhana pun dia tengok. Rumah mahal pun dia tengok dan dia tidak mampu hendak beli kecuali dia ada anak sembilan. Kemudian semua sembilan-sembilan ada kerja, kerja di *factory* ramai, duit boleh dikumpul dengan sekali gus, golongan itu mampu. Tetapi kalau anak dia dua, masih lagi belum mampu hendak bayar bulanan kerana dua anak itu kadangkala menampung keluarganya di untuk nafkah setiap hari.

Yang ada satu, dua lagi Kebun Bunga. Saya hendak tunjuk Kebun Bunga. Saya tengok Kebun Bunga ada peruntukan. Kadangkala tidak berjalan kerana ada program yang boleh sangkut dengan projek yang dirancang oleh Kebun Bunga. Saya cadang kalau bolehlah, kalau nampak tidak boleh berjalan, tidak usah beri peruntukan itu, ubah ke tempat lain supaya duit itu dapat kita guna. Saya ingat, cadang hantar dekat JKR. JKR mahu duit banyak tetapi kita nampak tahun ini makin bertambah. Tetapi jangan lupa, Yang Berhormat, bertambah duit, kerja juga bertambah. Masih lagi ada yang tidak cukup. Dia tetap berlaku yang tidak cukup. Kita manusia. Yang kata manusia ini sampai bila tidak habis. Kalau tidak habis kalau sudah kata habis, aku berhenti, aku cukup, dia bukan manusia. Dia tidak kata macam itu tetapi dia bersyukur Alhamdulillah, tidak apa. Ertinya Alhamdulillah, bersyukur pun kalau diberi dia mahu lagi kalau perkara itu tidak cukup bagi dia. Kalau dia masih ingat kata apa yang dia buat itu tidak cukup dan perkara yang timbul tidak habis itu manusia yang rajin yang setiap masa mencari jalan untuk memperbaiki kerana kemajuan Negeri Pulau Pinang. Kalau ada rekod mengatakan *budget* dia menurun daripada kalau dibanding lima tahun sudah, dia menurun itu tidak betul. Mesti cari jalan, tidak betul, boleh diganti. Tetapi kalau *budget* dia makin naik itu betul dan cerita main tunjuk buku, garang sangat tunjuk buku biru ini, buku biru ini cantik saja, tunjuk angka-angka. Hendak tunjuk apa kalau tidak tunjuk angka. *Budget* tunjuk angka-angka. Dia hendak tengok gambar mungkin. Gambar Madam Kee, gambar Zakaria, dia hendak tengok itu mungkin. Dia hendak banding siapa cantik, siapa tidak cantik. Bila kata *budget* angka, dia mesti tunjuk angka.

Yang duduk di belakang ini, bincang punya bincang berbulan-bulan hendak susun *budget*. Datang di sini, orang tidak hormati angka-angka yang ditunjuk untuk hendak memajukan Pulau Pinang. Kata pula ini semua mengarutlah, macam-macamlah tetapi boleh kata, hendak kata apa pun katalah. Tetapi saya hendak ulang balik, tidak patut macam itu, tidak patut kerana siang malam dia macam *reporter* juga tahu siang malam kerja. Kadang-kadang marah dekat *reporter*. Tuduh pula *reporter* tidak adil. *Reporter* tidak adil masuk sebelah saja. Itu Jawi kata kelmarin. *Reporter* senyum saja, senyum kata dia kata tidak betul. Macam itu juga, orang susah payah buat hendak tunjuk angka berdebatlah, debat tentang kewangan itu debat. Ini sebab apa belanja

banyak? Hendak bagi duit dekat dia sebab apa? Lebih sebab apa, untuk apa? Kita mahu untuk ini, kita mahu untuk ini. Itu *style*, baru orang boleh ikut. Kalau setakat main sini tunjuk angka-angka sahaja semua karut. Ini dia tidak menyinggung, yang tersinggung yang buat kerja. Siang malam, tiga hari, empat hari, lima hari, seminggu, sebulan, dua bulan susun apa program, apa pendapatan. Semua saya rasa kita kenal hati-hati. Hendak cakap boleh, bantai siapa pun tetapi kadang kala orang boleh nilai ucapan kita itu. Hari ini saya rasa legalah ... (gangguan) rasa legalah. Kalau tidak betul pun tidak betullah, kalau betul pun betullah. Saya rasa puas sebab lepaslah. Sebenarnya saya bagi pendapat saya. Kalau ada orang anggap salah, salahlah kalau orang anggap betul, betullah tetapi apa yang saya rasa patut saya bercakap saya bercakap. Saya menyokong Rang Undang-Undang Perbekalan Tahun 1993. Tuan Speaker, sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Dato' Speaker, saya juga ingin turut serta dalam perbahasan Perbekalan 1993 ini. Tadi Yang Berhormat Zain telah mengatakan dia sudah puas boleh bercakap. Sekarang saya pula rasa tidak puas lagi hendak kena bercakap juga hendak bagi puas juga. Ini adalah kerana buku biru ini juga. Tajuk perbahasan kita daripada hari yang pertama sehinggalah ke saat ini semuanya membicarakan tentang buku ini. Benar apa seperti dikatakan tadi. Pegawai-pegawai Kerajaan bersusah payah, bertungkus lumus untuk menyediakan segala perangkaan untuk perancangan depan Pulau Pinang yang tercinta ini. Tapi malangnya setiap isi, boleh dikatakan setiap paragraf, setiap ayat, dibangkang, dikutuk, dicaci, dihina, dilambak kesemuanya di dalam tong sampah. Bukan saja isi kandungannya, bahkan sampai ke kulitnyajuga menjadi bahan kritikan.

Saya orang baru, baru dua tahun masuk dalam Dewan ini, tetapi hujah yang kadang-kadang saya dengar berulang-ulang kali, ya, kulit saja cantik isi tidak ada apa, kulit saja cantik isi tidak ada apa. *Phrase* itu berkali-kali diulang. Saya rasa *phrase* itu adalah *phrase* yang lama. Hendak kata kalau kritik, kritiklah, bagi *style* sedikit. Janganlah macam itu juga. Tidak mahu macam itu. Ini ialah dokumen yang rasmi. Dokumen rasmi yang dibentangkan tetapi malangnya ini tidak dipakai. Tiba-tiba sekeping surat yang entah datangnya daripada mana yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Berapit, kalau tidak silap saya, menjadi tajuk perbahasan yang begitu hebat. Ucapan yang mengambil masa sampai 30 minit. Saya tidak mahu bicara tentang isi kandungan surat itu. Kita tahu semua benda itu silap. Saya tidak mahu sentuh perkara itu. Silap adalah perkara biasa dalam manusia ini. Semua orang buat silap. Jadi saya tidak mahu ungkit mengenai kesilapan itu lagi. Tetapi apa yang hendak saya sentuh di sini ialah tentang kewajaran sekeping surat yang diterima itu sudah cukup bagi Ahli-ahli DAP untuk berbicara sampai setengah jam dalam Dewan yang mulia ini.

Perkara itu ialah perkara yang kecil. Bantahan tentang yuran Perpustakaan Pulau Pinang. Berdasarkan hanya satu bantahan jadi ahli pihak pembangkang sudah membawa perkara itu untuk dibincangkan dalam Dewan ini. Adakah patut? Sudahkah dibuat kajian menyeluruh tentang kehendak-kehendak rakyat di Negeri Pulau Pinang? Berapa ribu rakyat yang bantah tentang yuran yang dikenakan dalam perpustakaan atau di perpustakaan itu? Seribu, dua ribu, tiga ribu kerana kita tahu kemudahan yang ada di perpustakaan itu menelan belanja. Jawi sudah mari ... (ketawa). Perpustakaan yang digunakan itu adalah untuk kepentingan awam. Buku yang di dalam itu, hawa dingin, kos pentadbiran dan sebagainya, semuanya memerlukan wang. Itu adalah kos yang terpaksa ditanggung. Apalah salahnya penglibatan rakyat jelata untuk membayar sedikit menggunakan perkhidmatan dalam perpustakaan itu? Tidak ada satu yang *free* dalam dunia ini. Jadi berapa ramaiakah rakyat Pulau Pinang yang tidak setuju dengan itu? Kalau ramai boleh dibentang di sini, boleh dipertimbangkan oleh Kerajaan, saya percaya tetapi kalau hanya sepucuk surat, itu yang hendak dipertikaikan, saya pun tidak tahulah bagaimana pemikiran dan proses pemikiran yang berlaku dalam minda, dalam *mind*, ahli-ahli pihak pembangkang. Rupanya itulah kegemaran mereka. Sama juga dengan Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal. Bawa mari kad jemputan jamuan. Satu lagi perkara, isu besar bagi mereka yang diheboh-hebohkan sampai bertengkar dengan Tuan Speaker. Terkejut seluruh Dewan di dalam dan di luar kerana kad jemputan itu. Yang namanya tersebut penaungnya sebagai Y.B. dari Seberang Jaya dan juga Yang Berbahagia Dato' Tan Gim Hwa. Apa yang hebat sangat benda ini? Tidak tahu, Yang Berhormat dari Seberang Jaya pun tidak tahu.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Ya.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Adakah Ahli daripada Penaga sedar bahawa apabila membagi menggunakan nama-nama dan bagi jawatan-jawatan Kerajaan ada bagi satu gambaran dan telah disalah guna oleh kumpulan-kumpulan tertentu untuk mengugut orang ramai supaya kalau *you* tidak bekerjasama, supaya kalau *you* tidak memberi derma atau iklan pada mereka, nama-nama yang digunakan akan mencari pasal, akan membagi masalah-masalah pada masa yang akan datang? Adakah Ahli daripada Penaga sedar bahawa ada kejadian ini berlaku?

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Habis? Terima kasih. Dari ucapan ataupun penyampaian yang disebut oleh Ahli Yang Berhormat Bagan Jermal tadi, perkara yang menarik minat saya di sini ialah ugutan. Perkataan ugutan yang digunakan. Okay? Saya kluatir proses dalam pemikiran Ahli Yang Berhormat ini ialah sesuatu yang saya berasa aneh sikit, bukan kerana peristiwa itu yang membimbangkan Yang Berhormat tetapi cara Yang Berhormat mentafsirkan peristiwa itu.

Saya bubuh beginilah, lebih mudah. Katakanlah seorang pemuda. Kita katakan A. Hari cuti dia keluar bersiar-siar di waktu malam di pekan untuk menenangkan fikirannya. Sampai lewat malam dia pun hendak balik ke rumahnya yang kebetulan agak jauh di pinggir kampung. Dalam perjalanan hendak balik, tiba-tiba ia terhenti di tengah jalan. Dia ternampak satu lembaga seolah-olah sedang melambai-lambai mengamit-gamit kehadirannya. Tiba-tiba badannya menjadi gementar, tubuh badannya berpeluh, lantas dia berpatah balik dan lari pergi ke kepala jalan dengan melolong terpekik di situ. Kebetulan di warung itu terdapat sekumpulan pemuda yang masih lagi minum kopi, yang masih minum kopi. Dia meminta pertolongan daripada mereka untuk menghantarnya pulang. Jadi pemuda dengan hati yang baik sekumpulan itu bawa dia pergi ke rumahnya. Sampai ke tempat yang dia berhenti takut tadi. Rupa-rupanya yang takut tadi mereka perhati dan amati ialah seponon pokok, ya, seponon pokok. Dahannya ditiup angin seolah-olah melambai-lambai. Itu pokok dan besok paginya pemuda tadi dengan hati yang geram ambil kapak pergi tebang pokok itu. Kata orang tanya mengapa tebang pokok itu? Hanya pokok ini ada nyamuk. Pokok ini ada nyamuk, sarang nyamuk, jadi wajar ditebang pokok itu. Baik, kembali kita kepada sini daripada cerita tadi. Sebenarnya pemuda tadi ini bukan pokok itu yang dia takut tetapi dia mentafsirkan pokok itu sebagai hantu. Itu yang membuatkan dia berasa takut.

Dalam konteks perbahasan kita, bukan kad itu, bukan nama itu yang membimbangkan, bukan perkara itu, nama Ahli Yang Berhormat Seberang Jaya ataupun Yang Berbahagia Dato' Tan Gim Hwa yang membimbangkan kerana kad-kad seperti itu biasa, nama T.Y.T pun ada, nama Agung pun ada. Bukan kerana peristiwa kad itu yang membimbangkan tetapi cara dia mentafsirkan peristiwajamuan makan malam itu yang membimbangkan. Takut, takut bahawa pemimpin-pemimpin ini berpeluang berjumpa dengan rakyat, berjumpa dengan rakyat berkenal mesra dengan rakyat dan sebagainya. Takut pengaruh Ahli Yang Berhormat Bagan Jermal ini semakin berkurangan. Seperti macam tadi takut kepada hantu. Jadi persoalannya sekarang ialah bukan peristiwa itu, *it is not the event* tetapi bagaimana dia mentafsirkan kejadian itu yang membimbang dan menakutkan. Pengaruhnya takut berkurangan. Kerana itu timbul dalam dirinya sebagai satu *defence mechanism*, satu mekanisma untuk membela

dirinya dan mengecap bahawa itu adalah satu ugutan. Sama dengan cerita tadi, budak tadi bawa kapak tebang pokok. Itulah yang saya dapati yang dapat dilihat daripada cara pemikiran berlaku dalam minda Ahli-ahli Yang Berhormat daripada DAP. Tafsiran kebimbangan dan wujud satu *defence mechanism* dalam diri itu mengelakkan.....

Surat, kad dan cara pemikiran ini agak aneh, pelik, saya tengok. Proses yang berlaku dalam minda dia itu dan kemuncaknya, salah seorang lagi, tidak silap saya Ahli Yang Berhormat dari Air Itam, dia bercakap tentang pelancongan. Pelancongan negeri kita ini tidak buat program, aktiviti yang cukup, itu dan ini ... Saya sokong, saya setuju, saya dengar dengan teliti pada peringkat awalnya. Saya setuju kerana kita hendakkan jadi Pulau Pinang ini sebagai sebuah destinasi pelancongan. Bukan hanya sekadar *transit*, tempat persinggahan antara perjalanan daripada katakan daripada Bangkok untuk menuju ke Medan. Tidak. Kita hendak pelancong semakin ramai. Kita hendak akan jadi pelancongan ... (gangguan).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Kita hendakkan di Pulau Pinang, ini menjadi satu destinasi pelancongan kelas antarabangsa. Sama seperti macam Hawaii, Nassau, Bangkok, Bali dan sebagainya. Ya?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ahli Kawasan Penaga berbahaskah atau menggulung? *Acting EXCO*kah? ... (ketawa).

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Inilah saya katakan tadi. Proses pemikiran dalam minda Ahli-ahli DAP ini dia tidak boleh berfikir secara rasional, logik dan membuat hujah yang kukuh. Saya bercakap kerana membentangkan apa yang berlaku dalam fikiran dan kepala. Sekarang dia bangkit dia kata tuduh saya menggulung atau apa. *Come on*lah ... (ketawa). Jadi, bukan EXCO ini lebih berkemampuan daripada saya untuk *defend* portfolio mereka, *okay*? Lebih berkemampuan daripada saya untuk mempertahankan portfolio mereka masing-masing. Apa yang saya perkatkan apa yang saya lihat yang ada di depan saya yang diperkatakan ... (ketawa) Marilah. Nanti. Duduk duduk duduk duduk ... (ketawa) cukup. Jadi ... (gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Bagi peluang bagi satu penjelasan?

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Nanti, *point* saya tadi..... janganlah ganggu saya pula (ketawa) *point* saya tidak dan lagi. Okay? Jadi bila dicabar apakah *idea* yang patut diberi? Apakah *idea* yang patut dikemukakan untuk menjadikan Pulau Pinang ini sebagai satu destinasi pelancongan? Lantas dia bangun, bangun, dia bangun dia menjawab bahawa buat gerai, buat kedai di atas titi. Saya sebenarnya terkejut, tergamam kerana saya tidak menjangka jawapan yang begitu rupa. Kalau kita hendak buat cadangan, ya, sepatutnya kita mestilah memikirkan sesuatu cadangan itu dengan lebih teliti, lebih teliti yakni kita patut fikirkan tentang kaji selidik. Adakah sudah dibuat? *Vaible* atau tidak *vaible* sesuatu cadangan itu, sesuatu projek yang hendak dikatakan itu? Pelan struktur dan kos. Benda-benda itu mesti diambil kira barulah kita kemukakan cadangan itu. Tetapi apa yang berlaku kelmarin bukan cadangan, itu ialah sebutan secara spontan. Bila ditanya, pum, gerai atas titi. Inilah yang saya katakan cara pemikiran yang berlaku dalam minda Ahli-ahli daripada DAP ini agaknya. Mungkin pemikiran yang begini adalah disebabkan oleh gelaran yang dikatakan kepada pihak DAP ini bahawa mereka ialah pembangkang. Jadi bila kata pembangkang datang ke sini dengan satu niat untuk bangkang, bangkang, bangkang. *Mind* mereka sudah pun diset, memikir ke arah satu arus, bangkang, bangkang, bangkang. Jadi mereka kena bangkang, kena buat kerja membangkang. Dengan demikian *reinforce* lagi bagi supaya lebih kuat personaliti mereka sebagai seorang pembangkang.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Okay.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, saya nampaknya Ahli daripada kawasan Penaga kalau dia menggunakan teori ini, nampaknya dia hanya sokong, sokong, sokong. Betul atau tidak betul sokong, sokong, sokong. Adakah teori ini betul?

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Saya tidak sepatah pun tidak kata saya sokong lagi. Yang saya bercakap saya kata bangkang, bangkang, bangkang. Bila saya kata saya sokong. *Come on* lah ... (ketawa).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Tetapi Dato' Speaker, tetapi cara ... (gangguan).

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Nanti. Saya tidak beri jalan pun. Saya tidak kata sepatah pun lagi bahawa saya sokong. Yang saya kata pemikiran bila masuk ke Dewan ini biarlah terbuka sedikit. Jangan dikongkong. Hendak bangkang saja. Sampai saya tidak sebut perkataan sokong pun Ahli Yang Berhormat tuduh kata saya bercakap tentang sokong. *Relax*, jangan susah hati.

Dato' Speaker, kita dilahirkan ke dunia ini sudah wujud satu *internal drive*, ya, satu *internal drive*. Desakan diri dalam diri kita sendiri. Tiap-tiap orang, kalau boleh, kita hendakkan isteri yang paling cantik, ya. Kalau boleh kita hendakkan duit yang paling banyak. Kalau boleh kita hendakkan rumah yang paling besar, kereta yang paling canggih dan sebagainya. Kita hendak itu. Itu sifat semulajadi tiap-tiap orang. Tetapi dengan didikan moral, akhlak, pelajaran dan sebagainya, kita menyedari bahawa semua benda ini kita tidak boleh capai. Kita tidak boleh dapat. Kita hanya akan dapat sebilangan kecil daripada kehendak-kehendak itu. Kita tidak mampu untuk memperolehi semua. Jadi dengan demikian kita terpaksa berkompromi dan menerima benda yang dapat kita capai itu. Sebagai contoh kalau 11 kerusi, hah, ketua pembangkang jegil dekat saya kaya bila sebut 11 kerusi..... (ketawa).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Tidak dengar, tidak dengar.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

11 kerusi.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Dengar sendiri.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

11 kerusi. Ini ialah satu jumlah yang mungkin sukar kita hendak capai. Kita tidak boleh capai 11 kerusi penambahan di Pulau Pinang. Kalau kita tidak dapat 11 kerusi mengapa tidak kita terima 3 kerusi sahaja. Kita memikir ke arah itu. Kita tidak boleh dapat semuanya. Kalau tidak dapat yang paling banyak kita dapatlah sebahagian yang cukup dan memadai untuk diri kita. Mungkin dengan 3 kerusi ini tidak timbul lagi Ahli Yang Berhormat dari Ayer Itam mengatakan bahawa kerusinya sampai 25,000 orang. Mungkin dengan pertambahan 3 kerusi ini pecahkan kawasan Ayer Itam itu mungkin tinggal 18,000 sahaja. Tambah 3 kerusi dipecah-pecahkan petak kawasan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Ya.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Adakah Ahli Penaga sedar bahawa kalau pihak Kerajaan sepertimana yang diminta oleh Ahli dari Padang Kota memberi jaminan bahawa 3 kerusi ini akan pecah dekat mana-mana, dengan jemputan Pengerusi Pilihanraya Suruhanjaya, kita akan sokong? Kita telah cakap dengan terang mana sahaja kalau boleh bukti boleh memberitahu jaminan yang mana 3 kerusi ini akan ditambah.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Terima kasih. Ahli Yang Berhormat, mana mungkin kita boleh beri jaminan. Ini ialah hak SPR. Yang keduanya saya kata tadi mungkin. Saya tekankan perkataan mungkin. Tiap-tiap patah perkataan saya berawasi berucap di sini. Mungkin kerusi Ayer Itam akan dikecilkan, 3 itu ditambah di kawasan sekitar Ayer Itam. Jamin, jaminan mana boleh diberi? Itu hak SPR? Ya? Itu keadaannya.

Begitulah, Dato' Speaker, banyak yang diperkatakan dan juga saya menganggap ini bukanlah satu dokumen yang sempurna. Bukan *perfect*. Tidak ada satu pun dalam dunia ini yang sempurna kecuali bagi saya, selain daripada agama Islam, agama Islam adalah *perfect*, sempurna dan juga kitab Al-Quran, bagi saya. Walau bagaimanapun, usaha yang bersungguh-sungguh telah dibuat. Senyum itu. Usaha yang bersungguh-sungguh telah dibuat, bertungkus-lumus oleh pegawai-pegawai Kerajaan dan juga Kerajaan di sebelah depan sini.

Namun demikian saya ingin menambah sedikit cadangan kalau boleh diterima tentang beberapa hal lagi untuk kebaikan rakyat di Pulau Pinang ini.

Satu ialah kita hendak menjadikan Pulau Pinang ini sebagai pusat kecemerlangan pendidikan dirantau ini. Memang baik Kerajaan memperuntukkan Tabung Amanah Pinjaman Penuntut dan juga Biasiswa. Tetapi itu adalah untuk pusat pengajian tinggi dan juga sekolah menengah. Apa hal dengan sekolah rendah? Penuntut-penuntut sekolah rendah yang juga bakal mewarisi dewasa dan penuntut pelajaran tinggi di masa hadapan. Saya bangkitkan persoalan ini ialah kerana perasaan sedih dan kecewa saya tentang keputusan Peperiksaan UPSR dalam KADUN Penaga amat-amat mendukacitakan saya. Dalam KADUN saya sendiri, terdapat lima buah sekolah rendah kebangsaan. Daripada lima buah sekolah rendah kebangsaan itu yang mengambil periksanya ialah 393 orang. Dan keputusan peperiksaan ataupun ujian UPSR bagi tahun 1992 melalui penyelidikan saya sendiri hanya 3 orang yang mendapat 4A. Lima buah sekolah, 393 orang pelajar, yang dapat 4A hanyalah 3 orang. Sebuah sekolah itu dapat 2 orang 4A, sebuah sekolah lagi seorang dapat 1A. Yang tiga buah sekolah tidak ada seorang pun dan peratus kelulusan seluruhnya ialah 33%. Ini penuntut-penuntut sekolah rendah yang bakal untuk masuk ke sekolah menengah dan seterusnya kononnya ada hak menaikkan ke taraf Universiti. Dengan yang demikian, saya berharap benar pihak Kerajaan tolong memberi perhatian kepada nasib pelajar-pelajar di daerah luar bandar, khususnya di kawasan Penaga. Terutamanya sekali Jabatan Pendidikan kalau boleh tambah peruntukan. Semua agensi yang ada beri bantuan sama ada kita boleh beri bentuk buku tambahan, buku latihan yang lebih dan juga satu perkara yang perlu dibuat dan wajar saya rasa ialah mendirikan perpustakaan-perpustakaan desa di setiap mukim. Perpustakaan bergerak tidak cukup, tidak memadai. Kalau kita hendak meningkatkan taraf pendidikan luar bandar harus diadakan perpustakaan desa, kalau boleh setiap kampung. Kalau tidak mampu setiap mukim buat peringkat awal. Dan juga kepada Jabatan Pendidikan eloklah membuat tinjauan yang rapi mengapakah ini boleh berlaku. Daripada 393 orang, lima buah sekolah, tiga orang dapat 4A. Sekolah yang luar sedikit daripada kawasan Penaga, satu sekolah sampai 16 orang 4A, sekolah pekan sampai dua kelas boleh dapat 4A. Apa yang terjadi? Kita tahu faktor ibu bapa, itu ini, tahu, tetapi apakah sumbangan kita hendak meningkatkan? Itu yang saya bangkitkan.

Dato' Speaker, saya kembali pula kepada kutipan hasil cukai hasil tanah. Ini banyak diperkatakan, cukup banyak. Kasihan, kasihan sekali lagi kepada Kerajaan dan juga pegawai-pegawai Kerajaan. Kalau tidak ambil tindakan ditanya dan dipersoalkan mengapa tidak mengambil tindakan, salah juga kerana salah kamu, pegawai-pegawai Kerajaan, sebab data tidak cukup, itu ini, itu ini. Kalau ambil tindakan salah juga, data kamu tidak cukup itu ini, itu ini. Jadi dalam konteks

ini saya rasa kita patut bertimbang rasa, patut beri peluang kepada pegawai Kerajaan menjalankan tugas. Tujuan mereka adalah baik untuk menyempurnakan tanggungjawab yang telah ditetapkan kepada mereka. Saya bimbang, tahun depan ialah tahun 1993 dan berikutnya 1994, kerana pilihanraya akan tiba, mungkin 1993, mungkin 1994, paling lewat ialah 1995. Di kala itu sekiranya pihak Kerajaan ataupun pegawai-pegawai Kerajaan mengambil tindakan untuk merampas tanah-tanah yang tidak bayar ini, di kala itulah saya takut ada golongan yang melompat jadi jagoh, dia hentam habis-habisan membela rakyat, Dato' Speaker. Sekali lagi pegawai-pegawai Kerajaan akan kena. Yang ini saya bimbang. Jadi saya haraplah sahabat-sahabat saya di sebelah sanapun mengerti dalam keadaan ini.

Dato' Speaker, tandas awam, satu perkara yang kecil, tetapi ini sudah menjadi satu sungutan. Jangan gelak, Yang Berhormat dari Jawi, kalau Ahli Yang Berhormat dari Jawi hendak pergi mandi di tepi laut di Tanjong Bungah, Batu Feringgi, hendak salin pakaian, di mana hendak salin? Pakai tuala? Kalau isteri pula hendak pakai kembangan begitu?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

You tadi kata remeh-temeh.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Ini bukan remeh temah. Saya tidak sebut remeh temeh. Okay. Ini adalah rungutan ramai orang. Kalau seorang saya tidak bawa. Sebab ramai. Banyak rakyat kita ini yang tidak berkemampuan untuk menginap di hotel-hotel lima bintang yang ada di tepi pantai. Mereka juga hendak mandi, berkelah dan sebagainya di pantai-pantai kita di sebelah Pulau Pinang ini dan juga di Seberang Perai. Oleh kerana mereka juga hendak menikmati keindahan alam, hendak mandi di situ dan sebagainya, mereka perlukan tempat untuk bersalin terutama sekali anak-anak gadis, ibu-ibu dan sebagainya. Jadi saya syorkan, kalaulah boleh, diadakan dengan secepat mungkin, adakan tempat tandas awam, bilik persalinan di daerah dan pantai.

Dato' Speaker, di Pulau Pinang ini terkenal sebagai satu kawasan pelancongan yang menarik. Dalam kita menuju ke arah itu kadang kalanya kita terlupa bahawa ada juga benda-benda yang tidak baik berlaku. Benda-benda yang tidak baik semakin hari semakin banyak berlaku terutamanya maksiat. Ada satu ketika dulu Jabatan Hal Ehwal Agama Islam dan Majlis Agama Islam selalu membuat rondaan untuk tangkap pasangan-pasangan yang berkhawat. Malangnya akhir-akhir ini kajian demikian sangat kurang dijalankan. Akibatnya sekarang ini banyak rumah-rumah urut yang muncul bukan sahaja di Pulau Pinang, tetapi juga di Seberang Perai, kawasan Chai Leng Park, Bagan sampai ke Bagan Ajam. Banyak rumah urut. Rumah

urut itu dihadapannya urut, tetapi di belakangnya ialah kegiatan seks yang berlaku dan yang paling menyedihkan pula semakin banyak anak-anak gadis Melayu yang beragama Islam menjalankan kegiatan ini. Jadi adalah wajar dan semestinya Jabatan Agama Islam, Majlis Agama Islam mengambil perhatian yang tegas dan serius dalam soal ini. Kalau perlu tiap-tiap malam buat rondaan. Kalau tidak cukup kakitangan, tambah kakitangan. Jangan memberi alasan bahawa kita tidak cukup kakitangan. Itu adalah alasan yang lemah. Kita tidak mahu yang itu. Kalau tidak cukup kakitangan panggil ADUN-ADUN. Y.B. Adnan sanggup hendak pergi. Jadi kita hendakkan yang itu. Kita tidak mahu lagi esoknya kegiatan kalau di Haadyai, di Chiangmai, di Bangkok semua rumah urut, rumah pelacur semakin berkurangan, ditutup, kita tidak mahu pula di Pulau Pinang semakin bercambah kegiatan yang sedemikian rupa.

Dato' Speaker, satu lagi perkara yang dibangkitkan dalam buku ini ialah Pulau Pinang ke arah abad 21 yang juga banyak diperkatakan. Banyak juga diperkatakan oleh ahli pihak pembangkang sana. Kita hendakkan seluruh Negeri Pulau Pinang maju baik dari segi ekonomi, baik dari segi sosial, baik dari segi politik, baik dari segi budaya, baik dari segi apa-apa juga untuk kebaikan kita semua. Tetapi di sini saya melihat ada sedikit kelemahan. Kelemahan itu ialah peranan pihak PDC. PDC saya pun tidak tahu dan tidak faham akan dasar, hanya menumpukan kepada aspek pembangunan daerah metropolitan sahaja. Mengapa tidak PDC ini yang mempunyai kepakaran, mempunyai kebolehan, mempunyai kemampuan, jauh masuk lebar sedikit sehingga ke kawasan luar bandar. Mungkin katanya PERDA yang akan mengambil alih kawasan luar bandar, tetapi Tuan Speaker, PERDA ialah agensi pusat. PDC adalah agensi negeri. Jadi agensi negeri apakah sumbangan agensi negeri ini terhadap seluruh Negeri Pulau Pinang bukan hanya tertumpu kepada metropolitan sahaja? Kalau ia tidak mampu sampai ke luar bandar, setidak-tidaknya perkara-perkara yang tertentu, perkara-perkara yang agak senang dibuat, patut diambil alih oleh PDC. Kita hendakkan sumbangan daripada agensi Kerajaan ini. Sebagai contoh mungkin PDC boleh membantu dalam membangunkan pusat-pusat pelancongan di kawasan luar bandar di tepi pantai seperti macam kawasan Telok Ayer Tawar, Penaga, Sungai Acheh dan sebagainya. Setidak-tidaknya boleh buat pusat rekreasi kepada penduduk luar bandar. Sumbangan kalau tidak banyak sedikit mesti juga dibuat. Janganlah terus menerus meninggalkan kawasan luar bandar, lambak kepada PERDA dan sebagainya. PERDA seperti saya katakan tadi adalah agensi pusat. Ini yang *state* ini, sumbangannya, kita hendakkan juga sedikit. Itu perlu Dato' Speaker.

Dan kesempatan ini, Dato' Speaker, saya mengambil untuk mengucapkan ucapan terima kasih kepada Kerajaan Negeri kerana telah membina lima buah pusat banjir di kawasan Penaga. Pusat banjir ini sangat elok, sesuai dan bagus yang akan digunakan oleh penduduk-penduduk yang mengalami banjir tiap-tiap tahun. Tetapi kalaulah boleh saya minta sedikit lagi kepada Kerajaan Negeri membekalkan beberapa peralatan untuk masa kejadian banjir dan juga masa-masa lain agar pusat banjir itu dapat digunakan sepenuhnya dengan mengadakan berbagai-bagai aktiviti. Kita perlukan pinggan mangkok, tilam bantal, periok belanga semasa banjir iaitu empat lima hari. Di luar waktu banjir kita hendakkan pemuda-pemuda dan penduduk-penduduk tempatan menggunakan kemudahan-kemudahan yang ada itu dan kalau boleh bekalkanlah kerusi, meja, alat-alat permainan dalam dan sebagainya. Semoga rakyat-rakyat di kawasan itu akan sama-sama dapat menggunakan pusat banjir itu dengan sempurna dan baik.

Dato' Speaker, PPRT, Projek Pembangunan Rakyat Termiskin, juga banyak memberi pertolongan dan bantuan kepada rakyat-rakyat yang termiskin. Bencana alam boleh berlaku bila-bila. Mungkin banjir, mungkin terbakar, mungkin ribut dan sebagainya. Bila berlaku keadaan ini rakyat yang miskin itu ditimpa pula penderitaan yang lebih teruk. Rumah mereka dan tempat kediaman mereka hilang dan saya mintalah peruntukan ini kalau boleh ditambahkan lagi untuk membantu. Mungkin pada setengah-setengah orang rumah yang terbakar itu diberi \$2,000.00 tidak ada erti, tidak membawa manfaat \$2,000.00 baginya tetapi kepada orang yang miskin \$2,000.00 itu adalah besar. Saya tidak mahulah sampai sekarang ini pun ada juga mangsa yang mengalami kebakaran rumahnya sampai sekarang pun belum lagi dapat bantuan. Benda ini harap dengan secepat mungkin dapat diuruskan. Jadi saya rasa, Dato' Speaker, saya pun sekarang berasa puas boleh bercakap. Dengan demikian saya menyokong, terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, sebelum Dewan ditangguhkan, saya ingin beritahu kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang terlibat dengan jawapan-jawapan yang diperlukan, sila berhubung dengan Setiausaha Dewan. Siapa yang perlu, sila berhubung dengan Setiausaha Dewan. Dewan ditangguhkan sehingga jam 11.30 pagi.

*Dewan ditangguhkan pada jam 11.15 pagi.
Dewan bersidang semula pada jam 11.45 pagi*

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Saya jemput Ahli Kawasan Telok Bahang.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Dato' Speaker, saya bangun untuk menyertai di dalam perbahasan ini di atas Usul Perbekalan. Seperti yang semua tahu bahawa dalam dua hari ini kita telah mendengar berbagai-bagai hujah berkenaan dengan berbagai perkara termasuklah banyak yang diperkatakan mengenai infrastruktur dan kemudahan awam. Saya ingin menyentuh beberapa perkara yang besar-besar. Perkara-perkara kecil saya percaya telahpun dicatatkan oleh pegawai-pegawai dan saya sendiri telah mencatatkan dan yang perlu diambil tindakan akan diambil tindakan. Saya tidak ingin menggulung panjang-panjang. Saya cuma akan mengikut nasihat Dato' Speaker, kalau hendak menggulung jangan gulung habis nanti nampak yang bawah, jadi saya gulung yang separuh sahaja.

Tuan Speaker:

Kecil sangat tidak nampak.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Jadi sebelum saya hendak gulung saya memperkemaskan lagi jawapan saya di dalam sesi jawapan lisan iaitu pada mulanya jawapan yang saya beri kepada Ahli Permatang Pasir dengan pembinaan titi di kawasan beliau. Apabila saya menyiasat kembali, memang titi itu sebenarnya titi yang kecil dan projek \$8,800 dan boleh disiapkan dalam hujung tahun ini.

Tuan Speaker:

Salah tempat.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Ya, mungkin salah tempat.

Tuan Speaker:

Ahli Permatang Pasir cakap mengenai titi lain, Yang Berhormat jawab titi lain, itu sahaja. Dua-dua betul.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Terima kasih Dato' Speaker. Jadi dalam perbahasan juga Ahli Kawasan Telok Kumbar menyentuh tentang *toxic waste*. Ini bukan bidang saya tetapi saya ingin bercakap sedikit sahaja. Saya bersetuju dengan beliau bahawa *toxic waste* ini terdapat di mana-mana jua, di dalam perut kitapun ada *toxic waste*. Yang Tuan Speaker melepaskan hari-hari pun *toxic waste*. Jadi kalau terkena makanan kita dan dimakan oleh pihak sana, mereka akan mendapat *food poisoning* dan itu boleh membawa maut.

Tuan Speaker:

Yang saya lepas selalunya wangi, jangan bimbang.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Jadi Dato' Speaker, perkara besar yang dibangkitkan ialah berkenaan dengan banjir yang dibangkitkan oleh Bukit Tengah, banjir di Sungai Rambai dan di kawasan-kawasan sekitar iaitu di Taman Makok, Taman Desa Damai dan sebagainya. Memang kawasan itu kawasan projek-projek lama dan berkeadaan rendah. Kalau ikut ukurannya ialah *plus three*. Projek-projek yang baru dikehendaki ditambun sehingga *plus seven*, maknanya lebih tinggi daripada yang ada sekarang. Jadi maknanya kawasan-kawasan perumahan di kawasan yang baru, *plus seven*, tidak kena dengan banjir. Yang kena banjir ialah kawasan yang lama, yang rendah. Jadi pada 27hb. Oktober malam hujan sehingga keesokan hari, banjir sama enam atau tujuh hari dan pihak Pejabat Daerah telahpun membuka Bilik Gerakan di bawah Jawatankuasanya iaitu Jawatankuasa Bencana Alam yang dipengerusikan oleh Tuan D.O. telah membuka Bilik Gerakan untuk mengawasi banjir ini dan di dalam enam hari, tujuh hari itu banyak aduan telah diterima dan telah pun diselesaikan masalah-masalah yang timbul. Saya ada bertanya kepada pihak Bilik Gerakan ini, kepada mereka yang mengendalikan Bilik Gerakan ini, samada ada di antara Ahli-ahli DAP yang datang bertanya khabar, datang meminta tolong dan sebagainya tetapi saya diberitahu bahawa tidak seorangpun di antara mereka yang datang untuk meminta atau bertanya khabar dan sebagainya.

Tuan Speaker:

Salah tempat, dia masuk ke Bilik Parti Gerakan, bukan Bilik Gerakan. Tidak dapat maklumatlah.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Jadi saya sendiri pergi melawat.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Penjelasan. Tadi Yang Berhormat Ahli Telok Bahang berkata bahawa apabila banjir berlaku di Taman Sri Rambai dan persekitarannya kita tidak minta bantuan daripada Pejabat Daerah dan ini adalah satu pengalaman parti pembangkang apabila kita pergi minta tetapi selalunya kita mintapun tidak dapat. Jadi kalau Yang Berhormat boleh beri satu jaminan bahawa apabila kita pergi minta bantuan, akan diberi, jadi saya ingat masalah itu akan diselesaikan. Bolehkah Yang Berhormat memberi jaminan bahawa dalam masa yang akan datang apabila wakil-wakil rakyat daripada parti pembangkang pergi jumpa sesiapa pegawai pun, kita akan mendapat bantuan? Jadi kita akan pergi. Bolehkah Yang Berhormat memberi jaminan?

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Dato' Speaker, sebenarnya kita semuanya sama. Cara kita minta itu kadang-kadang kena betul jugalah. Kalau kita pergi marah kepada pegawai mungkin dia tidak bersimpati. Tetapi kalau kita minta dengan cara yang baik, minta tolong, saya pasti pegawai-pegawai kita akan bertimbang rasa dan memberi bantuan.

Tuan Speaker:

Apapun kalau kita minta dengan cara yang betul dapat, tidak betul tidak dapat.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Yes, saya setuju Dato' Speaker. Saya sendiri telah pergi melawat ke tempat itu dan sehari sebelum itu Yang Amat Berhormat Ketua Menteri juga melawat dan pada hari yang saya melawat, saya berjumpa dengan Ahli Kawasan Jawi dan saya memang menjemput beliau pergi *round* kawasan itu, menaiki kereta bersama saya untuk *round* kawasan itu dan beliau memberitahu kepada saya bahawa beliau *protest* dan beliau akan mencukur kepala beliau pada besok hari. Saya mengatakan kepada bahawa ini tidak betullah, tidak logik dan tidak patut dibuatlah. Dia hendak *protest*, *protest* apa, *protest* kepada Tuhankah?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Dato' Speaker, tadi Yang Berhormat Telok Bahang semasa beliau melawat ke Taman Sri Rambai semasa banjir dengan bot atau *land rover*, dia ada jemput Ahli Yang Berhormat dari Jawi bersama untuk melawat.

Tuan Speaker:

Ahli Mak Mandin dia tidak jemput?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Masa itu saya tidak ada. Habis mereka melawat selepas satu hari barulah saya pergi sana tengok-tengok. Ini adalah sikap yang betul dan perlu dipuji. Seorang pegawai tinggi dari Kerajaan rela menjemput Ahli Pembangkang untuk bekerjasama meringankan kesulitan orang ramai tetapi sedarkah Yang Berhormat Telok Bahang ada segelintir pegawai-pegawai daripada Pejabat-pejabat apabila kami meminta pertolongan atau hendak menerangkan sesuatu yang lebih tepat di tempat atau di tapak yang berkenaan, mereka selalu dalam telefon kata 'Yang Berhormat cerita sudah, sebut sudah, saya nanti pergi tengok'. Jadi saya kata dalam telefon kalau mahu sebut, kalau mahu cerita adalah sukar sedikit. Bagaimana kalau encik tolong sampai ke situ saya boleh tunjuk apa-apa masalah itu. 'Itu tidak payah, itu tidak payah.' Macamana sikap ini? Mereka takut disenaraihitamkan. Jadi haraplah.....

Tuan Speaker:

Dia takut Yang Berhormat *kidnap* dia bawa pergi mana-mana.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Tidak, kalau dia pergi sama saya, saya akan belanja dia minum kopi.

Tuan Speaker:

Hah, itu bahaya, itu bahaya.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Jadi Dato' Speaker, saya haraplah semua pegawai-pegawai, kakitangan-kakitangan Kerajaan boleh ikut tauladan Yang Berhormat dari Telok Bahang. Jangan takut kepada kami dan pergi sama-sama kami merinyu dan menyelesaikan perkara-perkara di tapak tersebut. Haraplah Ahli Yang Berhormat Telok Bahang boleh beri nasihat kepada pegawai-pegawai Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Dato' Speaker, saya setuju dengan pandangan Yang Berhormat tadi bahawa Ahli Yang Berhormat Telok Bahang adalah antara satu daripada pihak Kerajaan yang selalunya mengambil sikap yang tidak partisan apabila kepentingan rakyat bangkit. Saya rasa contoh yang

ditunjuk oleh Ahli Yang Berhormat Telok Bahang ini seharusnya diikuti oleh lain-lain Ahli EXCO. Dua tahun saya nampak sikap Ahli Yang Berhormat Telok Bahang ini adalah berlainan daripada sikap Ahli-ahli EXCO yang lain dan sepertimana kata saya ingin merakamkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Yang Berhormat.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, yang sebenarnya semua Ahli-ahli EXCO kita ini macam itu. Beritahu kalau Ahli EXCO mana yang tidak mahu kawan, beritahu saya. Kadang-kadang Ahli Yang Berhormat pergi maki dia, ajak kawan mana boleh? Hentam sampai peribadi, mana boleh? Kalau ajak-ajak betul-betul, kata soal politik kita lupa sekejap, mesti boleh. Kalau hentam dia dum-dum tidak bolehlah. Okay Yang Berhormat, sambung.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Penjelasan. Dato' Speaker, adakah ini bermakna bahawa Ahli-ahli DAP di Telok Bahang akan undi untuk Ahli Telok Bahang?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Itu macam Ahli dari Telok Kumbar sudah sentiasa kata. Itu lain cerita, apa yang akan jadi kita tidak tahu. Telok Kumbar? Bukankan Telok Kumbar kata begitu? Siapa akan menang kawasan ini, dan siapa akan mengundi kepada siapa, itu lain cerita, bukan? Apa yang akan jadi pada masa akan datang, kita tidak tahu. Okay!

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Dato' Speaker, nampaknya cuma dalam Dewan sahaja dia sokong, tetapi di luar dia tidak mahu sokong juga. Sebenarnya Dato' Speaker, saya ingin menekankan satu perkara iaitu cara DAP bertindak apabila menghadapi satu masalah. Saya hentam sikit Tuan Speaker, perkara yang tidak betul saya kena sebut juga, tidak boleh puji juga, yang tidak betul saya kata tidak betullah. Cara DAP bertindak iaitu bila menghadapi satu masalah dia tidak cuba menyelesaikan masalah itu sebaliknya membuat perkara lain, cukur kepala. Kalau itu cara tindakan kita, misalnya kalau kita pihak Kerajaan bertindak demikian apabila menghadapi masalah, kita cukur kepala, cuba Dato' Speaker bayangkan Batu Uban cukur kepala, kemudian pakai baju kuning, dia nampak macam Tok Samilah. Jadi cara tindakan itu tidak betullah. Jadi kita harap kalau lain kali

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Jikalau saya silap, tolong *correct*lah. Bukankah Ahli Kawasan Telok Bahang bersama dengan Ketua Menteri melawat

tempat itu apabila banjir, selepas tiga empat hari, selepas dihentam oleh rakyat di sini, baru pergi? Saya tengok di STAR, akhbar semua, hari-hari dihentam, *enough is enough, wet some more*, baru pergi. Bukankah ini yang dilakukan oleh Kerajaan? Oleh kerana itulah kawan saya mencukur kepala, mahu lagi *protest*.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Dato' Speaker, walau bagaimanapun tindakan kita buat secara segera, tindakan *interim* dan jangka panjang dan tiap-tiap masalah kita cuba atasi dengan cara yang sistematiklah. Kemudian perkara yang disebut juga oleh Bukit Tengah iaitu berkenaan dengan jalan-jalan rosak yang terdapat yang dijanjikan untuk ditampung dan sekarang ini proses untuk menampung lubang-lubang itu memang dijalankan dan untuk tahun hadapan oleh kerana peruntukan sudah tidak mencukupi pada tahun ini, memang kita mengkhaskan \$75,000.00 untuk mengetarkan semula jalan kawasan-kawasan itu. Berkenaan dengan *flying squad*, *squad* untuk tutup lubang, memang ada di kawasan Seberang Perai. Kita ada 10 *squad* begini. Bila ada lubang, dapat tahu, terus pergi tutuplah. Tetapi kadang-kadang memang menghadapi masalah jugalah oleh kerana terlalu banyak lubang jadi tidak boleh ditutup segera. Ini berlaku dan saya fikir tahun hadapan kalau diluluskan peruntukan kali ini kita akan mempunyai peruntukan yang banyak dan boleh kita gunakan untuk menutup mana-mana lubang yang ada, kita tutup kalau hendak tutup. Semua sekali kalau sesiapa juga yang hendak tolong tutup boleh tutuplah.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Telok Kumbar boleh bagi *volunteer*.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Dato' Speaker, Mak Mandin dia sebenarnya sebagai EXCO bayangan ataupun *shadow* EXCO Bahagian Infrastruktur. Beliau banyak membangkitkan perkara mengenai infrastruktur dan saya telah mencatatkan berapa perkara. Dia ada *shadow* Tanjung Dua, ada *shadow*, Tanjung Tiga belum tahu lagilah. Berkenaan dengan *Federal Route One*, yang sekarang dalam peringkat baikpulih, seperti yang telah saya beritahu dahulu kerja ini berjalan sejak Julai 1991 dan dijangka siap pada Jun 1993. Sekarang ini di peringkat kemajuan 31% berbanding dengan 43% maknanya terlewat sedikit. Masalah kita akui memang ada dan berbagai masalah timbul, masalah *traffic*, masalah *accident* dan sebagainya dan kita bangkitkan perkara ini di Kuala Lumpur. Kita panggil dia, di peringkat negeri pun kita panggil, mengadakan mesyuarat dan berbagai-bagai dan membuat teguran dan nampaknya ada sedikit perubahan. Setakat ini kerja-kerja dijalankan di Bumbung Lima, di Jawi dan di Sungai Bakap dan saya tidak boleh beri jaminanlah samada kerja ini akan siap dalam tempoh masa yang

diberi tetapi kita cuba sedaya upaya untuk mempercepatkan. Kita tegur selalulah perkara ini.

Masalah Lebuhraya Utara Selatan, yang dibimbangkan ialah segmen Butterworth ke Bukit Tambun yang di jalankan oleh Energo ABL iaitu satu syarikat Yugoslavia yang menghadapi masalah pada peringkat awal. Sekarang ini sudah hampir 30% siap dan sekarang ini kemajuan pesat selepas juga mendapat teguran dan sebenarnya Kerajaan Negeri begitu *concerned* tentang perkara ini. Kita sebenarnya telahpun mencadangkan kepada Kerajaan Pusat untuk menamatkan kontrak ini pada peringkat awal tetapi memandangkan oleh kerana kalau kita menamatkan menjadi masalah pula hendak kita buat *evaluation*, hendak panggil tender semula. Ini memakan masa mungkin setahun pula, dan setahun lebih lagi untuk membina segmen ini, maka akan menjadi kelewatan juga. Maka kita bersetujulah kontrak ini diteruskan dan cuma kita memberi perhatian lebih kepada segmen ini dan dijangka segmen ini akan siap pada tempoh masa seperti segmen-segmen lain iaitu pada bulan April 1994. Bila siap segmen ini maka kita akan dapat semuanya siap keseluruhannya sehingga ke Changkat Jering.

Permatang Pasir membangkitkan mengenai jalan-jalan yang rosak di Seberang Perai. Perkara ini sebenarnya saya sudahpun menjawab di dalam soalan lisan iaitu kita telahpun mengenalpasti 16 batang jalan di kawasan Seberang Perai Utara yang perlu dibaikpulih dan jalan-jalan ini telahpun dimasukkan di dalam peruntukan tahun hadapan dan jika diluluskan peruntukan kita, maka kita bolehlah membaikpulih keseluruhan jalan itu dalam tahun 1993.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Penjelasan, saya tanya Seberang Perai Tengah, bukan Utara.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Ada, saya boleh sebutlah jalan-jalan yang ada di sini. 16 batang jalan mungkin sebahagian daripadanya ada dalam kawasan Seberang Perai Tengah. Kalau hendak sebut panjang ada 16 jalan. Saya fikir tidak perlu sebut, Tuan Speaker, panjanglah. Kalau sebut, gulung jadi panjang. Berkenaan dengan jalan-jalan yang dirosakkan oleh agensi-agensi pelaksana misalnya STM, TMB, PBA dan sebagainya jadi kita cuba mengurangkan kerosakan itu oleh sebab-sebab berkenaan dengan kita menjalankan berbagai langkah dan di antaranya memastikan kegunaan *diamond cutter* semasa mengorek jalan. Jadi mengorek jalanpun kita pakai mutiara, iaitu hendak mengurangkan kerosakan jalan. Kita pakai *diamond cutter*, jadi dia potong ikut bentuk itu dan memastikan jalan-jalan di sekeliling parit tidak dirosak oleh pengorek jalan dan kegunaan cara *tunneling* dan *pipe jacking* untuk memasang

kabel-kabel dan paip perkhidmatan. Agensi-agensi servis itu seperti yang saya sebutkan tadi juga dikenakan syarat supaya membaiki semula jalan-jalan yang dirosakkan oleh kerja-kerja mengorek dan agensi berkenaan juga dikehendaki membayar *deposit* atau bank deraf kepada JKR atau MPPP dan amaunnya bergantung kepada skop kerja yang akan dijalankan. Maknanya kita ambil duit dulu, baru kita baginya korek. Ada setengah orang dia korek dulu baru dia beri duit.

Tuan Speaker:

Yang setengah-tengah tu korek, duitpun dia tidak beri.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Jadi kita pastikan yang kita tidak kerugian. Mak Mandin juga dan mungkin Ahli-ahli lain juga membangkitkan berkenaan keselamatan jalanraya dan mereka menyokong penuh Kerajaan memberi peruntukan yang banyak kepada Majlis Keselamatan Jalanraya dan sejak Majlis Keselamatan Jalanraya itu *diaktivite* semula ataupun dihidupkan semula maka kita dapati kes-kes kemalangan, bila saya sebut kes kemalangan, kita jangan *confused* dengan jumlah kenderaan yang terlibat, saya sebut kes kemalangan maknanya kalau satu kemalangan di antara kereta, lori dan motosikal, kalau ketiga-tiganya terlibat, kita kira satu kes, tetapi kalau jumlah kenderaan, kita kira tiga. Sekarang ini saya hendak sebutkan di sini bahawa kes kemalangan yang berlaku di Pulau Pinang telahpun menurun yakni saya tidak mengatakan bahawa ini adalah oleh kerana kegiatan Majlis Keselamatan Jalanraya seratus-peratus. Mungkin ada sebab-sebab lain. Tetapi seperti yang kita tahu bahawa majoriti kes-kes kemalangan berlaku oleh sebab kesilapan manusia itu sendiri yang berlaku di kalangan pemandu-pemandu. Maka oleh sebab itu Majlis Keselamatan Jalanraya mengadakan berbagai kempen di peringkat negeri, peringkat daerah dan di peringkat zon dan kempen itu hercorak ceramah, seminar, pamiran, sekatan jalanraya dan bermacam-macam lagilah dan kita tujukan kepada orang awam dan juga kanak-kanak sekolah. Di peringkat sekolah kita telah mendapat tahu bahawa lebih daripada 90% sekolah-sekolah menengah telahpun menubuhkan kelab-kelab keselamatan jalanraya dan pihak MKJR sentiasa berusaha untuk memberi ceramah-ceramah ini kepada sekolah-sekolah seperti yang saya sebut tadi dan juga pekerja-pekerja kilang dan pemandu-pemandu awam. Dan nampaknya sambutan begitu baik sekali dan kita juga mendapat kerjasama daripada pihak Polis, JPJ, pihak Pendidikan, pihak kilang-kilang dsbnya. Mungkin seperti yang dicadangkan, boleh juga kita akan mengadakan kursus-kursus ini kepada Adun-adun terutama sekali yang di sebelah sana dan kalau kita jemput saya mintalah semua dapat hadir.

Saya juga tidak menafikan bahawa kemalangan juga berlaku oleh kerana kesesakan lalulintas, oleh kerana kesesakan jalan. Ini memang juga salah satu sebab yang berlaku kemalangan dan untuk ini kita memang sentiasa membaiki dan cuba untuk membaiki infrastruktur kita dan dengan peruntukan yang lebih banyak pada tahun ini kita boleh buat lebih banyak lagilah untuk memperbaiki infrastruktur kita.

Berkenaan dengan *Ride Bright Campaign*, ini sebenarnya satu perkara yang mana perkara *Ride Bright Campaign* dilancarkan pada 11 September 1992 di peringkat kebangsaan dan di sini di Pulau Pinang kita lancarkan pada 13 September 1992 iaitu kita naik motosikal pasang lampu di siang hari. Ini saya rasa adalah baik, Dato' Speaker, oleh kerana kalau hari yang mendung, hendak hujan, kita naik motor, kalau kita cuba bayangkan Ahli daripada Datuk Keramat naik motor dalam keadaan yang mendung, daripadajauh tidak nampak, tetapi kalau beliau senyum, mungkin kita nampaklah. Maknanya kalau dia pasang lampu, kalau kita tidak nampak dia, kita nampak lampu. Jadi dengan cara itu adalah baik. Kita sayangkan nyawa kita atau sayangkan duit lebih sedikit untuk membeli lampu?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Sayangkan nyawa Ahli Datuk Keramat.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Sayangkan nyawa Datuk Keramat, sebab itu kita syorkan pasang lampu siang hari. Tetapi kadang-kadang kita mahu duduk dalam gelap jugalah. Saya hentam sedikit-sedikit sahajalah.

Mak Mandin juga menyebut tentang PBA, bekalan air dan mengenai Lembaga Air Malaysia. Sebenarnya Lembaga Air Malaysia ini ditubuhkan pada peringkat awalnya untuk mengambilalih pentadbiran air di negeri-negeri tetapi kita di peringkat negeri Pulau Pinang, boleh kata semua negeri di Malaysia, tidak bersetuju dengan perkara ini maka *function* ataupun tugas Lembaga Air yang ditubuhkan sekarang ini hanya untuk mengenalpasti dan membangunkan sumber-sumber air oleh kerana didapati ada negeri-negeri yang tidak ada sumber air. Maksud kalau hendak dikira di Pulau Pinang pun kita hanya mendapat air daripada Sungai Muda.

Tuan Speaker:

Bertam ada air. Ya, mengikut laporan PBA. Ya, Pengerusi sudah beritahu saya.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Jadi tujuan adalah untuk bangunkan sumber-sumber air ini untuk kita berkongsi bersamalah di seluruh Malaysia. Jadi tugas untuk mengendalikan pembersihan air atau *filtration* untuk *supply* adalah tugas badan-badan dalam negeri masing-masing dan di sini kita ada PBA dan PBA setakat yang kita tahu sekarang ini menguntungkan dan memberi *supply* air yang baik tetapi kadang-kadang memang terdapat kekotoran. Ini mungkin disebabkan oleh paip rosak dan *direpair*, habuk masuk dan tidak terdapat air. Tetapi itulah saya tidak dapat memberitahu sebab apa kerap berlaku di Telok Kumbar.

Tuan Speaker:

Saya ingat paip tua itu. Karat banyak itu. Paip lama.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Tetapi *they all* marah, Dato' Speaker, kadang-kadang kalau.... Paip lama kalau dia keluar air lambatpun marah juga.

Penanti membangkitkan berkenaan dengan pengangkutan awam. Saya cuma catit yang mana berkenaan dengan *portfolio* saya sahaja. Pengangkutan awam, beliau mengatakan kebimbangan beliau mengenai pengangkutan awam, ini yang mungkin menjadi masalah pada masa-masa akan datang. Ini juga kita ambil perhatian dan di peringkat negeri kita telahpun wujudkan satu Jawatankuasa Penasihat Kenderaan Awam dan Perdagangan pada tahun ini dan Jawatankuasa ini telahpun bermesyuarat beberapa kali dan kita mengambil keputusan untuk membuat kajian keseluruhannya. USM telahpun bersetuju dan sekarang ini kita menyediakan Kertas MMK untuk mendapatkan kelulusan kewangan dan kajian ini dijangka memakan masa selama setahun dan kita mengambilkira semua sekali bentuk kenderaan awam iaitu teksi, bas, bas kilang, kereta sewa dan juga servis *cross channel* iaitu antara pulau dan seberang dan juga kemungkinan mengadakan LRT. Dalam masa setahun mungkin kita mendapat keputusannya dan kita akan melaksanakan mana yang boleh. Saya ingat itu sahajalah yang saya hendak gulung, Dato' Speaker. Sekali lagi saya mohon menyokong. Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker :

Sungai Acheh.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan. Dato' Speaker, ada enam perkara kecil yang saya hendak *respond*. Pertama sekali

berkenaan dengan pinjaman penuntut. Tindakan telah diambil termasuklah penghantaran notis dari masa ke semasa kepada semua peminjam yang bertunggak dan bagi mana-mana peminjam yang telah berpindah atau bertukar alamat, kita telah menghantar notis dan notis dikembalikan melalui pos maka kita telahpun meminta bantuan daripada Jabatan Pendaftaran Negara serta Jabatan Perkhidmatan Awam, Bahagian Rekod Kakitangan untuk mendapat alamat terakhir. Jadi kesimpulannya hasil daripada tindakan ini pungutan balik pinjaman semakin meningkat. Sebagai contoh pungutan bagi tahun 1992 dijangka meningkat sehingga \$935,000 berbanding dengan kutipan yang kita buat sebelumnya iaitu \$390,000. Jadi tidak lah betul kalau mengatakan kutipan tunggakan itu tidak berkesan. Insyallah dengan kerjasama pihak media dan juga penuntut-penuntut yang bersyukur dan berterima kasih kita menjangkakan kutipan ini dapat diberbanyakkan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Adakah penuntut yang tidak dapat dikesan di alamat sama ada Kerajaan ada ambil tindakan untuk menghubungi penjamin untuk membayar balik? Tentu ada penjamin apabila loan itu dibayar.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Terima kasih. Kita telah juga menghantar notis ini bukan sahaja kepada penuntut berkenaan tetapi kepada kedua-dua penjaminnya dan tindakan undang-undang hanya kita akan ambil bagi kes-kes yang terlalu berat. Sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum, tindakan itu akan memakan masa yang agak panjang. Tetapi oleh kerana *response* yang kita terima, kita bersyukur allhamdullilah tindakan kita setakat ini telahpun baik.

Dato' Speaker, perkara yang kedua ialah berkenaan dengan Perpustakaan. Perbadanan Perpustakaan Awam Negeri Pulau Pinang pada dasar kita terlalu bergantung kepada bantuan Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat. Oleh kerana itu sudah sampai masanya kita mengubah sedikit imej Perbadanan ini dengan mengambilkira kekuatan-kekuatan yang ada sejak kita buat pindaan pada persidangan Dewan yang lepas. Insyallah kita akan mengatur beberapa rancangan untuk membantu memperkukuhkan Perbadanan Perpustakaan Awam dengan mengambilkira supaya pengurusan pinjaman buku-buku perpustakaan dapat berjalan dengan baik dan tidak menimbulkan kesulitan kewangan berikutan daripada kerosakan-kerosakan dan kehilangan-kehilangan. Oleh kerana itulah disyorkan diselaraskan keadaan yuran supaya menampakkan sesuatu yang munasabah kepada pengendalian kepada Ahli-ahli Perpustakaan. Sebagai tindakan lanjutan selain daripada Perpustakaan yang sedia ada kita dalam perancangan mengadakan Perpustakaan di peringkat daerah-daerah

termasuklah perpustakaan desa. Konsep ini adalah penglibatan orang awam di kampung yang berkenaan secara pengendalian bersama iaitu penyediaan tempat dan alat-alat perkakas termasuk rak-rak buku, almari, meja dan kerusi dan pihak Perbadanan pula akan membekal buku, akan melatih pustakawan dan akan menyelia secara menyeluruh. Dalam Rancangan Malaysia Ke Enam bagi tahun 1992, dua perpustakaan desa telahpun di luluskan dan sekarang dalam peringkat akhir, satu di Telok Air Tawar dan satu lagi di Telok Tempoyak, Batu Maung. Empat lagi sedang dirancang dan selain daripada itu perpustakaan negeri juga mendapat permohonan-permohonan daripada JKKK yang berminat. Ini termasuklah pembekalan buku-buku secara pukal kepada lima kawasan yang memohon termasuklah Bukit Teh, Batu Feringghi, Kubang Semang, Sungai Acheh dan Permatang Pasir.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan, bolehkah Yang Berhormat memberitahu apa yang terjadi kepada Perpustakaan di Balik Pulau yang diumumkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri apabila beliau melawat tempat itu?

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Perpustakaan di Balik Pulau akan menjadi perpustakaan daerah setelah dan selepas Pejabat Daerah Barat Daya berpindah ke tempat baru. Jadi kita akan mengambil tempat Pejabat Daerah yang ada sekarang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Yang Berhormat, jikalau saya tidak silap Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah mengumumkan satu angka, satu peruntukan untuk Perpustakaan di Balik Pulau dan saya ingin tahu setakat inilah apakah kemajuan telah diuruskan?

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Untuk Balik Pulau seperti mana saya katakan tadi ia masih di peringkat perancangan sebab kita buat ini berperingkat-peringkat. Sepertimana saya kata tadi peruntukan kita tidak besar.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tetapi peruntukan yang diumumkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Ya, sebahagianlah. Akan didirikan sebab sebaik sahaja Pejabat Daerah berpindah ke pejabat baru, kita akan mengambilalih Pejabat Daerah yang sedia ada itu untuk mendirikan perpustakaan daerah Barat Daya. Untuk makluman Yang Berhormat-Yang Berhormat Ahli Dewan, perpustakaan daerah Seberang Perai Selatan sudahpun masuk ke tahap memberi tender oleh Jabatan Kerja Raya dan perpustakaan negeri di Seberang Jaya sampai di peringkat telahpun Kerajaan Negeri menghadihkan sekeping tanah dan bagi perpustakaan di Seberang Perai Utara, pihak Perbadanan telahpun mengenalpasti tapak. Jadi insyallah keseluruhan bagi Negeri Pulau Pinang kita akan ada perpustakaan-perpustakaan daerah. Selain daripada itu untuk menampung keperluan orang ramai, kita ada perkhidmatan perpustakaan bergerak dan kita juga bersedia untuk membantu JKK dan juga lain badan untuk memberi pinjaman secara pukal. Jadi saya rasa dengan khidmat ini perpustakaan negeri akan memberi banyak ruang dan peluang kepada semua orang yang berminat membaca.

Perkara yang ketiga, Dato' Speaker, ialah berkenaan dengan zakat dan fitrah. Kita berterima kasih atas teguran-teguran Yang Berhormat-Yang Berhormat tentang cadangan-cadangan yang dibuat. Buat masa ini bahagian zakat dan fitrah diletakkan di bawah Pentadbiran Majlis Agama Islam dan Majlis akan mengambil perhatian atas cadangan untuk menubuhkan Jabatan Zakat dan kajian terperinci perlu dibuat terdahulu khususnya dari aspek implikasi perlaksanaannya. Maklumat dari segi kutipan zakat dan kutipan fitrah bagi tahun 1987, kutipan zakat \$352,932.65. Kutipan fitrah iaitu selepas berpuasa sebulan ialah \$491,859.85 dan dibanding dengan tahun 1992 hingga bulan November sudah meningkat kepada kutipan zakat \$1,833,636.22, enam kali ganda daripada tahun 1987 dan bagi kutipan fitrah \$872,849.50 iaitu nisbah 5/8.

Pihak Majlis telahpun ada cadangan-cadangan, program-program untuk memajukan tanah-tanah wakaf. Kita telahpun mengenalpasti tanah-tanah yang berpotensi dan sebagai contoh ada tujuh jodol untuk dimajukan misalnya di Lot 1056 dan 1057 di Leboh Chulia kita cadangkan sebagai pejabat dan apartment dengan kerjasama Lembaga Urusan dan Tabong Haji. Begitulah juga dibahagian-bahagian lain oleh kerana letaknya di tempat yang strategik, kita cadangkan *apartment* dan *commercial building* dan asrama pekerja, kemajuan bercampur ataupun perumahan bercampur. Jadi atas cadangan-cadangan Yang Berhormat, pihak Majlis akan mengambilkira dan kita akan cuba sedaya upaya memanfaatkan semua tanah-tanah yang berpotensi ini sebab Majlis sudahpun menubuhkan satu badan yang kita sebut sebagai Asahabah iaitu milik seratus peratus Majlis Agama Islam untuk memajukan tanah-tanah wakaf.

Yang Berhormat juga menimbulkan sedikit sebanyak berkenaan dengan tingkah laku anak muda termasuklah khalwat dan pekerja rumah urut. Tuan Speaker, pertambahan perbuatan maksiat mungkin disebabkan oleh pertumbuhan yang amat ketara disebabkan pertambahan penduduk yang mendatang sebagai samada pekerja dari luar ataupun orang yang datang untuk bercuti di Negeri Pulau Pinang. Ditambah pula dengan hari ini masyarakat kita adalah lebih *permissive* dibandingkan dengan zaman dahulu tetapi bagi orang Islam, Jabatan Agama Islam tidak membisu. Kita ada dua langkah yang boleh bila berjalan dengan baik membendung segala perkara maksiat ini. “ Satu ialah melalui Jawatankuasa Dakwah dan tujuan Jawatankuasa Dakwah ini ialah untuk mendidik, menyampaikan ilmu, menguatkan iman, merayu kepada orang ramai membuat kebaikan dan merayu mereka meninggalkan kemungkaran. Sekiranya Jawatankuasa Dakwah ini masih lagi tidak dapat membendung, maka kita mengambil tindakan yang lebih tegas dan langkah yang kedua ialah Pasukan Mencegah Maksiat. Tujuan antara lain Pasukan Mencegah Maksiat ini ialah untuk membenteras maksiat, menangkap pesalah-pesalah dan membawa pesalah ke pengadilan mahkamah syariah. Langkah yang ketiga, Dato’ Speaker, ialah kita mengajak masyarakat untuk memberi kerjasama kepada Jawatankuasa Dakwah ini khususnya untuk menyeru semua muslimin dan bukan muslim kepada kebaikan dan menjadi contoh teladan kepada anak-anak muda. Kita tidak mahulah di rumah pijak semut pun tidak mati tetapi di luar rumah, saya ada tiga lesen lagi. Maksudnya kita patutlah bekerjasama dalam hal ini. Selain daripada itu untuk mengukuhkan lagi...

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Penjelasan. Perkara yang saya bangkitkan tadi bukanlah yang dimaksudkan rumah-rumah urut tadi bukanlah daripada kaum pendatang ataupun orang yang datang melawat tetapi ialah anak negeri Pulau Pinang dan juga Malaysia yang beragama Islam. Itu yang saya bangkitkan. Yang keduanya, saya dapati bahawa kegiatan Mencegah Maksiat ini tidak begitu berkesan, terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Terima kasih atas pandangan dan kita yakin Jabatan Agama Islam akan menyemak dari semasa ke semasa akan kekuatan yang ada dan Insyallah perkara ini dapat dibereskan melalui pentadbiran. Untuk mengukuhkan lagi dan sebagai tanda kita memang bersungguh-sungguh, sekarang ini telah kita sediakan beberapa pindaan kepada Enakmen Keluarga Islam, Enakmen Pentadbiran Agama Islam (Pindaan) dan Tatacara Jenayah dan beberapa lagi dan kebetulan perkara-perkara ini dalam proses persediaan. Insyallah kita akan dapat bentangkannya sebahagiannya dalam sidang Dewan yang mulia ini pada tahun hadapan.

Dato' Speaker, berkenaan dengan pendidikan yang ditimbulkan, pihak Jabatan Pendidikan telahpun mengadakan beberapa langkah untuk mempertingkatkan lagi prestasi UPSR, Ujian Penilaian Sekolah Rendah. UPSR bermaksud Ujian Penilaian untuk menilai sejauh mana anak kita setelah melalui 6 tahun di sekolah kedudukannya dalam kemahiran-kemahiran yang telah diajar atau disampaikan. Antaranya taklimat kepada guru-guru besar dan guru-guru kelas UPSR kerap dilakukan dan sekarang ini kursus kecemerlangan akademik UPSR telahpun dimulakan dan selain daripada itu pihak Jabatan Pendidikan juga telah mengadakan ceramah-ceramah kesedaran kepada ibubapa dan program ini adalah berterusan.

Prestasi UPSR 1992 keseluruhan Negeri Pulau Pinang adalah lebih tinggi daripada peringkat kebangsaan. Misalnya sebagai contoh, 4A di Sekolah Kebangsaan 4.5% bagi tahun 1991 dan 4.4% bagi 1992. Ini bererti tiap 100 orang murid, 4 orang yang akan mendapat 4A berbanding dengan Sekolah Rendah Kebangsaan, tiap 100 orang 11 orang mendapat 4A. Ini berertilah ada perbezaan dan perbezaan ini dapat kita simpulkan daripada beberapa faktor termasuklah penuntut itu sendiri, keluarganya, situasi sekolah dan juga mungkin beberapa faktor di luar jangkaan termasuklah mungkin peluang dan kemiskinan. Tetapi kita memberi jaminan di sini Jabatan Pendidikan akan berusaha supaya semua sekolah-sekolah di luar bandar diberi perhatian khusus dan dengan ini saya yakin dengan kerjasama Yang Berhormat ADUN masing-masing, sekolah-sekolah di dalam KADUN akan dapat menunjukkan prestasi yang lebih khususnya apabila anak-anak kita dapat mendekati diri dengan perpustakaan-perpustakaan yang disebutkan tadi khususnya Perpustakaan Bergerak.

Dato' Speaker, Yang Berhormat-Yang Berhormat juga ada menyebut tentang penyalahgunaan dadah. Kita mengakui sepanjang minggu ini bersama-sama kita disini, di Kuala Lumpur ada satu persidangan antarabangsa berkenaan dengan perkara ini. Pulau Pinang memang lebih ramai penagihnya kalau bilangan itu menjadi jumlah yang terkumpul sejak 1976 iaitu sebagaimana yang disebut melebihi 26,000. Tetapi bilangan penagihan ini tiga empat tahun kebelakangan adalah lebih rendah dibandingkan dengan negeri-negeri yang lain. Ini merupakan suatu *trend* yang sihat dan saya yakin dan percaya dengan kerjasama semua pihak di negeri ini kita dapat membendung pertambahan penagihan di negeri ini. Sebagai langkah, ada tiga empat badan yang terlibat, pihak Kerajaan, pihak Polis dan Kastam dan Mahkamah akan mendakwa orang yang terlibat. Pihak Pasukan Petugas Anti Dadah membuat kempen dan gerak saraf dan juga gerak tumpu. Pihak Pusat Serenti membuat rawatan kepada yang dijatuh hukuman sebagai penagih dan pihak Pusat Jagaan Lanjutan akan menerima penagih-penagih yang telah keluar daripada Pusat Serenti. Ini terdiri daripada agensi Kerajaan dan separuh Kerajaan. Selain daripada itu terdapat pertubuhan-pertubuhan NGO - *The Non*

Government Organisations seperti PEMADAM dan juga kumpulan-kumpulan tertentu seperti *The Hiding Place*. Oleh kerana perkara ini melibatkan orang ramai, kita yakin dan percaya kerjasama orang ramai dalam membantu membenters penyalahgunaan dadah ini adalah diharap dan bantuan itu diharapkan berterusan.

Dato' Speaker, lain-lain perkara yang ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat kita ambil perhatian dan catitan dan akan kita laksanakan sebaik mungkin.

Sekian, Dato' Speaker, saya ingin menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli Sungai Pinang.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Tuan Speaker, saya bangun untuk memberi sokongan atas Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan 1993. Tuan Speaker, kali ini ada ramai Ahli-ahli Yang Berhormat bangkitkan kepada masalah pembangunan sumber manusia, ada yang berasal daripada bangku di sebelah sini, ada juga daripada bangku di sebelah sana. Ada yang bangkit dengan niat yang baik, ada pun yang bangkit dengan niat yang jahat dan memperkecil-kecilkan Kerajaan Negeri Pulau Pinang atas *portfolio* Pembangunan Sumber Manusia juga, ini saya tahu. Walau bagaimanapun, pembangunan sumber manusia merupakan satu topik yang begitu pentingnya saya ingin mengambil kesempatan ini untuk memberi satu rumusan atas apakah yang telah dibuat oleh *portfolio* Pembangunan Sumber Manusia dalam dua tahun yang kebelakangan ini. Oleh kerana saya ingin membuat laporan ini lebih lengkap sedikit supaya kita dapat satu gambaran yang lebih lengkap berkaitan dengan keadaan pembangunan sumber manusia di Pulau Pinang ini demi kepentingan rakyat dan perkembangan industri, berkaitan projek-projek yang telah dijalankan oleh pihak swasta dan juga yang dijalankan oleh kerjasama antara swasta dan Kerajaan, melainkan dengan projek-projek yang dijalankan oleh Kerajaan. Dalam laporan ini saya ingin menyentuh sejumlah 13 projek yang berkenaan tetapi oleh kerana ini satu rumusan sahaja, saya sentuh sahaja tiap-tiap projek.

Kita mulai dengan Pusat Pembangunan Kemahiran Pulau Pinang iaitu PSDC yang sekarang ini telah menjadi satu pusat yang masyhur di negara ini. Sejak pusat ini ditubuhkan dalam 1989, ianya telah bertambah besar tahun demi tahun dan sukacita ingin saya lapor di sini bahawa pada tahun 1989 yang mana pusat ini ditubuhkan, mereka telahpun tawarkan 17 kursus sahaja. Tetapi di 1990, bilangan kursus telah ditambah kepada 59, di 1991 jumlah kursus telahpun bertambah lagi kepada 127, di 1992 iaitu tahun ini sehingga bulan

Oktober, kursus yang ditawarkan telahpun mencapai 167. Iaitu sekiranya kita projeksi kepada akhir tahun ini, lebih banyak lagi. Bilangan peserta, dalam tahun 1989 ialah 319, di 1990 bilangan peserta ialah 780, di tahun 1991 bilangan peserta telahpun ada satu lompatan yang besar iaitu 2,042 orang. Di tahun ini sehingga Oktober, bilangan peserta telahpun mencapai satu tahap yang baru iaitu kepada 2,665. Ini bermakna dalam tiga tahun yang kebelakangan ini, jumlah peserta yang telah dilatih oleh PSDC telahpun mencapai 5,806. Ini menunjukkan Pusat PSDC ini telahpun berkembang dengan pesatnya dan sekiranya usaha yang dibuat sekarang diteruskan, maka ia akan terus menjadi satu pusat yang utama dalam Pulau Pinang untuk mengeluarkan sumber tenaga manusia untuk industri.

PSDC merupakan kejayaan yang permulaan sahaja - *initial success* sahaja. Apabila kita timbang dan kaji semula pada faktor-faktor yang menjayakan PSDC ini saya dapati bahawa faktor yang penting sekali ialah oleh kerana di PSDC ini pihak swasta dan pihak Kerajaan dan pihak akademik, tiga pihak, dapat kerjasama dalam satu usaha yang sangat-sangat penting. Maka dengan konsep ini Kerajaan Pulau Pinang telahpun mengambil satu langkah yang lanjutnya, iaitu menubuhkan sebuah Majlis yang dinamakan Majlis Pembangunan Sumber Manusia. Semacam PSDC merupakan pusat yang unggul yang diwujudkan dalam negara ini, Majlis Pembangunan Sumber Manusia pun juga menjadi Majlis yang pertama dalam negara ini yang ditugaskan untuk tugas pembangunan sumber manusia dalam sebuah negeri. Telah pun banyak projek-projek dirancang di bawah Majlis Pembangunan Sumber dan sebahagian daripada itu telahpun dalam proses di *implementasikan*.

Projek-projek seperti satu usaha untuk menarik balik anak-anak Pulau Pinang daripada negeri lain dan juga negara-negara asing untuk balik ke Pulau Pinang bekerja dan membawa keluarga mereka, kahwin di sini dan sebagainya. Misalannya kita juga ada projek lain untuk menggalak lebih banyak pengusaha-pengusaha untuk melabur dalam projek-projek pendidikan. Dan juga kita ada satu projek untuk mengkaji keperluan sumber manusia bukan sahaja untuk Pulau Pinang tetapi juga untuk negeri-negeri di Malaysia Utara. Ini satu projek kerjasama antara empat buah negeri di Malaysia Utara ini. Bukan ini sahaja, Majlis ini juga merancang untuk menubuhkan beberapa buah Pusat Kemahiran yang baru. Di bawah ini saya senaraikan. Satu, yang dinamakan *Precision Machining Training Centre* ataupun Pusat Latihan *Precision Machining*. Ini bertujuan untuk mengeluarkan *technician-technician* yang pandai dalam *machine* yang canggih untuk membuat *instrument* dan jentera yang diperlukan untuk teknologi yang tinggi. Yang kedua satu pusat baru yang dinamakan *Automation Application Centre*, kalau diterjemahkan menjadi Pusat Penggunaan Teknologi Otomasi. Ini adalah sebuah pusat untuk mengeluarkan sumber manusia bagi membantu kilang-kilang yang berhasrat untuk menggunakan teknologi *automation*

dalam proses pengeluaran. Ini adalah satu projek untuk membawa Negeri Pulau Pinang ke satu langkah lagi kepada *automation*. Ketiga, kita juga akan menubuhkan sebuah pusat yang dinamakan *Plastic Technology Training Centre* ataupun Pusat Latihan Teknologi Plastik. Ini adalah memandangkan betapa pesat pembangunannya dalam kilang-kilang industri plastik di Pulau Pinang ini. Jadi Pusat ini bertujuan untuk melatih *technician-technician* untuk kilang-kilang plastik. Keempat *Information Technology Training Centre*, ini untuk melatih *technician-technician* yang menggunakan *IT*. *IT* ini ialah *Information Technology*. Ini merupakan satu projek yang dapat kerjasama daripada USM, PDC dan PSDC dan sebagainya dan telahpun dapat peruntukan daripada Kerajaan Negeri. Nombor lima, kita akan juga merancang membuat satu pusat yang besar yang juga mungkin pertama dalam Malaysia iaitu *Woodbased Furniture Training Centre* ataupun Pusat Latihan Industri Perabut Yang Berasaskan Kayu. Ini ialah untuk melatih pekerja-pekerja dalam industri perabut. Projek ini akan dapat kerjasama daripada *Malaysian Timber Industry Development Council* ataupun pendeknya MTIDC. Projek ini agak susah kerana dia mengambil wang yang banyak dan kita perlukan sambutan yang baik daripada industri perabut yang masih sekarang ini belum dapat sambutan yang diingini maka kita masih dalam rancangan dalam projek ini.

Jadi Dato' Speaker, saya telahpun senaraikan lima projek untuk menubuhkan pusat-pusat yang baru di bawah Majlis Pembangunan Sumber Manusia. Selain daripada itu, rancangan di bawah Rancangan Malaysia Keenam ada juga yang dijalankan oleh Kerajaan Persekutuan di Pulau Pinang ini. Saya rasa oleh kerana ini penting, saya buat sedikit laporan juga. Satu, Kerajaan Persekutuan telahpun tetap membesarkan *ITI* iaitu Institut Latihan Perindustrian dengan menambah dua bahagian dalam institut ini dan antara dua bahagian ini ialah satu kursus elektronik yang sangat-sangat penting untuk Pulau Pinang. Kedua, Kerajaan akan menubuhkan sebuah politeknik di Seberang Perai dan bilangan pelajar dalam politeknik yang baru ini ialah 4,000 orang. Nombor tiga, Kerajaan akan menubuhkan sebuah sekolah vokesyenal yang baru di Butterworth. Termasuk dengan empat buah *vocational schools* sekolah vokasional di Pulau Pinang ini, kita akan dapat lima buah sekolah vokasional sejumlahnya dalam Pulau Pinang ini. Ini bermakna tiap-tiap daerah di Pulau Pinang ini akan ada sebuah Sekolah Vokasional sendiri. Keempat, Kerajaan juga akan menubuhkan sebuah Maktab MARA. Jadi, ini adalah projek-projek yang dibuat seratus peratus di bawah Kerajaan.

Selain daripada itu ada juga projek-projek yang dibuat oleh pihak swasta tetapi tidak kurang pentingnya. Jadi saya pun sentuh mereka itu. Satu ialah Maktab Tunku Abdul Rahman iaitu *TAR College* akan datang ke Pulau Pinang ini. Kedua, satu maktab *Distance Education Yeap Chor Ee Campus* akan dibina. Nombor tiga PIETC

telahpun dilancarkan iaitu *Penang Higher Education And Information Technology Centre* akan ditubuhkan dan ini merupakan satu projek kerjasama antara Sydney University, PDC dan IJM. Dan akhir sekali, masih ada seorang pengusaha yang telahpun tetap boleh bina sebuah taman pendidikan yang boleh menjadi satu taman dimana bermacam-macam kolej boleh masuk ke taman yang tersebut tadi.

Dato' Speaker, dengan ini saya telahpun senaraikan banyak projek-projek di bawah pembangunan sumber manusia dan saya yakin dan sekiranya Yang Berhormat-Yang Berhormat di Dewan ini ada mendengar dan memberi analisa yang teliti, kita boleh dapat satu keputusan bahawa di bidang pembangunan sumber manusia ini kita telahpun ada banyak projek. Ada yang dilaksanakan, ada yang telahpun dirancang, dan sekiranya kita bekerjasama, usaha kuat, maka saya rasa pembangunan sumber manusia di Pulau Pinang ini patutlah ada satu masa hadapan yang sangat-sangat cerah.

Dato' Speaker, ini adalah satu. Perkara yang kedua yang saya hendak sentuhkan adalah berkaitan dengan lawatan luar negeri yang telahpun dibangkitkan oleh Ahli dari Paya Terubong. Saya tidak cadang untuk marahkan sesiapa, tetapi saya ingin memberi sedikit penerangan. Satu, saya ingin menerangkan di sini bahawa lawatan luar negeri ini pada amnya di klasifikasi dengan dua jenis. Satu ialah lawatan promosi, lawatan promosi untuk menarik lebih banyak pelabur datang ke Negeri Pulau Pinang ini bukan dengan wang tetapi kadang-kadangnya dengan teknologi juga. Jadi wang dan teknologi kita kena tarik daripada tempat-tempat yang lebih maju. Yang kedua adalah lawatan yang dipanggil mungkin lawatan pelajaran, *a learning visit*, untuk ahli-ahli dalam Kerajaan mengutip maklumat yang baru, yang terbaru sekali ataupun untuk mempelajari pengalaman-pengalaman dari pihak-pihak yang kita rasa lebih maju daripada kita. Ini dua jenis. Saya rasa lawatan promosi ini sangat penting dan tidak dapat diabaikan. Kita tidak boleh lupa bahawa di Pulau Pinang ini kesihatan ekonomi ini bergantung rapat dengan pelabur-pelabur. Misalannya antara 1989 kepada 1991, tiga tahun, Pulau Pinang melalui PDC telahpun dapat pelaburan sejumlah \$4.38 billion. Oleh kerana kita dapat pelaburan yang begitu besar angkanya, maka kita dapat kadar pertumbuhan 10.2 peratus di 1990 dan kita dapat kadar pertumbuhan setinggi 11.7 peratus di 1991. Ini bermakna bahawa berapakah banyak pelaburannya kita boleh tarik daripada luar negeri adalah satu faktor yang pokok untuk ekonomi di Pulau Pinang ini. Kita telahpun buat satu anggaran, *an estimation*. Sekiranya pada masa depan Pulau Pinang ingin mengekalkan kadar pertumbuhan ekonomi sebanyak 7 ke 8 peratus pada tahun depan, maka kita mesti menarik balik sekurang-kurangnya satu bilion ringgit tiap-tiap tahun. Dari mana satu bilion ringgit ini kena datang? Sekiranya tidak ada pelaburan yang begitu tinggi, mana kita boleh kekalkan, *maintain*, pertumbuhan tujuh ke lapan peratus? Sekarang kita di Pulau Pinang ini kita seronok kerana ekonomi sihat sehingga telahpun ada banyak

majallah-majallah antarabangsa yang pujikan kita. Misalannya Asiaweek. Saya tidak akan sentuh banyak dalam ini. Mungkin Yang Berhormat dari Batu Uban akan terang lebih banyak sedikit. Di *covernya* dia kata *Dream Island - Penang reaches out to the region*. Ini bermakna Pulau Pinang telahpun, sudah, ingin dan bercadang untuk memainkan satu peranan yang lebih penting lagi, bukan sahaja dalam negeri ini tetapi di rantau ini. Ini menunjukkan Pulau Pinang adalah satu ekonomi yang kuat. Dalam majallah "Forbes" khasnya di edisi bahasa Mandarin dia kata Pulau Pinang macam *a next Singapore in a making*. Dia kata Pulau Pinang seolah-olahnya mencabar kepada tempat yang sekarang di *dominated* oleh Singapura. Adakah kita percaya dengan pujian yang tersebut tadi, ini tergantunglah kita sendiri. Kita tidak boleh tidak, *we cannot have a swollen head*. Kita mesti tahu, kita mesti tahu bahawa pelaburan yang datang menjadi satu faktor yang pokok. Maka saya sangat hairan pihak pembangkang dia mencari isu ini dan menghentam pihak Kerajaan.

Biarkan saya juga menerangkan berkaitan dengan lawatan sambil belajar yang tersebut tadi. Oleh kerana Pulau Pinang ini kita selalu kata kita adalah satu Kerajaan yang dinamik, yang boleh buat perkara yang baru, projek yang baru, boleh mengarah kepada arah yang baru tentulah kita ada projek-projek yang baru. Sepertimana yang saya sudah sahaja terangkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini bahawa di pembangunan sumber manusia sahaja, satu *portfolio* sahaja, kita telahpun dapat berbagai projek yang baru yang tidak pernah didengar di pulau ini. Jadi tentulah kita ada inovasi, ada *imaginationnya*, dan *imagination* dan inovasi sahaja tak cukup. Mesti juga ada pengalaman. Dimana kita boleh dapat pengalaman dalam masa yang begitu singkat ini? Tentulah kita kena lebih *humble* sedikit, pergi tempat yang kita rasa boleh dapat pengalaman ini. Oleh kerana yang demikian saya rasa kita tidak dapat elaklah daripada melawat tempat-tempat yang lebih maju, tempat-tempat yang kita boleh belajar sesuatu.

Malahan pula kita ada projek yang lain misalannya, Penang Science Park, Technoplex, kita ada Pusat SMI. Kita mungkin cadangkan menguruskan *environment* dengan lebih licin lagi. Kita mungkin hendak menubuhkan sebuah Majlis yang dinamakan Majlis Bencana Industri supaya kita dapat *respond* kepada bencana-bencana di industri. Maka kita mesti pergi ke tempat negara yang lebih maju supaya kita dapat pengalaman yang *up to date*. Jadi saya juga harian, pergi ke luar negeri untuk dapat pelaburan, pergi ke luar negeri untuk dapat pengalaman yang sangat-sangat penting. Ini yang menjadi *strategi* yang asas bagi kejayaan sebuah Kerajaan. Pihak pembangkang dia ketuk, dia hentam. Adakah mereka cadangkan sekiranya ada satu hari malangnya mereka menjadi Kerajaan, mereka tidak mahu pelaburan? Adakah mereka cadangkan sekiranya satu hari malangnya mereka menjadi Kerajaan kita tidak mahu pengalaman-pengalaman daripada luar negeri? Apakah ini *Tanjong Three* sebenarnya? Apa ini

Tanjong Tiga? Tanjong Tiga sebenarnya erti supaya ketua pembangkang duduk di sebelah sini, bukannya? Ini pokoknya. Jadi sebanyak selagi pihak pembangkang dia ketuk kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk membelanjakan wang bagi lawatan luar negeri untuk tujuan yang baik, sebanyak lagi rakyat tidak ada amanah kepada mereka. Mana boleh jadi Kerajaan?

Dato' Speaker, saya rasa beberapa langkah kita boleh buat. Satu adalah kita membangunkan lebih banyak tenaga sumber manusia yang berteknologi tinggi. Dan saya telahpun terangkan di bawah PSDC dan sekarang ini di bawah Majlis Pembangunan Sumber Manusia, kita telahpun buat banyak untuk menyakinkan faktor ini ada di tempat boleh diguna. Kedua kita mesti memberi tanah dan juga tempat-tempat yang mana syarikat-syarikat *hitech* ini boleh masuk. Oleh kerana yang demikian kita bina satu kompleks yang baru yang dipanggil *Technoplex*. Yang ketiga kita mesti memberi satu *environment* yang begitu licin, seronok untuk kilang-kilang yang *hitech* dan juga saintis dan *engineer* datang ke Pulau Pinang. Bukan ini sahaja, PDC telahpun menolak banyak kilang juga tetapi Ahli daripada Pengkalan Kota dia tidak berapa sedar kerana dia tidak baca jawapan yang diberi kepada mereka. Mereka keriau' hendak dapat banyak jawapan, tetapi jawapan sudah diberi, beri bgi dia tidak baca. Biarkan saya baca juga. Ini soalan 36. Dia kata PDC telahpun tolak sejumlah 25 buah permohonan yang berjumlah dalam pelaburannya \$156 juta. Bukan kecil, besar. Kita tolak juga oleh kerana kilang-kilang ini tidak berapa sesuai untuk Pulau Pinang ini. Dia tidak sesuai kerana dia mencemarkan alam sekitar, satu. Kedua, tidak ada tanah yang sesuai. Mungkin kilang ini hendak dapat tanah yang sangat-sangat besar, kita tidak ada tanah macam ini. Ketiga yang memerlukan pekerja ramai(gangguan)

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Penjelasan. Boleh Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Saya habiskan dulu memerlukan pekerja yang ramai dan nilai ditambah yang rendah. Yang keempat, industri pertanian yang mengambil banyak pekerja dan gajinya rendah sangat. Jadi ini semua *lowtech*, teknologi yang rendah, maka kita telahpun tolak.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Yang Berhormat, tadi buat tuduhan bahawa pihak pembangkang tidak membaca jawapan kepada soalan tersebut. Tahukah Yang Berhormat bahawa soalan itu adalah satu soalan lisan yang dikemukakan. Jawapan juga adalah satu jawapan lisan. Saya tahu sebab soalan 36 adalah soalan yang telah dikemukakan oleh saya.

Kalau hanya satu jawapan lisan telah diberi dan sampai hari ini *Hansard* belum disediakan, bagaimanakah kita akan membaca? Habis jangjan buat tuduhan yang liar (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Saya tidak marahkan dia Dato' Speaker. Saya cuma katakan Ahli Kawasan Pengkalan Kota tidak baca sahaja, ini sahaja.

Dato' Speaker,...(gangguan). Dato' Speaker....(gangguan) Dato' Speaker, saya memandang kepada bangku di sebelah sana dan saya ingat, masih ingatlah pada bulan ini saya ada buat satu perhatian juga, saya kata sebelah situ macam satu kumpulan anjing serigalalah. Kerana saya buat satu *observation*lah, satu *observation* sahaja, tetapi *observation* ini tidak ada lagi. Dulu dia buat macam ini, semua ADUNnya sudah masuk, baru ketua pembangkang dia masuk ..da...da...da.... dia masuk. Jadi ini saya kata macam satu *sociology of* anjing serigalalah. Tetapi nampaknya kali ini, keadaan ini telah pun tambah baik. Saya pun tengok ketua pembangkang, kadang-kadang dia datang sini, dia duduk. Di sebelah sini ADUN-ADUN di pihak pembangkang pun tidak ada. Maka saya rasa sekurang-kurangnya pada permulaannya ada ubah sikit. Oleh kerana itu saya rasa pihak pembangkang kena ucapkan terima kasih kepada saya(gangguan). Terima kasih Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli Pinang Tunggal.....(gangguan)

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Dia tidak jawab tentang pekerja-pekerja asing.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Dato' Speaker(gangguan)

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Sudah pukul satu. *Lunch* bila? *Gastrik* sudah naiklah... (gangguan)

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, panjang atau pendek?

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Boleh tahan(gangguan)

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dáson):

Dia boleh tahan, kita tidak boleh.

Tuan Speaker:

Tahan pun boleh. Agak-agak satu setengah boleh siapkah?

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Boleh. Dato' Speaker, saya bangun untuk sama-sama mengambil bahagian menyokong Usul Belanjawan yang dikemukakan kepada Dewan ini sedikit hari yang lalu.

Dato' Speaker, saya lihat apabila berlaku sesuatu malapetaka alam misalnya banjir, orang mencari Kerajaan. Apabila berlaku sesuatu kebakaran, misalnya, juga orang mencari Kerajaan. Apabila berlaku satu-satu pergaduhan, rusuhan, juga orang mencari Kerajaan dan sampai orang hendak beranak pun, hendak bersalin pun, juga Kerajaan yang dicari. Jadi saya rasa begitu hairan kenapakah daripada perbahasan yang kita dapat lihat ahli-ahli pembangkang kebanyakannya menimbulkan isu-isu, membangkitkan hal-hal seolah-olah Kerajaan ini tidak ada guna, tidak berguna langsung. Kerajaan yang ada ini tidak berguna, tidak berfungsi. Jadi sengaja seolah-olah hendak memperkecil-kecilkan, *belittle* orang kata peranan yang dimainkan oleh Kerajaan. Itu yang saya rasa sungguh hairan dengan sikap yang ditunjukkan oleh pihak pembangkang ini, terutama sekali menyentuh tentang penyediaan Belanjawan itu sendiri. Ada pihak yang mengatakan ini *style* lama, rekod lama, *old gramophone*, bosan dan sebagainya. Itulah benda-benda yang dibangkitkan oleh pihak pembangkang. Tetapi bagi saya Belanjawan, kita menyediakan Belanjawan, tidaklah Belanjawan itu merupakan satu dokumen yang *exciting* macam kita baca sebuah novel. Ini Belanjawan dan dia mesti membentangkan statistik, *figure-figure*, kerana ini Belanjawan bukan sahaja di Dewan Negeri, di Parlimen pun saya ingat itulah *stylenya* kita menyediakan Belanjawan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Penjelasan Ahli Yang Berhormat Pinang Tunggal.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Saya belum habis lagi.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat tidak dibenarkan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya hendak minta penjelasan. Kalau tidak mahu beri, beritahu tidak mahu beri.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Itupun cara saya kata tidak bolehlah itu. Bagi saya Belanjawan yang disediakan ini ialah satu Belanjawan yang *moderate*, yang tepat, yang sesuai dengan keadaan masa. Tidaklah kita hendak mengadakan satu butir-butir perubahan yang *drastic* dalam Belanjawan ini kerana kita berada didalam tahun yang *sophisticated*, yang maju, yang canggih, yang semuanya berjalan dengan elok. Kenapa kita perlu adakan perubahan-perubahan yang tidak perlu? Jadi Kerajaan telah menyediakan satu suasana, satu iklim yang begitu sihat, begitu stabil dan menggalakkan rakyat bekerja dengan rajin dan rakyat pun sahut seruan Kerajaan ini bekerja bersungguh-sungguh dan ini ternyata dapat dilihat daripada kemajuan ekonomi dan sosial yang ada pada hari ini. Inilah peranan, inilah falsafah, inilah matlamat yang dikehendaki yang sebenar-benarnya. Bukanlah untuk mengadakan perubahan drastik dengan tidak tentu fasal. Lainlah kalau misalnya pihak pembangkang pergi cucuk sana cucuk sini, timbulkan isu-isu yang hangat, sehingga timbulnya keadaan tegang, *social unrest*, dengan izin, dan rakyat pun rasa begitu gelisah. Jadi pada tahun itu mungkin Belanjawan itu ada perubahan drastik. Kita terpaksa menyediakan peruntukan khas untuk memberi kursus, memberi maklumat kepada rakyat supaya wujud balik keadaan perpaduan, satupadu. Kalau berlaku begitu, tetapi hari ini tidak ada keadaan begitu. Semuanya adalah dalam keadaan terkawal. Aktiviti pihak pembangkang, pihak DAP buat pun kita rasa okay, dalam keadaan terkawal, tidak menimbulkan apa-apa ketegangan. Jadi kenapa kita perlu sibuk-sibuk cakap mengenai rekod lama, *old gramophone*, tidak ada perubahan, isi lama kulit saja baru? Saya rasa ini tidak perlu. Jadi kita janganlah hanya pandai cakap-cakap sahaja.

Yang kedua, Dato' Speaker, saya ingin memberi penjelasan sedikit tentang aktiviti pertanian yang telah ditimbulkan didalam Dewan ini. Aktiviti pertanian memanglah kita tahu mengikut sejarah adalah menjadi satu asas untuk pembangunan negeri dari sejak dahulu

lagi dan aktiviti ini telah semakin lama, telah sekian lama begitu lama menyediakan bahan makanan iaitu bahan penting yang asas untuk kehidupan manusia. Kerajaan Negeri Pulau Pinang, termasuklah parti UMNO, sebutlah sedikit, parti UMNO tidak akan melupakan sumbangan ini dan saya tidak tahulah jika sekiranya pihak DAP telah menjadi seperti kacang lupakan kulit yang telah terlalu ghairah dengan pembangunan dan sudah lupa daripada mana kita dapat makanan. Kita jangan lupa juga sektor pertanian telah menyumbang bahan asas kepada industri-industri, juga memberi tenaga-tenaga kerja di sektor industri pada masa ini. Aktiviti pertanian juga mewujudkan kestabilan ekologi dan memberi sumbangan kepada kesejahteraan hidup rakyat. Sektor pertanian masih merupakan tulang belakang ekonomi luar bandar. Ianya sebagai aktiviti tradisi yang akan terus dipertahankan memandangkan masih ramai penduduk-penduduk negeri ini yang bergantung kepada pertanian. Ini dapat dilihat dari penggunaan tanah walaupun telah menurun daripada 75% kepada 60%, tetapi pengeluarannya telah, masih dan akan terus bertambah dan ini menunjukkan bahawa *produktiviti* terus meningkat. Oleh itu saya menyangkal tuduhan yang dibuat oleh Yang Berhormat bahawa aktiviti pertanian adalah tidak produktif. Yang Berhormat dari Bukit Gelugor ada menimbulkan mengenai insentif tertentu untuk sektor pertanian yang diberi oleh Kerajaan. Saya ingin juga meningkatkan bahawa Kerajaan juga memberi jaminan harga minima untuk memastikan bahawa pengguna bandar dan luar bandar dapat membeli beras pada harga yang rendah. Penentuan harga ini telah memberi kesan kepada pendapatan yang diperolehi oleh petani berbanding dengan pendapatan yang diperolehi dalam sektor-sektor lain.

Dato' Speaker, perkara yang ketiga yang juga saya dapat kesan daripada ucapan pihak pembangkang ialah tentang makan angin. Saya hairan apa ini makan angin, makanan baru ya! Ada puak-puak ini bila dia jumpa kita pagi, dia tanya sudah makankah? Jumpa tengahari, dia tanya, sudah makankah? Jumpa petang pun, sudah makankah? Malam pun, sudah makankah? Pagi pun sudah makankah? Jadi dia hanya ingat tentang makan sahaja. Kalau dia jumpa hari Ahad, pergi makan anginkah? Kalau hari cuti, makan anginkah? Jadi sindrom makan angin ini ada dalam setengah puak ini, setengah pihak ni, terutama parti pembangkang. Inilah sindrom makan angin. Ini penyakit yang serius, saya rasa ini. Kalaupun puak-puak pembangkang ini diberi mandat untuk menerajui Kerajaan, saya ingat negeri susah. Semua akan pergi makan angin. Tiap-tiap minggu ada orang pergi makan angin. Jadi dia ingat kita pergi lawatan itu untuk makan angin sahaja. Dia tidak tahu betapa susahnya untuk kita mendapat mengatur program-program lawatan. Kena *query* sana, *query* sini. Balik kena sediakan satu laporan melawat ke mana, apa dibuat bukan senang-senang. Bukan boleh pakai hentam, pakai cakap ikut suka hati sahaja. Jadi kalau bila hendak(gangguan). Bila cakap mengenai makan, dia sudah lapar.....(gangguan). Makan angin, ini sudah makan angin. Jadi kita hendak cakap itu kenalah berlapis-lapis sedikit. Satu

lagi tentang soalan-soalan yang ditanya oleh Ahli-ahli Dewan. Soalan kita boleh beri, siapa kata tidak boleh. Jawapan-jawapan kita boleh beri, siapa kata tidak boleh beri, boleh beri. Tetapi yang tidak seronok ialah bila jawapan-jawapan itu diberi dia guna balik jawapan itu, dia pegang macam buku, guna jawapan untuk hentam kita balik. Adakah patut ini?(gangguan)

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Penjelasan, penjelasan boleh?

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Nantilah dulu, tidak habis lagi.... (gangguan). Dia minta kita makanan, kita beri makanan tetapi najis dia beri balik sama kita. Adakah patut ini macam?(gangguan). Simpan dulu. Jadi Tuan Speaker, saya ingat(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Duduk dulu.....(gangguan)

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Bagilah ...

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Tuan Speaker, lain kali saya rasa kalau macam ini, tolong *advise*lah, tolong beri nasihat kepada Ketua Menteri tidak usah jawab. Tidak usah jawab banyak-banyak ataupun buat satu peraturan tanya ada had, tiga atau empat soalan cukup. Ini mana patut menggunakan jawapan kita untuk hentam kita balik.....(gangguan). Siapa hendak beri, bila tidak beri dia kacau pula. Dia tidak ada modal, dia guna jawapan itu untuk hentam kita balik (gangguan). Ini saya nampak tidak ada tujuan lain, tujuannya ialah untuk menarik perhatian, mungkin ada orang hendak menyokong mereka supaya beri undi kepada mereka. Itu sahaja saya ingat. Apa guna jadi pembangkang yang macam ini, tidak *constructive*lah. Jadi, kalau begitu, kita janganlah cakap sahaja. Ini hendak habislah. Janganlah kita bercakap sahaja. Kalau kita ini menjual cakap sebagai satu *profession* kita, jadi apa faedahnya. Jadi pihak DAP ini begitulah keadaannya. Kadang-kadang tidak kuat dia bercakap dia seorang, tidak cukup dia bercakap dia seorang, dia ajak

kawan-kawan lain lagi. Dia ajak misalnya PAS, dia ajak 46. DAP, PAS, 46, tiga ya? Tiga parti? Tidak cukup. Itu yang kita dengar, tiga parti itu. Jadi ketiga-tiga ini macam cerita burung, cerita burung, burung tiong. Burung tiong ni bukan boleh bercakap, tetapi kadang-kadang dia bercakap sebab orang ajar dia bercakap. Jadi dia pun boleh bercakap. Ya, *mystic* burung tiong.....(gangguan) Saya ada dengar satu kisah ya. Burung tiong ini, dia bercakap dia dinilai. Dia bercakap banyak perkataan harganya tinggi. Gajinya pun tinggilah. Harganya tinggi, nilainya tinggi. Ada seekor burung tiong itu dia boleh bercakap 50 perkataan, so nilainya ialah \$5,000. Yang nombor dua itu dia boleh bercakap 100 perkataan, nilainya dia ialah *double*lah, \$10,000. Yang nombor tiga itu sepatah pun tidak boleh bercakap, sepatah tidak boleh bercakap. Sebab apa dia tidak boleh bercakap? Berapa harga dia? \$20,000. Macam mana yang tidak boleh bercakap pun harga sampai \$20,000.....(gangguan). Tidak tahu, tidak tahu sebab apa harga \$20,000. Sebab burung yang pertama panggil yang nombor tiga itu *boss*. Sebab itulah kelebihan dia.....(gangguan). Jadi inilah kalau kerjajual cakap macam 46, dia erti cakap sedikit, dia itu *splinter* UMNO, PAS pun *splinter* UMNO juga boleh bercakap sedikit-sedikit, tetapi DAP tidak ada apa hendak cakap. Cakap pun dia tidak faham tetapi sebab yang pertama itu dia *address* kawan itu *boss*, harganya lebihlah. *Boss* apa tidak tahulah.

Dan yang akhir sekali adalah tentang bunga yang ditimbulkan oleh Ahli daripada Penanti.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Penjelasan. Apa kesimpulan cerita tadi itu? Belum habis lagi. Kenapa burung tiong ini sebab tidak gunakan otakkah?

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Use your head. Tuan Speaker, jadi tentang bunga tadi, kita semua.... Itu sudah habis. Kita memanglah menggalakkan bunga di Pulau Pinang tetapi sebelum kita suruh orang tanam bunga kita kenalah wujudkan tabiat orang supaya suka kepada bunga. Kalau tidak kita tanam bunga banyak-banyak, mana kita hendak bawa bunga itu. Macam kita jual nasi lemaklah. Kalau orang tidak mahu beli apa hendak dibuat? Makan sendirilah. Jadi kita kena *cultivate* minat orang terhadap bunga. Jadi hari ini bolehkah kalau kita balik ke rumah nanti kita bawa bunga seorang satu *bouquet*kah setangkaikah, untuk dihadiahkan kepada orang yang tertentu di rumah. Sekurang-kurang setangkailah.

Tuan Speaker:

Ahmad Saad kena dua tangkai.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Ahmad Saad jangan bawa tiga.....(gangguan)

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Speaker berapa tangkai?

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Jadi Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 2.45 petang.

Dewan ditangguh pada jam 1.30 tengahari.

Dewan bersidang semula pada jam 3.00 petang

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula, saya jemput Ahli dari Batu Uban.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Dato' Speaker, saya bangun mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan. Lawatan ke luar negeri akan terus diadakan walau apa pun dikatakan oleh DAP. Ini adalah kerana Pulau Pinang harus terus dimajukan sebagai pusat perkilangan dan pelancongan yang paling penting di Asia Tenggara dan kita memerlukan promosi. Kedua, Pulau Pinang merupakan pintu masuk yang utama ke wilayah utara dan harus mempunyai hubungan diplomatik dan komunikasi yang rapat dengan jiran-jirannya. Ketiga, penyertaan di dalam seminar, perhimpunan, persidangan dan sebagainya yang bertaraf antarabangsa adalah perlu bagi mengemaskini pengetahuan, latihan, kemahiran teknik dan sebagainya.

Tuan Speaker, Kerajaan ini adalah satu Kerajaan yang bertanggungjawab biar apa pun DAP kata. Kita tidak ada masa untuk perkara yang tidak berguna. Kita ambil penggalakan pelancongan sebagai contoh. Terdapat lebih 10 *travel mart* atau pasaran pelancongan antarabangsa setahun. Penganjuran satu dengan izin *comprehensive promotional venture* melibatkan jumlah wang yang besar yang diluar kemampuan Kerajaan Negeri oleh sebab kita perlu mengelolakan, kita perlu mengadakan pusat pemasaran atau *booth* yang bertaraf antarabangsa, mengelolakan sesi perniagaan atau *business sessions*, bengkel-bengkel tentang tarikan pelancongan

Malaysia, seminar-seminar dan memberi jamuan kepada agen-agen pelancongan antarabangsa, pihak pengurusan *incentive houses* dan sebagainya. Untuk mempromosikan Pulau Pinang sebagai destinasi pelancongan antarabangsa kita turut menyertai program promosi pelancongan Malaysia atau bekas TDC diluar negeri. Salah satu program itu ialah ITME atau *Incentive Travel Meeting Executive Show* di Chicago bukan Los Angeles. Ahli Kawasan Paya Terubong, maklumat itu di Chicago. *ITME Show*.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Minta penjelasan. Kalau saya tidak silap'ada dua, satu di Chicago, USA dan satu di Los Angeles, USA juga dan itu, *it is here, your answer, if it is wrong it is your answer.*

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Apa yang saya dengar ialah tahun 1991 di Los Angeles 1992 di Chicago (gangguan). Ada cakap, *check Hansard*. Ada telinga, telinga buka tetapi selalu keluarkan apa yang tidak betul. ITME Show ialah satu *travel mart* antarabangsa dimana agen-agen pelancongan diseluruh destinasi pelancongan antarabangsa terutamanya di USA dan Canada bertemu untuk menjual pakej-pakej pelancongan mereka. Pembeli utama ialah korporat-korporat besar yang akan menghantar eksekutif-eksekutif mereka untuk bercuti diluar negeri sebagai penghargaan. Oleh kerana itu eksekutif-eksekutif mendapat lebih banyak perbelanjaan daripada pelancong biasa. Kerajaan Pulau Pinang dan Sarawak di samping pihak swasta menyertai ITME show sebab negeri-negeri mereka menikmati lebih 90% perniagaan *incentive travel* yang datang ke Malaysia tiap-tiap tahun. Maklumat ini diberikan oleh *Tourism Malaysia*. Bakal pasaran *outbound travel* di Canada ialah US\$2.4 billion setahun dan *incentive travel* sahaja di Amerika Syarikat ialah US\$3 billion setahun. Oleh demikian itu mereka berpotensi sebagai pasaran pelancongan baru. Tahun Melawat Malaysia tahun 1994 akan tiba dalam masa 13 bulan lagi. DAP harus menjadi biasa dengan lebih banyak lawatan penggalakan untuk menjual Pulau Pinang diluar negeri tahun depan sebab kita harus menjual seberapa banyak pakej pelancongan yang boleh dengan sektor swasta. Tidak banyak orang dapat selalu bercuti panjang di suatu destinasi yang tertentu. Oleh itu pasaran baru harus dicari. Pelanggan-pelanggan baru harus diperolehi dan idea-idea baru harus dijual atau pakej-pakej pelancongan baru harus dijual. Pemasaran dan promosi merupakan aspek yang bersepadu dalam pelancongan. Setakat ini Kerajaan Negeri dan pihak swasta telah berjaya. Dalam tahun 1991, terdapat ketibaan 1.95 juta dan 70% daripadanya adalah pelancong asing. Dari bulan Januari hingga Jun tahun ini ketibaan 1,009,566 orang telah direkodkan. Biasanya dalam tempoh separuh tahun kedua ketibaan akan meningkat lebih tinggi daripada separuh tahun pertama. Oleh yang demikian saya yakin bahawa kita boleh menjangkakan sekurang-kurangnya pertambahan 5% boleh tercapai tahun ini. Kita akan terus berusaha untuk mengekalkan prestasi yang baik ini biar apa pun yang dikatakan oleh pihak pembangkang. DAP boleh terus mengkritik tetapi kita akan meneruskan penggalakan diluar negeri oleh sebab industri pelancongan merupakan sektor yang kedua penting dalam ekonomi negeri ini. Kami berhubung budi kepada rakyat Pulau Pinang

untuk menjayakan industri pelancongan, kepada pemandu teksi, kakitangan hotel, kakitangan restoran, pekedai-pekedai dan semua yang terlibat dalam bidang pelancongan.

Tuan Speaker, saya merasa sangat sedih mendapati ada setengah orang yang enggan melihat walaupun ada mata, enggan mendengar walaupun ada telinga, dan enggan mengakui kejayaan walaupun ada mulut. Mereka hanya tahu mengkritik sahaja. Saya hairan bahawa Ahli Kawasan Bukit Tengah dan Berapit tidak sedar bahawa Pulau Pinang telah mempunyai program-program pelancongan sepanjang tahun. Program-program yang telah dirancang dan dilaksanakan untuk tahun ini dari Kerajaan dan juga pihak swasta ialah:

Dalam bulan Januari:

Upacara mengalu-alukan tahun baru di semua pintu masuk, juga ATF atau *Asean Tourism Forum* tahun 1992, Perayaan Thaipusam.

Bulan Febuari:

Perayaan Tahun Baru Cina iaitu Rumah Terbuka di Khoo Kongsi dan juga Chap Goh Meh.

Bulan Mac:

Rumah Terbuka Hari Raya dan juga Konsert Adil-Fitri.

Bulan April:

Larian Jambatan Pulau Pinang.

Bulan Mei:

Perahu Naga Antarabangsa, Bola Tampar Pantai Antarabangsa.

Bulan Jun:

Pesta Bunga-bunga.

Bulan Julai:

Equestrian Carnival, City on Parade.

Bulan Ogos:

Pesta Kesenian satu yang mengandungi *Opera Magic Flute*, Konsert Perdana, *Asian Youth Orchestra*, Sireh Bertepuk Pinang Menari.

September:

Hungry Ghost Festival (gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

..... Pesta Tanglung, *St. Anne's Feast*.

Oktober:

Karnival membeli belah, *Oktoberfest*, MAS Penang International Marathon, Deepavali iaitu Rumah Terbuka di "Little India",

November:

Pesta Kesenian Kedua, *Admiral Crichton, Scottish Ballet, Rossini Bicentenary Concert; Great British Film Festival*, Pesta Pulau Pinang, *International Boat Regatta*, iaitu Raja Muda Cup, Perarakan Kereta-kereta Berhias.

Disember:

Chingay dan Krismas.

Acara-acara pelancongan di Pulau Pinang adalah bertujuan untuk menarik pelancong asing dan juga tempatan untuk mengunjungi Pulau Pinang sepanjang tahun (gangguan) nanti sekejap.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (K. Balasundaram):

Minta penjelasan. Boleh berijalan? Jangan beri *signal* cakap tidak mahu. Jangan beri *signal*.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Nanti sekejap!.....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat!

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Nanti dulu

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat!

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Ahli Kawasan Datuk Keramat (K. Balasundaram):

Okay. Beri tahu begitu..... (gangguan). Jangan gunakan *signal* macamini.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Okay. Saya tidak beri jalan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (K. Balasundaram):

Okay, yang itu saya terima..... (gangguan)

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat!

Ahli Kawasan Datuk Keramat (K. Balasundaram):

Jangan jadikan kasar sebegitu(gangguan) hanya beri *signal* saja duduk.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Dia tidak boleh tahan, dia tidak boleh tahanlah acara-acara pelancongan. Dia tidak boleh tahan, dia tidak boleh tahan. Betul, betul....(gangguan). Disamping itu, Tuan Speaker, ia juga di rekabentuk menarik pelancong asing sementara musim sejuk di negara-negara mereka, tidak kira di khutub utara atau khutub selatan. Tuan Speaker.....

Ahli Kawasan Datuk Keramat (K. Balasundaram):

Penjelasan. Terima kasih. Tadi Yang Berhormat dari Batu Uban apabila telah menyenaraikan program-program pelancongan yang berlaku dalam negeri ini telah juga sebut tentang perayaan Thaipusam. Saya ingin tanya sama ada Yang Berhormat dari Batu Uban ingin *claim* kredit untuk perayaan Thaipusam ini dimana saya sendiri tahu perayaan Thaipusam ini telah dirayakan dalam Pulau Pinang selama 90 tahun dan sebelum Ahli Yang Berhormat dari Batu Uban lahir dan sekiranya Yang Berhormat ingin tarik atau *claim* kredit untuk perayaan ini saya anggap ini satu penghinaan yang besar kepada kaum masyarakat India dan penganut agama Hindu. Maka saya haraplah Yang Berhormat boleh beri penjelasan dan jangan menjadi macam Ketua Menteri ingat hendak *claim* kredit sahaja.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Dato' Speaker, tadi saya ada menyatakan ada setengah orang disini yang mempunyai telinga, yang ada telinga dan enggan boleh mendengar. Apa yang saya katakan ialah semua program-program itu dijalankan, dilaksanakan dengan Kerajaan Negeri dan juga pihak swasta. Ini adalah acara-acara di sepanjang tahun Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Tetapi gambaran yang diberi oleh Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Batu Uban semata-mata menunjukkan bahawa sebelum beliau menjadi Pengerusi menjaga pelancongan, tidak ada perayaan Thaipusam, tidak ada Perayaan Chap Goh Meh, tidak ada Krismas, tidak ada *Open House*, Deepavali pun tidak ada. Ini gambaran yang diberi oleh Ahli dari Kawasan Batu Uban.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Dato' Speaker, kalau ada orang yang mempunyai otak burung saya tidak boleh cakap apa. Ini sangat terang. Inilah acara-acara yang diadakan di Pulau Pinang. Saya tidak kata acara-acara itu berlaku hari ini sahaja atau tahun ini saja. Ini oleh kerana saya tidak beri jalan..... ini oleh kerana apa yang dikatakan oleh Ahli dari Kawasan Berapit iaitu tidak ada acara, dia mencadang mesti mengadakan acara-acara sepanjang tahun.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Penjelasan, Tuan Speaker.... saya tidak pernah cakap (gangguan).

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tidak payah. Ini sangat terang dan saya tidak beri jalan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Saya tidak pernah cakap.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Buang masa sahaja.

Tuan Speaker:

- Boleh?

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tidak beri jalan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Salah, tidak berani menghadapi.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Penjelasan... tidak benar.... tidak berani menghadapi apabila kita hendak memberi penjelasan apabila dia kata tidak benar.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Bila Dato' Speaker, Perayaan Thaipusam sudah.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

.....dianjurkan bersama Kerajaan Negeri dengan pihak swasta? Manaada?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tidak diberi janganlah, itu paksa nama dia. Jangan bahaya.....(gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya menghormati keputusan itu.

Tuan Speaker:

Kecek-kecek tidak apa, jangan paksa.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tuan Speaker, Tuan Speaker, seruan untuk menubuhkan Lembaga Pelancongan di Pulau Pinang untuk membawa industri pelancongan menemui cabaran-cabaran pada abad baru merupakan satu seruan yang baik yang dikeluarkan oleh Ahli Kawasan Kebun Bunga. Dalam menyediakan *direction document* atau dokumen arah tuju pelancongan, untuk industri pelancongan Negeri Pulau Pinang, Jawatankuasa Bertindak yang menyediakan kertas kerja dalam dasar dan struktur organisasi sedang dalam proses menyediakan satu

cadangan draf bagi penubuhan Lembaga Pelancong yang mempunyai kuasa untuk mengatur, menggalak dan memajukan sektor pelancongan. Selain daripada membentuk semula 'dokumen arah tuju' yang dicadangkan juga akan menguruskan strategi dan perancangan mengenai pemasaran dan promosi, perancangan dan pembangunan produk pelancongan.

Tuan Speaker, bila kita menyentuh tentang memberi khidmat kepada pemilih tiada bukit akan menjadi halangan, tiada sesuatu kaum harus lebih disukai atau tidak di sukai. Ahli dari Kawasan Paya Terubong tidak harus merasa takut. Seandainya saya sekali lagi dipilih menjadi calon, saya akan merasa gembira untuk menjaga kawasan Relau, Taman Bukit Jambul, Sungai Dua dan juga kawasan baru, sekiranya ada. Saya tidak takut naik bukit. Kita tidak perlu naiki helikopter untuk melawat ke kawasan di Pulau Pinang di mana infrastrukturnya adalah baik dan luas..... (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan, penjelasan, boleh beri?

Tuan Speaker:

Dia tidak beri.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

.....kawasannya tidak begitu besar jika dibandingkan dengan Sabah, Sarawak atau Pahang. Biar apapun Ahli Kawasan Ayer Itam kata, Kerajaan Negeri sedar bahawa kemajuan Negeri Pulau Pinang adalah bergantung kepada hasrat dan cita-cita para belianya serta kepada semangat kemanisan atau dinamik dan keazaman mereka. Kita mahu melihat perkembangan pertubuhan-pertubuhan belia yang berjaya, kuat, kukuh, berfungsi dan bertanggungjawab. Bagi mencapai maksud ini Kerajaan Negeri telah menubuhkan Majlis Perundingan Belia Negeri Pulau Pinang yang boleh menjadi wada atau forum, tempat para pemimpin-pemimpin belia dan pemimpin-pemimpin Kerajaan membincangkan isu-isu berhubung dengan perkembangan jenerasi muda ini didalam membuat dasar atau menyusun langkah-langkah sewajar demi untuk menjamin penglibatan dan sumbangan para belia terhadap negara dan negeri kita. Pada tahun ini Majlis Perundingan Belia Negeri telah bermesyuarat pada 22 haribulan Februari dan EXCONya pada bulan November tahun ini. Majlis pada bulan Februari telah bersetuju untuk menubuhkan lima buah Jawatankuasa Bertindak untuk menyelesaikan isu permasalahan dan rancangan-rancangan belia masa kini. Tumpuan Jawatankuasa tersebut adalah kepada program dan cadangan berikut:

Yang pertama untuk mengadakan bangunan belia, program integrasi, mewujudkan Yayasan Pembangunan Belia Pulau Pinang dalam meningkatkan ekonomi para belia, keempat menubuhkan Pusat Komunikasi Belia Bandar, kelima menubuhkan Briged Belia Negeri. Persiapan kertas kerja oleh Jawatankuasa-jawatankuasa ini akan dibentangkan di Mesyuarat Majlis Perundingan Belia Negeri yang akan datang yang dijadualkan pada awal tahun depan. Ini untuk maklumat Ahli Kawasan Ayer Itam. Kerajaan Negeri telah memberi pengiktirafan bahawa wanita Pulau Pinang sepatutnya mempunyai *platform* untuk menyuarakan masalah-masalah keperluan dan aspirasi mereka. Memandangkan sebab inilah Majlis Perundingan Wanita Negeri Pulau Pinang yang digabungkan dengan Majlis Perundingan Wanita Negara akan ditubuhkan pada tahun hadapan dan geran \$50,000 telahpun diperuntukkan oleh Kerajaan bagi membantu membiayai aktiviti-aktivitinya. Dengan penubuhan Majlis ini maka dapatlah kesemua pertubuhan-pertubuhan wanita yang berdaftar di negeri ini mempunyai perwakilan dalam Majlis tersebut. Saranan oleh Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar supaya menubuhkan satu institut rasmi wanita itu memanglah satu cadangan yang baik.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Wait, wait for a while..... dan Majlis tersebut bolehlah kelak mengkaji dan mempertimbangkan cadangan ini. Okay, beri bagi jalan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Terima kasih, saya ingin tanya kepada Yang Berhormat dari Batu Uban berkenaan dengan pertubuhan Majlis Wanita Negeri Pulau Pinang. Adakah wanita politik akan dijemput menghantar wakil didalam Majlis itu yang akan ditubuh pada tahun hadapan?

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Kemasukan parti politik boleh dipertimbangkan.

Tuan Speaker, saya merasa bangga oleh kerana diberi peluang menjadi Ahli EXCO Kerajaan Pulau Pinang yang diketuai oleh Y.A.B Ketua Menteri. Saya tidak dapat faham apa yang disungut-sungutkan oleh pihak pembangkang. Rakyat Pulau Pinang tidak ada alasan untuk mengadu. Sebenarnya kita harus bersyukur kerana ekonomi yang baik dan kita dapat menikmati kehidupan yang bahagia pada masa ini. Pertama, pengangguran telah turun dari 9.3% pada tahun 1970 kepada 4.9% pada tahun 1990. Pada masa sekarang kita perlu mengimportkan buruh asing. Bukan pekerja cari kerja, tetapi kerja mencari pekerja.

Kadar kemiskinan bandar turun dari 19.4% pada tahun 1977 ke 5.3% dan kadar kemiskinan luar bandar dari 43.7% ke 11.4%. KDNK per kapita meningkat dari \$1,747 pada tahun 1970 kepada \$5,021 pada tahun 1990. Kadar pertumbuhan ekonomi negeri pada tahun 1991 ialah lebih dari 11% dan boleh dibandingkan oleh kadar negara yang menunjukkan 8.7%. Ini ialah maklumat-maklumat yang benar dan tidak boleh dinafikan Kerajaan Negeri tidak cekap.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Penjelasan. Dato' Speaker, adakah Yang Berhormat daripada Batu Uban sedar berapa pemuda-pemuda daripada Negeri Pulau Pinang telah pergi ke luar negeri seperti Taiwan dan Japan bekerja? Adakah Yang Berhormat daripada Batu Uban ada angka-angka berapa peratus yang keluar pergi sana? Lagi adakah apa langkah-langkah Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang sedia ada bahawa jikalau ekonomi negara kami merosot, apakah langkah-langkah Kerajaan akan ambil untuk menjaga kepentingan pekerja-pekerja tempatan?

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Dato' Speaker, saya ingat itu adalah apa *hypothetical question* tetapi apa yang benar ialah maklumat-maklumat ini yang telah direkodkan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tidak beri jalan, buang masa sahaja.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

This is an important issue?

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Hypothetical question bukan *important issue*. Tidak beri jalan.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dia tidak beri jalan, dia takut.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Takutapa?

Dato' Speaker, ada satu perkara yang saya akan membangkitkan sebelum saya menutup ucapan saya iaitu berkenaan alat *lap top*. Dato' Speaker, ini menunjukkan, kelakuan mereka menunjukkan, kelakuan pihak pembangkang menunjukkan kalau kita boleh terima pensil dan pen sebagai alat menulis atau bulu ayam pada masa dulu sebagai alat menulis, mengapa alat komputer tidak boleh diakui sebagai alat menulis? Sikap mereka menunjukkan mereka ada fikiran yang sangat sempit. Sekian, saya mohon menyokong.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Minta penjelasan.

Tuan Speaker:

Ahli Ara Rendang.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan 1993 yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri pada hari Isnin yang lalu dan disamping itu juga saya ingin mengambil bahagian menjawab beberapa perkara yang ada kaitan dengan bidang tugas saya.

Perkara yang pertama yang dibangkitkan semalam oleh Ahli-ahli Yang Berhormat, khususnya daripada pihak sana adalah mengenai pengeluaran hakmilik strata, rumah-rumah kos rendah. Dato' Speaker, pengeluaran hakmilik strata adalah dibuat berperingkat-peringkat kerana kos yang terlibat dalam menguruskan pengeluaran strata ini adalah tinggi dan prosesnya agak *elaborate*. Bersama-sama saya sini ada kenyataan mengatakan bahawa kita terpaksa mengalami proses yang begitu banyak sebelum hakmilik strata dapat dikeluarkan. Oleh yang demikian oleh kerana kosnya tinggi dan juga prosidurnya agak rumit, maka kita terpaksa menjalankan proses ini berperingkat-peringkat. Perancangan telahpun dibuat bermula pada tahun 1990 sehingga 1994 ini untuk tujuan pengeluaran hakmilik strata khususnya bagi rumah-rumah yang dibina oleh Kerajaan. Projek-projek termasuk dalam perancangan untuk pengeluaran hakmilik strata ini ada banyak dan kita dapati pada tahun 1990 kita telah memulakan projek di Nordin Street Ghaut, 1991 di Permatang Damar Laut dan Kampong Melayu Blok A, 1992 tahun ini di Blok B, Kampong Melayu, di Blok C, Rifle Range, di Blok D, Rifle Range. Insyaallah 1993 dengan peruntukan yang diperuntukkan kita dapat pergi kepada Berapit, Mak Mandin, Tun Dr. Awang, Rifle Range Blok A, B, E, Taman

Tun Sardon 3, Mak Mandin Satu, Mak Mandin Hijau, Rumah Hijau, Nibong Tebal, Rifle Range Blok F, G, H dan J dan kita mencadangkan tahun 1994 baki-baki seperti Telok Bahang, Jawi III, Taman Tun Sardon Satu, Batu Lanchang, Taman Free School, Paya Terubong, Jalan Mohd. Saad, Taman Tun Sardon II dan Seberang Jaya dapat dikeluarkan. Dan sukacita saya maklumkan juga projek-projek di Noordin Street Ghaut sebanyak 384 unit telah kita mula, Permatang Damar Laut, Kampong Melayu dan untuk tahun 1990 hingga 1991 sebanyak 1,096 unit telah dilaksanakan. Dan tahun 1992 1,334 unit. Insyaallah untuk tahun 1993 kita menjangkakan 4,418 unit lagi dapat kita mula pemerosesannya dan untuk tahun 1994 baki 3,191 akan dapat kita laksanakan. Jadi kita berharap semua pihak yang terlibat khususnya pemilik-pemilik rumah yang ada kaitan dengan hakmilik strata akan bersabar dan terus memberi kerjasama pada pihak Kerajaan.

Dato' Speaker perkara yang kedua yang dibangkitkan (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Apa yang saya ingin Kerajaan buat adalah Kerajaan mengambil tindakan terhadap pemaju-pemaju yang enggan membuat permohonan untuk mendapat *strata title* oleh kerana mengikut Akta *Strata Title* dimana selepas OC dikeluarkan enam bulan, tetapi ada pemaju yang membiarkan sampai tujuh tahun, lima tahun belum ambil tindakan. Saya harap Kerajaan atau *Land Office* boleh ambil tindakan terhadap pemaju ini.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Terima kasih, kita telah bincang. Perkara ini akan diberi penjelasan oleh Yang Berhormat ADUN daripada Seberang Jaya, kebetulannya bertanggungjawab mengenai portfolio tanah.

Tuan Speaker perkara yang kedua yang dibangkitkan adalah mengenai penempatan semula penyewa-penyewa yang terlibat oleh projek KOMTAR. Saya hendak tegaskan disini bahawa bukan sahaja projek KOMTAR, mana-mana projek dan sesungguhnya apa saja yang diboleh oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang sama ada Kerajaan sekarang ini ataupun Kerajaan yang lepas, kami sebenarnya bertanggungjawab dan memberi perhatian kepada semua pihak. Oleh hal yang demikian sudah tentu dalam mengambil tindakan ada pihak-pihak yang akan rasa kurang senang. Sudah tentulah bukan mudah untuk memuaskan hati semua pihak. Walau bagaimanapun kita dapati khusus mengenai penempatan semula penyewa-penyewa yang terlibat oleh projek KOMTAR ini, kita dapati semua penyewa-penyewa berdaftar yang terlibat dengan projek KOMTAR adalah layak menerima bayaran *ex-gratia* dan keutamaan dalam peruntukan

kemudahan-kemudahan penempatan semula yang berdasarkan kepada keperluan, cadangan kegiatan iaitu aktiviti dan bilangan penghuni-penghuni didalam sesuatu bangunan. Seperti 30 November, 1992 sejumlah 1,105 unit kemudahan perumahan ataupun perniagaan telah di peruntukkan kepada 596 penyewa-penyewa sebagai kemudahan penempatan semula. Saya ingin menarik perhatian ahli-ahli Dewan sekalian tentang angka yang saya beri tadi. Unit yang telah disediakan ialah 1,105, penyewanya 596, ertinya kita mengambil pertimbangan pada semua pihak. Kalau ikut lojiknya penyewa 596 sudah tentulah unit pun 596. Ini menunjukkan bahawa kita mengambil perhatian kepada semua pihak. Penyewa-penyewa yang terlibat hanya dikehendaki keluar daripada bangunan sedia ada setelah kemudahan-kemudahan penempatan semula diperuntukkan dan siap sedia untuk dihuni. Ertinya walaupun setengah-setengah telah kita beri *ex-gratia*, persetujuan, mereka masih boleh tinggal di situ sehingga kita boleh memberi tapak ganti. Menunjukkan betapa *consideratunya*, Dato' Speaker, Kerajaan Negeri ini. Namun begitu adalah terdapat juga beberapa penyewa yang begitu sukar dan mengemukakan tuntutan-tuntutan *ex-gratia* serta unit-unit penempatan semula yang berlebihan. Orang-orang inilah yang mendatangkan sedikit masalah.

Tuan Speaker, mengenai penyelenggaraan bangunan yang sedia ada, bangunan-bangunan lama yang sedia ada di KOMTAR sentiasa diselenggarakan oleh pihak Kerajaan Negeri supaya berada dalam keadaan baik dan selamat. Apabila terdapat sebarang bangunan yang keselamatannya didapati terjejas kesemua penghuni yang terlibat akan dikeluarkan dan ditempatkan semula dengan diberi kemudahan gantian sewajarnya pada kadar yang segera.

Adajuga Ahli membangkitkan mengenai tempat meletak kereta di KOMTAR. Sukacita saya memaklumkan bahawa sekarang terdapat sejumlah 1,417 lot-lot meletak kereta di kawasan KOMTAR. Kesemua tapak kosong di kawasan KOMTAR adalah digunakan untuk tempat meletak kereta. Pihak PDC juga memastikan dalam cadangan pembangunan secara penswastaan fasa-fasa lain iaitu fasa 2E, 3,4, dan 5, memastikan bahawa pemaju yang dilantik dikehendaki memperuntukkan lot-lot tempat meletak kereta yang mencukupi. Jika menurut cadangan Yang Berhormat wakil daripada, kalau tidak silap saya, Pengkalan Kota, tapak fasa 5 itu digunakan sebagai tempat meletak kereta dengan serta merta. Ini bererti sejumlah lebih kurang 1,800 orang yang terlibat pasti ditempatkan semula lebih awal daripada yang diperlukan dan ini akan mengakibatkan kesukaran kepada mereka yang Kerajaan Negeri ingin mengelakkan sejauh yang boleh. Disamping kita mempertimbangkan tentang masalah orang-orang hendak letak kereta kami juga mengambil kisah tentang 1,800 orang yang duduk disitu. Pada hemat kami, 1,800 orang yang tinggal disitu patut diberi *priority* daripada menyuruh mereka keluar dan menyediakan tempat ini sebagai tempat letak kereta.

Dato' Speaker, mengenai tunggakan dan juga orang-orang yang enggan bayar, perkara ini telah dibangkitkan bukan sahaja kali ini tetapi beberapa kali dan kalau tidak silap saya rakan saya daripada Paya Terubong yang selalu membangkitkan. Saya hendak mengatakan disini, baru-baru ini kita telah mengambil tindakan dan kesan keatas tindakan yang telah dibuat oleh Pejabat Yang Berhormat Setiausaha Undang-Undang ke atas penghuni-penghuni yang bertunggakkan, kita mula ambil tindakan dalam bulan Oktober yang lalu dan kita menjalankan tindakan ini berperingkat-peringkat. Kita mula sebulan lima puluh orang dahulu supaya kemampuan dan beban tugas Pejabat Penasihat Undang-Undang itu tidak akan dibeban dengan yang ini sahaja. Dan sehingga kini kita telah menghantar 125 notis yang telah kita keluarkan yang melibatkan tunggakan \$753,071 dan kita dapati *responsenya* agak baik. Sebahagian besar datang membayar dan walau bagaimanapun kita dapati sekiranya penghuni-penghuni yang degil, kita tidak akan teragak-agak untuk mengambil tindakan. Saya berterima kasih kerana rakan-rakan kita di sebelah sana memberi sokongan yang kuat supaya Kerajaan mengambil tindakan yang keras dan kita harap apabila kita mengambil tindakan keras untuk menyuruh orang-orang yang tidak berupaya ataupun yang enggan membayar tunggakan ini keluar kita harap tidak akan dapat *resistance* ataupun halangan daripada mana-mana pihak.

Dato' Speaker, satu perkara yang dibangkitkan ialah mengenai rumah kos rendah di Taman Merak. Tentang maklumat, Kerajaan memang tidak menerima sebarang aduan daripada mana-mana individu yang kitajawab mengenai penjualan rumah-rumah kos rendah di Taman Merak pada harga melebihi \$55,000 seunit. Walau bagaimanapun Pihak Berkuasa Tempatan iaitu MPSP ada menerima permohonan daripada pemaju berkenaan untuk menukar syarat pemajuan bagi membolehkannya membina 16 unit rumah kedai yang akan dijual pada harga \$55,000 seunit. Permohonan tersebut belum mendapat kelulusan. Walau bagaimanapun pemaju telah memulakan pembinaan unit-unit kedai tersebut dan juga telah ada pembeli. Aduan diterima ialah pembeli merasa tertipu.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

- Penjelasan.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

.....membeli rumah kedai yang belum diluluskan oleh Pihak Kerajaan. Dato' Speaker....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Bon Poh):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dato' Speaker, biar saya habis dulu. Dato' Speaker, ada banyak perkara ini, satu lagi perkara yang dibangkitkan agak panjang lebar ialah mengenai sisa-sisa toksik. Saya ingat, izinkan saya ambil kesempatan ini.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

...untuk menjelaskan beberapa perkara... saya tidak beri, saya hendak habiskan ini... untuk menjelaskan beberapa perkara khususnya yang ada kaitan dengan sisa toksik, kerana setiap Sidang Dewan perkara sisa toksik ini dibangkitkan. Dato' Speaker, secara umumnya buangan toksik yang merbahaya boleh ditakrifkan. Ini bukan kuliah, tetapi saya rasa perlu kita beri penjelasan, khusus untuk *consumption* saudara-saudara kita di sebelah sana dan juga untuk orang ramai. Secara umumnya buangan toksik yang merbahaya boleh ditakrifkan sebagai buangan yang boleh mendatangkan risiko yang tinggi dan akibat yang buruk kepada kesihatan orang ramai atau alam sekitar melalui sifat-sifat kimia, *biology*, ataupun fizikal buangan tersebut. Buangan toksik yang merbahaya, Dato' Speaker, lazimnya mempunyai satu ataupun beberapa ciri berikut sama ada mudah terbakar, mudah meletup, boleh menyebabkan kakis, atau *corrosive*, boleh bertindak balas, *reactive*, mudah berjangkit, beracun dan sebagainya. Terdapat berbagai punca yang menghasilkan buangan toksik dan merbahaya seperti industri, hospital, pusat penyelidikan, klinik dan makmal, ladang pertanian, pusat perdagangan, gudang dan juga tidak ketinggalan, pejabat-pejabat dan rumah-rumah kediaman. Beberapa contoh buangan-buangan toksik dan merbahaya adalah seperti berikut. Antaranya termasuklah ataupun *sludge* yang terhasil daripada loji pengeluaran *effluent* yang mengandungi logam berat, bahan pelarut ataupun *solvent* terpakai selepas digunakan untuk membersihkan komponen-komponen, bateri-bateri terpakai bekas-bekas yang tercemar dengan racun makluk perosak dan cat serta sebagainya.

Dato' Speaker, buangan toksik dan merbahaya disebut sebagai buangan terjadual di dalam Peraturan-peraturan Kualiti Alam Sekeliling iaitu Buangan Terjadual 1989. Pada masa ini buangan ini disimpan di premis kilang masing-masing dan sebahagiannya dipulih guna ataupun *recycle*. Kita ada rekod. Perlu diambil perhatian bahawa ciri-ciri yang terdapat pada buangan terjadual seperti yang disebutkan di atas juga dimiliki oleh bahan-bahan kimia yang menjadi bahan mentah yang digunakan oleh banyak industri serta bahan-bahan yang digunakan oleh orang ramai setiap hari. Tetapi bahan-bahan ini tidak dinamakan buangan toksik dan merbahaya ataupun buangan terjadual

kerana ianya bukan buangan, *not a waste*, tetapi ianya tetap juga merbahaya. Ia boleh kita kategorikan sebagai bahan kimia toksik seperti racun makhluk perosak dan lain-lain.

Dato' Speaker, saya hendak *elaborate* sedikit. Peraturan mengenai buangan terjadual di Malaysia telah digubal berdasarkan konsep *cradle to grave*, satu konsep yang telah diterima dan dipraktikkan di peringkat antarabangsa. Di bawah konsep ini setiap peringkat pengendalian bahan buangan toksik, pengangkutan, pengolahan dan pelupusan diambil kira. Buangan terjadual akan dikawal sejak ianya dihasilkan sehinggalah dilupuskan ditapak pelupusan yang ditetapkan. Di bawah Peraturan Kualiti Alam Sekeliling 1989, buangan terjadual ditakrifkan melalui *listing* dan sebanyak 58 kategori buangan telah ditetapkan dan saya tidak akan pergi *elaborate* yang itu. Di Pulau Pinang, yang kita amal penguatkuasaan undang-undang dilakukan melalui beberapa cara.

Yang pertama ialah melalui pemberitahuan. Pengeluar buangan terjadual dimestikan memberitahu Jabatan Alam Sekitar mengenai jenis dan amaun buangan tersebut. Nombor dua melalui *tracking* buangan dan pengawasannya. Pengeluar buangan terjadual dikehendaki mengisi borang *consignment* ataupun *consignment form* yang telah ditetapkan sebelum ke tempat pengolahan yang dilesenkan ataupun ke tapak pelupusan. Yang ketiga, pengeluar buangan terjadual hendaklah menggunakan bekas-bekas yang disyorkan sahaja dengan label-label pengenalan untuk pengstoran pembuangan bahan-bahan terjadual ini. Yang keempat pengeluar juga dikehendaki menyimpan inventori buangan terjadual yang di stor. Yang kelima lesen ataupun kelulusan daripada Jabatan Alam Sekitar adalah perlu bagi pengstoran luar tapak, pengolahan luar tapak, pengolahan di tanah dan tapak pelupusan selamat. Permohonan untuk menjalankan aktiviti-aktiviti ini juga tertakluk kepada EIA ataupun *Enviromental Impact Assessment*. Buangan terjadual dibenarkan diolah, diperoleh kembali ataupun *recycle*, *distor* diluar tapak dan dilupuskan hanya dipremis yang dilesenkan dan yang ketujuhnya pegawai-pegawai penguatkuasa Jabatan Alam Sekitar sentiasa membuat lawatan secara mengejut ke kilang-kilang perusahaan. Jika perlu lawatan boleh dibuat di waktu luar pejabat. Pada 1991, saya ada rekod disini, sebanyak 390 lawatan telah dibuat dan lima kes tindakan Mahkamah telah diambil. Pekilang-pekilang dikehendaki mengemukakan laporan, ini yang kelapan, analisa *effluents* setiap bulan, kepada Jabatan Alam Sekitar dan di samping itu Pegawai Jabatan Alam Sekitar juga membuat percontohan *effluents* sendiri. Tuan Speaker, kita akui tentang tenaga yang ada di Jabatan Alam Sekitar. Tidak dapat dinafikan bahawa keperluan tenaga masa ini kurang mencukupi. Insyaallah kita akan berikhtiar supaya perkara ini dapat, tenaga ini dapat dipertingkatkan.

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dato' Speaker, saya ingat sedikit lagi, sedikit lagi.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Berijalan?

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Biar saya teruskan sedikit lagi. Ada perkara dibangkitkan juga mengenai Pelan Induk Alam Sekitar. Nampaknya dibangkitkan bahawa kita tidak mempunyai Pelan Induk dan apabila disebut dalam buku Perspektif Pulau Pinang Tahun 2000 itu, di kritik. Kita hendak menyatakan disini walaupun sehingga kini kita belum ada Pelan Induk.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

....tetapi ini tidak bermakna Kerajaan Negeri tidak mengambil sebarang tindakan.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Berijalan.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Sekejaplah,sebarang langkah untuk menyelesaikan isu-isu berkaitan alam sekitar.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Beri jalan atau tidak?

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Sekejap, sekejap. Yes. Apabila keadaan memerlukan selaras dengan perkembangan masa, biasanya, barulah kita menyediakan pelan dan ini kita dalam usaha untuk menyediakan pelan. Ya.

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, jawapannya cukup panjang, tetapi apa yang saya ada bangkitkan kelmarin ialah, soalan ialah: Nyatakan nama kilang-kilang di Pulau Pinang yang menyimpan sisa-sisa toksik industri di premis kilang mereka dan memberikan jumlah yang jenis sisa toksid disimpan setakat ini? Dan jawapan ialah: Nama-nama kilang menyimpan sisa-sisa toksik adalah dianggap sulit dan tidak boleh diberitahu kepada orang ramai. Itulah kita mahu jawapan. Sebab apa sulit, kerana, Tuan Speaker, apa mahu sulit? Sebab apa orang ramai tidak boleh tahu? Hitachi tentu mesti tahu, Advanced Micro Devices, ada *toxic waste*, Intel mesti mahu tahu National Semi Conductor ada *toxic waste*, jelaslah..... (gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Tuan Speaker, saya ingat penjelasan untuk.... (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

.....tidak, tidak(gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Tuan Speaker, penjelasan daripada saya sudah cukup jelas, boleh saya ambil balik.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Tidak, tidak Tuan Speaker, saya, *I am holding the floor now*....(gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Saya hendak ambil balik Tuan Speaker.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya tidak berijalan, duduk.....(gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Tidak, saya beri jalan untuk penjelasan, saya sudah cukup jelas.....(gangguan)

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Tidak jelas.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Saya sudah cukup jelas.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Tidak jelas.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Penjelasan itu untuk saya.

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Ya.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Ya, Dato' Speaker saya minta *ruling*.

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Ya, saya mahu kata apa yang diajelas ialah bukan kaitan dengan apa yang dibangkitkan didalam Dewan ini semalam.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Okay.

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Sebab apa mahu rahsia? Semua kilang-kilang tahu siapa ada toksik, siapa simpan toksik, tetapi rakyat tidak boleh tahu. Apa dia *confidentiality*nya mahu simpan. Saya tuduh Ahli dari Kawasan Ara Rendang jadi alat, agen majikan, agen kilang-kilang yang ada toksik.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat jangan keluarkan tuduhan yang tidak patut dikeluarkan.

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Okay, *knowingly* atau *unknowingly helping*, menolong kilang yang ada toksik yang tidak mahu rakyat tahu kilang mana ada toksik, berapa banyak toksik mereka ada, sebab boleh buat rakyat *conscious* dan *aware of environmental problems, toxic problems, toxic waste*. Semua mereka tahu, *pressure* nanti naik, *public pressure*, mereka takut

dan.....(gangguan)

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

..... dan Kerajaan Pulau Pinang jadi alat. Sebab apa?

Tuan Speaker:

Okay.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Cukuplah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

No ...bukan Dato' Speaker, saya hendak tanya....(gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dato' Speaker saya cuma beri jalan untuk seorang sahaja.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Penjelasan, penjelasan.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dato' Speaker, okay, terima kasih.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Mintajalan, saya hendak.....(gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Saya tidak beri. Okay? Terima kasih.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

.....Dato' Speaker, kerana saya ada jawapan daripada Y.A.B

Ketua Menteri.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tidak diberi, tolong duduk.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dato' Speaker, Dato' Speaker, Ahli dari Bukit Gelugor membangkitkan tentang konon-kononnya saya hendak melindungi kilang-kilang ini. Untuk apa? Apa yang saya dapat? Depan saya, saya ada senarai. Dan kita kata kita tidak beri ini sebab kita rasa ini adalah rahsia. Bagi kita, bagi Kerajaan Negeri, ini adalah rahsia perniagaan, saya sudah jelaskan kelmarin. Untuk mengatakan Kerajaan tidak ada rekod tidak betul. *I have got the record*. Saya boleh beri kepada Dato' Speaker.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

We have the right to know.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Ini keadaan dia, dan untuk kita mengatakan bahawa Kerajaan tidak mengambil berat tidak betul. Saya hendak tanya sinilah, adakah DAP yang lebih bertanggungjawab untuk menjaga kepentingan orang ramai berbanding dengan Kerajaan dan Jabatan Alam Sekitar?(gangguan).

Semua Ahli Pembangkang:

Ya.....(gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Konon-kononnya(gangguan). Itu(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Prove otherwise.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Kalau tidak, mengapa kami hendak bertanya.....(gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Itu yang dia cuba *claim*, tetapi kita jelas kita mempunyai rekod dan kita tahu, kita *monitor*.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Sebab apa, sebab apa saya tidak boleh tanya kilang mana yang simpan *toxic waste*?

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Kita ada, okay. Dato' Speaker, akhirnya.....(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Ada beberapa perkarajadilah, jadilah.....(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, penjelasan, penjelasan.

Tuan Speaker:

Dia tidak beri.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Minta penjelasan, Ahli Ara Rendang.

Tuan Pengerusi:

Dia tidak bagi.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dato' Speaker, ada beberapa perkara lagi yang dibangkitkan, tiga, empat perkara lagi. Satu berkenaan Kampong Budaya. Saya terima kasih kepada Ahli-ahli pihak sini yang mencadangkan supaya kita mewujudkan satu kampong budaya. Kebetulan juga saya juga bertanggungjawab mengenai kebudayaan dan kita akan mengambil perhatian tentang perkara ini. Insya Allah kita akan cadangkan dan berikhtiar supaya kita akan dapat mewujudkan satu kampong budaya disebelah Seberang Perai sana. Satu lagi ialah mengenai pelan-pelan rumah di kawasan-kawasan luar bandar. Seperti yang ditegaskan didalam Dewan Undangan yang lalu bahawa kita telah bersetuju pada dasarnya rumah-rumah kediaman untuk orang-orang di luar bandar khususnya untuk kediaman akan dikecualikan daripada kemukakan pelan. Ini telahpun dijawab dalam soalan yang ditanya. Sekarang ini perkara ini dalam tindakan pengurusan. Insya Allah perkara ini akan

dapat di selesaikan tidak lama lagi. Jadi Tuan Speaker, inilah perkara-perkara yang saya rasa yang telah disentuh dan saya dengan ini mohon menyokong Rang Undang-Undang. Sekian terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli Sungai Bakap.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Dato' Speaker, suka saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyentuh tentang perkara-perkara dibawah tanggungjawab saya di dalam MMK. Saya akan cuba dengan seberapa banyak yang boleh untuk menjawab perkara-perkara yang berbangkit yang telah dibangkitkan. Perkara-perkara lain yang saya tidak jawab pun sudah diambil perhatian oleh pegawai-pegawai yang sentiasa bertugas di Dewan ini.

Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal telah membangkitkan beberapa perkara. Pertama tentang denda yang dikenakan kepada kontraktor yang membina Kompleks Penjaja di Pantai Bersih. Kerja oleh kontraktor ini perlu siap pada 31hb Januari, 1992 tetapi kontraktor hanya siapkan pada 28hb Februari, 1992. Ini bermakna kelewatan dua puluh tujuh hari dan kontraktor telah didenda sebanyak \$200 sehari dan jumlah \$5,400.

Perkara kedua kenapa peruntukan \$50,000 untuk latihan pegawai dan sebagainya digunakan untuk lawatan? Sebenarnya peruntukan ini disediakan bagi latihan kakitangan, kursus, seminar serta melawat Majlis Tempatan yang lain.

Perkara yang ketiga menempatkan pengusaha-pengusaha kontena ke Mak Mandin. Ini adalah pelan jangka pendek sahaja. Langkah jangka panjang sedang disediakan. Tentang kerja membersih tapak, sebutharga telah dibuat, tiga kontrektor dijemput dan yang berjaya iaitu Encik Sabdin bin Othman telah diberi tawaran dengan harga \$3,600 seekar.

Ahli Yang Berhormat dari Bukit Tengah telah membangkitkan juga tentang beberapa perkara. Pertama kenapa panganjur politik dibenarkan menjalankan pasar malam, misalnya di Jalan Tull, Pulau Pinang dan Desa Damai di Seberang Perai?

Kedua-dua penganjur pasar malam telah beroperasi sebelum garis panduan yang dikeluarkan oleh Kerajaan Negeri pada 6.6.1991. Di Jalan Tull UMNO Jelutong telah tarik diri dan penganjur baru sedang dicari. Di Desa Damai UMNO Cawangan Desa Damai masih aktif. Walau bagaimanapun untuk masa depan, maaf, walau bagaimana pun permohonan daripada Badan-badan politik sudah tidak lagi dipertimbangkan sejak garis panduan Kerajaan Negeri pada pertengahan 1991. Perkara yang kedua ... (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Penjelasan. Adakah Yang Berhormat dari Sungai Bakap sedar bahawa hingga hari ini pasar malam di Desa Damai masih dianjurkan oleh UMNO Desa Damai? Adakah ini sedar atau tidak?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Ya, saya baru saja sebutkan bahawa di Desa Damai, UMNO Cadangan Desa Damai masih aktif, masih beroperasi di situ. Betul, tetapi ini satu permohonan yang lama. Permohonan selepas Jun 1991 permohonan daripada badan-badan politik tidak dipertimbangkan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Bukankah di pasar malam di Desa Damai ada satu ketika telah dibatalkan lesennya, kemudian lagi sambung balik. Mengapa begitu?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Tidak dibatalkan, Dato' Speaker. Berkenaan dengan perkara yang kedua iaitu syor daripada Ahli Yang Berhormat dari Bukit Tengah bahawa taman permainan kanak-kanak dan parit-parit dan lain-lain kemudahan di kampung-kampung baru haruslah dijaga dengan baik, saya ucapkan terima kasih kepada cadangan Ahli Yang Berhormat itu. Ini sedang diberi perhatian beratlah oleh saya sendiri selaku Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan bagi kemajuan perkampungan.

Perkara yang ketiga beliau tidak puashati kerana dalam jawapan Y.A.B Ketua Menteri hanya memberi lokasi-lokasi stesen bas, teksi dan sebagainya yang lama. Jadi kami cuma jawab apa yang ditulis, apa yang diminta dalam soalan. Walau bagaimanapun untuk makluman Ahli Yang Berhormat lokasi yang baru yang sedang dibina ialah Taman Usahaniaga seluas 38,725 k.p. Ini ialah satu kompleks letak kereta sebanyak 176 petak akan disediakan dan projek ini diuruskan oleh UDA.

Ahli Yang Berhormat dari Ayer Itam telah mengadu bahawa sampah sarap di Batu Gantong tidak dipungut. Dato' Speaker, seperti Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, MPPP telah menubuhkan Biro Pengaduan Awam, telefon ialah 637637. Aduan bahawa sampah sarap tidak dikutip boleh dikemukakan kepada Biro ini dengan sendiri datang ke kaunter penerangan MPPP, Tingkat 4, atau melalui telefon atau melalui fax, fax no. 626260. Jadi tidak payahlah tunggu sehingga Dewan bersidang baru saja mengemukakan aduan. Walau bagaimana pun untuk makluman Ahli Yang Berhormat aduan beliau bahawa sampah sarap di Batu Gantong tidak dipungut pun telahpun diambil tindakan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Minta jalan. Sebelum Ahli Yang Berhormat daripada Sungai Bakap memberi jawapan-jawapan saya hendak tanya pada nya adakah semua jawapan-jawapan yang diberi sebenarnya atau jawapan-jawapan hanya hendak cuba membuang masa dan hendak menipu pada kami. Iaitu kata kelmarin kami ada minta, saya ada minta daripada MPSP iaitu berkenaan dengan kontrak-kontrak tetapi saya ada semak dan saya dapat tahu ada banyak angka-angka yang tidak betul, kemungkinan ada yang salah atau hanya hendak tipu pada saya. Dan kontena, *container yard* yang dipindah ke Mak Mandin apabila Yang Berhormat dari Sungai Bakap kata pada pendek masa, berapa lamakah pendek masa itu, satu bulan, dua bulan, lima tahun, sepuluh tahun? Tolong tetapkan masa itu, tempoh itu.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Dato' Speaker, jangka pendek ialah jangka pendeklah (ketawa) dan sebenarnya MPSP ada jangka panjang jadi sebelum jadual ditetapkan saya tidak mahu memberi jawapanlah nanti saya tidak memberi jawapan yang tepatlah....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

..... kepada Dewan yang mulia ini. Jadi saya suka lah berharap Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal yakinlah bahawa MPSP akan mengatasi masalah kontena ini dengan secepat sebanyak yang boleh dan haraplah dengan kerjasama Ahli Yang Berhormat, jangka pendek ini dapat dipendekkan lagilah.....(ketawa).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Minta jalan.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Saya ingat cukuplah Dato' Speaker.

Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin telah meminta MPSP bekerja rapat dengan JKR dalam program bersih dan indah, ini ialah amalan kita dan sekiranya ada kelemahan jadi kami tentu akan membetulkanlah. Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong mengatakan bahawa hanya 2 jam 15 minit sahaja digunakan untuk belajar oleh rombongan MPSP yang melawat Fremantle dan Perth. Dato' Speaker, Fremantle adalah bandar kembar atau *sister city* Seberang Perai. Lawatan ini diadakan untuk mempereratkan hubungan antara kedua-dua bandar kembar serta memberi peluang kepada ahli dan pegawai MPSP belajar daripada pengalaman rakan-rakan mereka di situ. Selain daripada taklimat-taklimat yang mengambil masa 2 jam 15 minit seperti disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat, mereka juga mengadakan perbincangan mendalam dengan Dato' Bandar Fremantle, *The Mayor of Fremantle*, dengan Dato' Bandar Perth, *the Mayor of Perth*, serta rakan-rakan mereka. Pada keseluruhannya Kerajaan berpuashati bahawa lawatan ini telah memberi banyak faedah kepada peserta-peserta daripada MPSP.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan, penjelasan boleh? Terima kasih. Tetapi daripada Lampiran IV yang diberi kepada saya *itinerary*lah, itu bukan perbincangan dengan *Mayor of Fremantle* atau Perth tetapi satu *courtesy call* sahaja. *Courtesy call* yang baru *fifteen minutes*. *Fifteen minutes* bincang apa?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Dato' Speaker, ini adalah *nomenclature diplomatic*lah, *courtesy call* tetapi dalam *courtesy call* itu banyak pertukaran fikiran telah berlaku(ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Minta penjelasan, minta penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong juga ... (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Okay.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Terima kasih. Saya ingat Ahli dari Sungai Bakap cukup *gentleman*. Tadi saya dengar Yang Berhormat dari Seberang Jaya cakap tidak payah, tetapi saya puji lah kepada Ahli Yang Berhormat dari Sungai Bakap, dia sungguh pun(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Saya tidak dengar, saya tidak dengar.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

.....Sungguh pun kerja rajin, lebih rajin daripada Y.A.B Ketua Menteri, lebih bertanggungjawab, lebih bertanggungjawab. Dato' Speaker, soalan tambahan....(ketawa).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Penjelasan, penjelasan.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, kalau soalan tambahan saya tidak benar.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Penjelasan, penjelasan(ketawa). Penjelasan saya ialah ada dua pertanyaan dalam ucapan saya belum dapat dijawab. Satu iaitu berkenaan dengan perlantikan Ahli-ahli Majlis Kerajaan Tempatan. Saya mahu Yang Berhormat dari Sungai Bakap memberi satu jaminanlah bahawa kali ini perlantikan ahli-ahli Majlis tidak lagi *coincidental*. Ahli-ahli Majlis jangan semua ada latar belakang politik, ini yang pertama.

Yang kedua itu berkenaan dengan permintaan saya supaya \$3.00 cukai tandas dihapuskan. Adakah ini boleh ditimbangkan atau dilaksanakan?

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Dato' Speaker, tentang pandangan Ahli Yang Berhormat mengenai perlantikan Ahli-ahli Majlis saya ambil perhatianlah.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Ambil perhatian saja.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Tentang *charge* \$3.00, ini setakat ini MPSP belum buat apa-apa keputusan untuk mengubah angka itu.

Tuan Speaker:

\$3.00 satu bulan.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Satu tandaslah.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Satu bulan satu tandas.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Satu tandas.

Tuan Speaker

Satu kali buang 10 sen sahaja? ...(ketawa) saya ingat tidak mahallah.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Barangkali kurang daripada itu, Dato' Speaker. Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong telah membangkitkan perkara menyumbat batang-batang pokok kelapa. Y.A.B Ketua Menteri telah menegor pemaju-pemaju yang menyumbat batang-batang kelapa untuk menambun tanah. Tujuan beliau ialah mencegah amalan ini pada masa akan datang. Pihak Berkuasa Tempatan seperti MPSP tentulah mengambil berat Y.A.B Ketua Menteri ini. Setakat ini satu pemaju Tetuan Tapaka Sdn. Bhd. telah didapati menyumbat batang-batang kelapa di bawah tanah di sepanjang tebing parit JPS di lot 1499 dan 1500, Mukim 11, Seberang Perai Selatan. Di sini, Dato' Speaker saya minta kebenaran Dato' Speaker membetulkan nombor mukim kerana pada hari Isnin saya telah salah baca. Saya baca Mukim 2, *Roman*

tuolah, sebenarnya 11, harap maaf. Tetuan Tapaka Sdn. Bhd. telah membuang batang-batang kelapa yang telah ditanam. Masalah itu telah selesai dan Dato' Speaker saya hendak, untuk rekod, menjelaskan bahawa saya tidak mengatakan bahawa O.C. telah dikeluarkan kepada tuan punya lot tanah ini.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan, penjelasan. Terima kasih. Ahli Kawasan Sungai Bakap, kami dari DAP tidak menyatakan bahawa beliau telah mengatakan bahawa O.C. dikeluarkan. Apa yang kami katakan adalah ini dinyatakan oleh Y.A.B Ketua Menteri apabila mengadakan satu sidang akhbar dan isu di sini adalah sama ada, soalan saya jelas, saya mahu nama sahaja, nama dan jikalau ini benar, tetapi apa yang dijawab adalah lain dari apa yang disebut oleh Y.A.B Ketua Menteri di surat khabar dan tadi saya dengar Ahli Kawasan Sungai Bakap menjelaskan bahawa niat Y.A.B Ketua Menteri adalah untuk memberi *warning* kepada *developers*. Niat ini kita boleh terima tetapi kalau Y.A.B Ketua Menteri membuat kesilapan, membuat tuduhan yang tidak asas, kalau beliau boleh terima, akui salah, ini sudah selesai, masalah ini sudah selesai, tidak payah panjang lebar berbincang. Apa yang saya ingin tahu sama ada ada pemaju di Chai Leng Park seperti yang disebut oleh YAB Ketua Menteri berbuat demikian - menyumbat batang-batang kepala(ketawa), kelapa di tanah. Ini sahaja. *Straight forward*.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Batang kepala siapa?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Dato' Speaker, tidak menyebut kepala Yang Berhormat ditambun tanah ini. Saperti saya(gangguan).

Tuan Speaker:

Sumbat batang kepala(ketawa).

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Batang kepala(ketawa). Sebenarnya Dato' Speaker saya pun telah terangkan hari itu bahawa kenyataan Y.A.B Ketua Menteri merupakan satu kenyataan umum dan saya pun dengar jawapan yang diberi oleh Y.A.B Ketua Menteri. Jadi ini perkara kecillah, Dato' Speaker.

Ahli Yang Berhormat dari Telok Ayer Tawar telah bangkitkan tapak-tapak penjaja di kawasan perusahaan Perai. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat tapak penjaja sebanyak 132 tapak, berjumlah 132, telah disediakan dari 1990 hingga kini di kawasan perindustrian Perai dan untuk masa depan MPSP bersedia menambah tapak-tapak di situ jika dianggap perlu.

Ahli Yang Berhormat dari Pengkalan Kota telah menyoal sama ada orang pegawai atau kakitangan MPPP yang memohon bersara lebih awal, berapa yang terlibat dalam kes penyelewengan pemindahan penjaja Gurney Drive. Untuk makluman beliau tiada.

Ahli Yang Berhormat Pengkalan Kota menyoal tentang persaraan Encik Lakhbir Singh. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, mempersarakan pegawai-pegawai Kerajaan atas kepentingan awam adalah perkara biasa dan *routine* misalnya sejak tahun 1975 hingga kini seramai 112 orang pegawai Persekutuan telah dipersarakan atas kepentingan awam. Oleh yang demikian persaraan Encik Lakhbir Singh bukanlah satu perkara yang luar biasa. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Pengkalan Kota, Encik Lakhbir Singh telah dipersarakan mengikut Perintah Am Bab D, Bahagian 5, perenggan 44(i) dan (ii).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Minta penjelasan. Adakah Ahli Sungai Bakap sedar bahawa apabila saya tanya dalam soalan lisan saya berapa orang telah bersara sebelum umurnya, alasan yang diberi oleh Sungai Bakap adalah ini rahsia penting. Kalau tidak apa, *you know*, dia bersara secara kepentingan rakyat, maksud saya, bolehkah saya mendapat nama-nama yang telah bersara pada tahun 1991 iaitu berjumlah 21 itu? Minta senarai nama sahaja.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Dato' Speaker, saya pada hari itu memberi angka orang yang memohon bersara dan ada yang dalam pertimbangan.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Dato' Speaker, penjelasan. Bolehkah Yang Berhormat Sungai Bakap memberitahu Dewan apakah keputusan siasatan terhadap kemungkinan ada berlaku penyelewengan berhubung dengan penempatan ataupun peruntukan gerai-gerai di Gurney Drive dan juga apakah kepentingan awam yang dimaksudkan untuk mempersarakan lebih awal Encik Lakhbir Singh?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Berkenaan dengan Gurney Drive, nanti saya akan memberi jawapan tetapi tentang kepentingan awam ini terdapat dalam Perintah Am, Bab D, Bahagian 5, perenggan 44(i) dan (ii).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Apa itu? Soalan apa dia?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Ini dalam Perintah Am.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Tidak payahlah, cari sendirilah.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

What's the reason, kepentingan?

Tuan Speaker:

Saya ingat Ahli Datuk Keramat itu hendak usik-usik saja. Teruskan.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Terima kasih.

Tuan Speaker:

Dia *lawyer*, saya tahulah.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Ahli Yang Berhormat dari Pengkalan Kota juga bangkitkan Akta Kawalan Sewa. Beliau sedia maklum Kerajaan Persekutuan masih belum memperkenalkan pindaan kepada Akta ini kepada Parlimen. Walau bagaimanapun Kerajaan Negeri Pulau Pinang akan terus menjaga kepentingan kedua-dua pihak iaitu pihak pemilik dan pihak penyewa dan saya percaya Ahli Yang Berhormat itu tentu juga akan jaga kepentingan kedua-dua pihak kerana kedua-dua pihak pun merupakan pengundi beliau.

Berkenaan dengan siasatan mengenai pengeluaran lesen di Gurney Drive yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Pengkalan Kota, laporan Jawatankuasa Siasatan mengenai pegawai-

pegawai MPPP yang terlibat dalam kes pengeluaran lesen kepada 17 orang penjaja di Gurney Drive telah dikemukakan kepada Jawatan-kuasa Tatatertib MPPP untuk tindakan lanjut. Lima orang pegawai MPPP disiasat dalam kes ini.

Ahli Yang Berhormat dari Batu Lanchang menyöal bila stadium tertutup di Sungai Ara akan mula dibina. MPPP telah membuat peruntukan tambahan sebanyak \$1.5 juta kepada peruntukan sedia ada bagi projek ini menjadikan jumlah peruntukan sebanyak \$4.1 juta bagi tahun 1993 untuk kerja-kerja permulaan. Pelan-pelan sedang disediakan oleh MPPP untuk projek ini dilaksanakan tahun depan.

Dato' Speaker, inilah sedikit sebanyak jawapan yang saya dapat memberi kepada Dewan petang ini dan perkara-perkara lain yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat baik pun dari pihak sini mahupun dari pihak sana pun sudah dicatitkan dan diambil perhatian oleh pegawai-pegawai yang berkenaan.

Saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli Seberang Jaya.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan (1993) 1992 dan menyokong Rang Undang-undang tersebut.

Dato' Speaker, kita telah duduk di sini selama 4 hari dengan harapan bahawa sesuatu akan terbit daripada perbincangan, cadangan dan segala idea-idea untuk kebaikan Kerajaan Negeri Pulau Pinang tetapi nampaknya, Dato' Speaker, orang putih kata, dengan izin, *year in year out* cerita dia sama saja, macam juga rekod yang buruk, tidak ada yang baru, hanya sebelum datang ke Dewan berbincang sedikit sebanyak apa yang hendak dikata, orang mana yang hendak korek benda mana yang hendak dikorek, apa yang hendak dikorek dan tentang cadangan, tentang bagaimana hendak perintah, masalah bagaimana pemerintahan tidak tahu. Hendak guna statistik kadang-kadang statistik yang lama-lama yang tidak boleh dipakai, yang tidak ada..... yang tidak diperakukan yang tidak *authoritative* pun pakai juga. Kita kadang-kadang dalam hal ini, kita ini kadang-kadang semua ahli-ahli pun ahli-ahli yang *professional*. Sebelah sana pun ada, ada *lawyers*, ada macam tapi bukan bermakna bahawa kita masuk ke dalam sini kita akan tinggal *profession* kita di luar setakat pintu dan masuk bercakap apa yang kita suka dengan tidak usul periksa, dengan tanpa membuat apa-apa siasatan dan sebagainya. Kadang-kadang kita rasa parti-parti pembangkang ini dia tidur, dia baru jaga dan dia sedar.

Baru ini saya tengok cerita dalam televisyen Dato' Speaker. Saya tengok gambar cina, gambar kantonis. Orang putih dia panggil *Iceman Comes*. Dalam Bahasa Cina saya tidak tahu apa, dalam Bahasa Kantonis saya tidak tahu apa. Cerita ini masa *Ching Dynasty*. Cerita ini seorang pahlawan. Seorang pahlawan, dia berperang, perang, dia jatuh masuk dalam satu *glacier*. *Glacier* ini sungai aislah. Bila jatuh dalam *glacier* dia *frozen*, dia keras. Dia tidak mati, dia keras. Jadi pada tahun 1980an ini, Kerajaan *Republic* Rakyat Tiongkok, China, dia jumpa dia, bawa dia pergi Hongkong, jumpa dalam kotak aislah, bawa dia pergi Hongkong. Hendak jadi kebetulan, dia kena *ice electrical circuit* maka ais itu cair. Bila ais itu cair dia hidup semula. Zaman *Ching Dynasty* sampai sekarang sudah berapa tahun saya tidak tahulah, dua tiga ribu tahunlah. Dia hidup semula, dia tengok Hongkong, dia tengok kereta, dia tengok jambatan, dia tengok kapal, dia tengok itu dia tengok ini kemudian dia hairanlah dan dia terkejut. Lebih kurang macam parti pembangkanglah. Dia tidur lama lepas itu terjaga, terjaga dia tengok. Eh! Pulau Pinang ada itu, ada ini, ada *tourists*, ada 2 *million tourists*, ada 11.1% ekonomi, seolah-olah dia tidak tahu benda ini. Dia tidurkah, dia tidak bacakah apa benda ini? Atau pun dia tidak mahu tahu, saya pun tidak tahulah tentang masalah ini. Dia baru jaga daripada tidur. Misalnya Ahli dari Paya Terubong, kawan baik saya juga, mahu bangkit tentang Medan *Fair*. Medan *Fair* sudah 12 tahun. Mengapa hari ini baru hendak bangkitkan? Saya pun tidak mahu pergi Medan *Fair*, pergi buat apa, tetapi apa boleh buat? *Governornya* dia datang, Wali Kota Medan datang, tidaklah kita tidak pergi? Masa Dato' Speaker pun dulu ada Medan *Fair* juga tetapi nampaknya Paya Terubong tidak *complain* pun, ada gang kah?(ketawa).

Tuan Speaker:

Sedikit-sedikit adalah(ketawa).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Jadi saya tidak mahulah benda-benda macam ini. Benda macam ini boleh tanya pada kita, kita tidak ada masalah. *No problem*. Kita boleh ceritakan. *After all* kita ini semua ahli politik, kita juga ahli *professional*, kitajuta kawan, kitajuga tahu antara satu sama lain. Ada orang minta tolong saya, saya tidak pernah tolong? Beritahu. Orang DAP minta tolong saya tolong, wakil rakyat DAP minta saya tolong. Saya tidak tolong? Tanyalah sendiri. Saya tidak mahu jawablah. Jadi perkara-perkara macam ini, apa? Datang sini, mula-mula saya bimbang juga, kata macam itu, kata macam ini, macam-macam kata tetapi sekarang lepas saya dengar saya lebih *confident*lah. *Confident* sebab apa? Sebab benda yang dibangkitkan itu tidak ada apa benda pun(ketawa).

Mula-mula saya masuk *first day* itu, hai, kacau juga dengar itu gedebum gedebam, gedebum gedebam tetapi *after two, after fixur days* saya yakin, saya *confident* bahawa *we are doing the right thing because you are bringing up nothing, you see* - dengan izinlah. Jadi tidak ada apa-apalah, *no problem*lah. Kalau macam ini *you* boleh bangkitkan lagi, tiada masalah, bangkitlah apa hendak bangkit, *no problem*. Dalam politik ada kala kita jawab, ada kala kita kena tetapi yang mesti kita ingat ada prinsip, ada keikhlasan. Jangan tipu, jangan *tell half truths*, jangan!

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Siapa?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Siapa punlah, siapa yang berasa, siapa berasa?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh sebut nama siapa itu?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Nanti, duduk, duduk, duduk. Saya akan datang, duduk, tidak payah. Jangan ikut macam zaman Nazi, *Gaubles, propaganda chief Nazi*, dia pakai *half truths* saja, dia tipu semua rakyat tetapi seperti orang kata, dengan izin - *you can bluff all the people some of the time, you can bluff some of the people all the time but you cannot bluff all the people all the time*

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Says who?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

That is tipu.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Saya tidak peduli siapa kata, siapa tidak kata, bukan saya kata, saya pun tidak kata ...(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Cerita lama.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Saya tahu cerita lama. Saya tidak boleh petik? Sekurang-kurangnya saya petik ada *authority*, yang pembangkang petik daripada mana? Yang tidak ada *authority*, satu surat pun boleh petik, apa ini? Sekurang-kurangnya kita petik ada orang kata, ada yang biasa kita dengar. Ini bezanya, apa yang hendak dipetik antara *authority* dan bukan *authority*.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

*Relax*lah.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Tidak, bukan tidak *relax*, saya hendak jawab saja ... (ketawa).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Jangan marah (ketawa).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Tidak, tidak marah, tidak marah (ketawa). No bukan, saya hendak kata, saudara, Yang Berhormat-Yang Berhormat dengan saya ada persamaan. Persamaan apa? Kita semua ahli politik, kita semua. Saya wakil rakyat Yang Berhormat pun wakil rakyat. Itu sama tetapi saya mahu setakat itu saja sama. Kita bercakap di sebelah sini kita tunjukkan bukti, ada *facts* dia, ada *authority* dia. Sebelah sana ikut suka saja. Saya sebagai wakil rakyat pun, Yang Berhormat Dato'-Speaker berasa malu sebab kawan saya, wakil rakyat juga yang duduk sebelah sana boleh cakap macam ini. Saya malu juga bukan sebab dia pembangkang tetapi dia wakil rakyat macam saya, *same profession*. Orang yang sama *profession* macam saya boleh cakap macam ini. Kita tidak malukah kepada pegawai, kepada *reporters*, kita tidak malukah? Saya malu. Sebab apa? Orang yang sama yang dipilih seperti saya boleh cakap macam ini.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Kita pun malu juga.....

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Tidak payah, duduklah, duduklah, tidak payah, tidak payah,

nantilah, mahu jawab.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Tidak payah, tidak payah.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tadi cakap *confident* sekarang minta penjelasan tidak mahu beri.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Saya *confident* atau tidak *confident* itu bukan masalah. Saya *gentleman* bukan *gentleman* bukan masalah. Saya *gentleman* pada orang lain tetapi tidak *gentleman* kepada parti pembangkang(ketawa).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

One thing.....(gangguan).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Kalau dia *gentleman*, kalau dia *gentleman* sama saya, saya boleh *gentleman* balik.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya kecewa dengan sikap Yang Berhormat ini(ketawa).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Kalau Yang Berhormat kecewa tidak ada masalah, kecewalah(ketawa).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Bukan, tidak, ada *spirit of arrogance* yang ada pada Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Bukan *spirit of arrogance*. Masalah dia bila kita cakap saya tidak pernah campur ambil tahu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ada, ada, bila saya cakap Yang Berhormat cakap.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Tuan Speaker, saya mahu jawab satu dua perkaralah. Satu dua perkara.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Teruskan, teruskan.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Terima kasihlah. Dato' Speaker, yang pertama sekali berkenaan dengan tunggakan cukai. Memang betul tunggakan cukai tanah yang dilaporkan oleh Audit \$25.3 memang betul, yang dibaca dalam teks Ucapan Belanjawan adalah \$12.9. Audit mengapa ada beza? Audit dia masuk semua sekali termasuk cukai tanah, cukai tanah \$12.9 itu cukai tanah, cukai parit \$1 million, cukai taliair \$1 million, denda lewat \$6.7 million, kutipan kurang \$0.7 million. Tetapi dari segi cukai tanah sama, bila dicampur dengan cukai-cukai lain dan sebagainya dia berbeza. Itu saja dan juga kalau ada beza pun yang Audit punya ini dibuat *actual*, lepas dia Audit semua, kita punya anggaran. Tetapi Audit dengan Anggaran kalau tengok cukai tanah Audit punya pun \$12.9, kita punya pun \$12.9 juga, serupalah juga. Jadi tidak usahlah kita mahu bangkitkan tanya benda-benda ini. Kalau mahu bangkitkan tidak apa tetapi jangan seolah-olah *this is terrible crime, you know*. Saya tahulah Datuk Keramat yang bangkitkan. Itu yang dibangkitkan oleh Datuk Keramat. Ya, saya tahu, saya mahu kata Pejabat Tanah bukan *perfect*, kita mana sempurna Tuhan saja yang sempurna. Kita ada kelemahan. Memang betul. Tetapi bagaimana kita mengetahui kelemahan ini? Apabila kita menghantar surat, di dalam Malaysia hanya satu dua negeri saja yang menghantar surat untuk bayaran cukai tanah, Selangor mungkin, Pulau Pinang salah satu, negeri-negeri lain tidak hantar. Walau pun di bawah Seksyen 379 Kanun Tanah Negara adalah menjadi kewajipan mandatori bagi tuan-tuan tanah supaya memberitahu pertukaran alamat mereka kepada Pendaftar atau Pejabat Tanah dan Daerah melalui Borang 26A Kanun Tanah Negara. Macam kita punya *income tax*lah, adakah orang tidak tahu makna kita tidak payah bayar *income tax*? Kita tahu atau tidak tahu pun kita kena bayar *income tax* juga. Begitu juga cukai tanah tetapi kita hendak menyenangkan orang di Pulau Pinang ini, kita hantar cukai tanah. Bila kita hantar cukai tanah maka adalah yang nombor tidak ada, yang milik tidak ada, yang nombor tidak betul, yang alamat tidak betul, itu tidak betul. Betul! *I accept*, kita *accept*, kita terima hakikat itu tetapi sebab apa? Sebab kita sudah buat, kalau kita tidak buat lagi banyakkah, lagi banyakkah? Jadi patutnya ini satu pembaharuan, Yang

Berhormat daripada Datuk Keramat, satu pembaharuan. Sebab itu saya kata kita mesti ada keikhlasan dalam hal-hal macam ini.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Boleh berijalankah?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Tidak payahlah, saya tidak nampak, saya tidak nampak. Tuan Speaker saya tidak nampak(ketawa). Kemudian(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat)

Tidak ada *confidencelah*.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Kemudian tentang *golf course*, saya hendak menyatakan di sini pertama dia bangkitkan, dia kata tahun 97 sudah ada, ditolak tetapi Yang Berhormat Datuk Keramat kena baca balik jawapan itu. Setakat sekarang Kerajaan Negeri telah menerima sebanyak 3 permohonan bagi tujuan menukar syarat kegunaan tanah persendirian dari pertanian kepada padang *golf*. Ketiga-tiga permohonan masih lagi dalam pertimbangan. Memang betul dalam pertimbangan. Apabila kita tolak dia rayu maka dalam pertimbangan. Dia minta tukar syarat, betul, saya tidak kata satu ditolak. Kita kena baca betul-betullah. Kita *lawyer* kena baca betul-betullah.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Split hairs sekarang?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Bukan hendak *split hairs*. Kalau *lawyer* tidak *split hairs* dia kerja apa?(ketawa). Dato' Speaker, MP Matthews diterima permohonannya oleh Pejabat Tanah dan Daerah 9.8.91, diterima oleh pejabat saya iaitu Pengarah Tanah dan Galian 23.12.91 lepas jawapan itu, lulus lapan. Dia bukan minta lulus *golf course* dia tanah gred 1. Di Pulau Pinang ini tanah gred 1 seperti yang kita semua tahu, boleh buat apa yang hendak dibuat pun. Mak Mandin pun tahu bahawa gred 1 boleh buat apa pun. Mana ada kita buat kawasan perumahan gred 1 kena masuk ke EXCO minta kebenaran EXCO, mana ada? Tidak ada. Dia hendak buat apa dia buat. Gred 1 di Pulau Pinang *special*, di negeri lain tidak ada. di negeri Pulau Pinang saja gred I orang puteh buat. Dia minta *excise of hill land* kita beri *excise of hill land*. Yang lulus Majlis Daerah. Linden Park betul dia minta *conversion*, memang betul. dia *submit* 3.10.90 datang ke pejabat kita 9.11.91 sampai lulus 15.6.92

about six months sebab kita hendak tahu sebab dia *conversion*, kena tahu, tetapi saya kena beritahu juga semua yang ada di sini, semua *developers*, yang kutip semua ini bukan Jabatan ini, yang kutip semua ini ialah di Pejabat Daerah dan di Pejabat MPPP kemudian baru datang ke pejabat kita. Jangan berilah *insinuation*, beri macam hendak tuju kata kita lulus cepat semua. *Total Resort* - permohonan dia kepada Pejabat Tanah Daerah pada 2.12.91, datang ke PTG 17.3.92 lulus 20.5.92, *normal time, one to two months*. Pernas OUE 1.7.91 masuk ke PTG 10.3. lulus 29 bulan 7 tahun 1992. Ini tidak payahlah sebab semua ini sudah tarik diri, tidak payah lagilah. Tetuan Mas yang ditolak, 18.8.90 ditolak seperti yang dinyatakan 24.7.91 dan masih dalam pertimbangan, dia rayu. Hua Dor Realty 1.2.92 dibawa masuk, 19.5.92 dibawa PTG dan sampai ke EXCO 15.6. Bertam *Estate* yang dibangkitkan, Bertam *Estate* ialah tanah *first grade*. Dia tidak datang ke EXCO, dia ta payah *conversion*, tidak payah apa. Jadi yang hendak lulus itu kalau tanah *first grade* seperti juga kawasan perumahan itu hanya Majlis Tempatan sahaja. Kalau hendak beri kuasa kepada EXCO atau Pejabat Tanah pun bagus juga tetapi lagi lambatlah sebab semua *first grade* pun hendak datang kepada kita hendak buat apa. Kita *first grade* dekat....(gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Duduk, duduk, duduk, duduk, tidak payah, tidak payah, saya tidak ada masa.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Itu alasan.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

First grade ..(gangguan)...bukan masalah.... sebab itu saya tidak mahu beri jalan sebab apa yang kita kata hendak diputarbelitkan, hendak *split hairs* seperti dia kata, saya tidak mahu.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tidak apa, kita ada peluang lagi. *Development estimates* kita hentam lagi.....(ketawa).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Kawasan Paya Terubong, cukai tanah saya hendak bangkitkan memang naik, Yang Berhormat. Tahun 1988 \$24.38 juta, 1990 \$28.94, 1991 \$31.68 dan 1992 sampai Oktober *thirty five million*, memang naik daripada 1988 sampai 1992 hampir 11 *million*. Tunggakan cukai tanah kita kutip, 1989 yang dikutip 2.7, 1990 kita kutip 4.7, 1991 kita kutip 4.53, 1992 sehingga ini kita kutip 4.85. Ini tunggakan, tinggi sekali. Kalau kita buat kerja, kutip pun salah, tidak kutip pun salah, kutip banyak pun salah, tidak kutip langsung pun salah ini yang mana yang betul? Jadi kenapa semua bertambah adalah sebab tunggakan bertambah. Tanah bila pecah bertambah lagi, bila pecah sempadan bertambah lagi sebab itu tunggakan semakin naik. Saya hendak beritahu juga benda-benda macam ini, benda-benda macam tunggakan dan sebagainya, tentang rampas, tidak usahlah kita bangkit-bangkitkan. Cuba hendak bangkitkan masalah kubur cina dan sebagainya. Saya lebih tahu, saya orang Islam, Cina matikah, India matikah, Yahudi matikah kita *respect*.

Semasa zaman Nabi Muhammad s.a.w. dia tengok, bila dia jalan, sahabat-sahabatnya tengok di situ, dia tengok orang Yahudi lalu, orang Yahudi mati, mayat orang Yahudi, Arab dengan Yahudi memang tidak boleh jalan sekali. Pengikut-pengikut Nabi Muhammad kata, "Tengok Yahudi itu mati, tidak usah peduli, tidak usah tengok, jangan *respect*". Nabi Muhammad beritahu kepada mereka, "Orang mati, Yahudikah, Indiakah, kita mesti *respect* kepada mereka". Saya ikut beliau.

Tanah United Hokkien, kita tidak mahu rampas, buat apa? Tetapi bila mereka tidak mahu bayar, kita kena ikut undang-undang, keluarkan 6A. Dia boleh rayu, *no problem*. Saya hendak beritahu tanah UMNO Jalan Macalister, saya Timbalan UMNO, saya keluar 6A, pergi *check* tanah Jalan Macalister, UMNO punya, saya keluarkan 6A. Raja Muda Selangor tanah di Pearl Hill, saya keluar 6A. Saya tidak takut Raja Johor bukan Johor (ketawa) saya tidak takut raja-raja sekarang. Mungkin orang cakap pada saya, Pengarah Tanah dan Galian beritahu saya, *you* keluar 6A kepada Selangor, nanti Selangor pun *you* tidak boleh pergi. Tidak apa, dia tidak ikut undang-undang, kita keluarkan. Apa boleh buat? Ini undang-undang. Kita dilantik suruh jalankan undang-undang. Kita jalankanlah. Ini negeri kita (gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Selamatlah boleh keluar *notice* kepada raja.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Ya, saya keluarkan. Boleh baca, boleh saya tunjukkan. Boleh minta kepada PTG, PTG tunjuk kepada ADUN dari Datuk Keramat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tidak, saya tidak meragukan apa yang dikatakan tadi hanya saya katakan dalam suasana baik dan selamat.....

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Okay. Yang Berhormat dari Pengkalan Kota, nanti suatu hati Yang Berhormat dari Pengkalan Kota tahu apa sebab *problem* United Hokkien, nanti Yang Berhormat baru *appreciate* apa yang saya buat. Sekarang tidak payah.

ADUN dari Berapit bertanya kepada saya tentang 5 orang pemimpin masyarakat yang duduk dalam Tabung T.Y.T. Satu ialah daripada Dewan Perniagaan Perusahaan Melayu, satu Dewan Perniagaan Tionghua, satu Dewan Perniagaan Perindustrian Kaum India, satu lagi Dewan Perniagaan Perindustrian Pulau Pinang dan yang kelima *Malaysian Chamber of Commerce and Industry Penang*. Itulah 5 pemimpin masyarakat yang duduk dalam Tabung T.Y.T.

Dan Yang Berhormat Dato' Speaker, yang penghabisan saya hendak beritahu sedikit tentang *strata title*, tentang *Living*. Dia sudah minta, Yang Berhormat. Yang Berhormat kata apa pun saya buatlah. Tentang *Living* ini memang kita keluarkan. Dia sudah minta dan kita akan keluarkan dan yang kita telah ambil *court Wayton* satu setengah tahun kita masuk *court*, *court* belum beri *judgement* lagi, sudah satu setengah tahun dan kita akan ambil tindakan. Saya tahu, saya pun tidak mahu orang datang kepada saya, datang kepada Kerajaan, minta, minta. Kita pun tidak mahu. Kita mahu perkara ini selesai. Jadi kita buat. Sebab itu *title* di Air Itam pun kita hendak buat cepat dan sebagainya. Kalau kita tidak buat tidak apalah, tetapi kita hendak ambil, hendak buat jadi itu yang timbul masalah.

Dan penghabisan, Pengkalan Kota, saya hendak menyatakan di sini bahawa memanglah kita tidak menggalakkan *labour intensive*, kita menggalakkan *capital intensive* dan Kerajaan, PDC serius dalam perkara ini dan di Pulau Pinang sehingga tahun 1995, PDC telah menolak permintaan tanah perindustrian dari 25 pelabur yang kita anggap *labour intensive*. Jadi memanglah kita menjalankan perkara yang kita katakan. Bagi 3 tahun pertama, 1990, 1991, 1992 sehingga Oktober PDC telah meluluskan 165 permohonan pelabur dan dalam tempoh yang sama 36 telah ditolak. Bagi tahun 1990, 83 kilang diluluskan yang memberi pekerjaan 23,000 manakala pada tahun 1991 dan 1992 sehingga bulan Oktober, sebanyak 82 kilang diluluskan dan yang mengambil pekerja hanya 15,000. Ini bermakna bahawa sungguhpun bilangan pekilang lebih kurang sama, tetapi bilangan pekerja hanya *two third* daripada yang sepatutnya. Jadi kita tidak pergi *labour intensive*.

Y.B. Dato' Speaker, ada perkara-perkara lain yang hendak saya nyatakan tetapi tidak perlulah, sebab saya rasa setakat itu cukuplah untuk pengetahuan ahli-ahli kita. Yang mana hendak jawapan lebih lanjut saya boleh beri, tidak ada masalah. Dengan itu saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 5.05 petang.

*Dewan ditangguhkan pada jam 4.50 petang
Dewan bersidang semula pada jam 5.10 petang*

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula.

Saya jemput Yang Amat Berhormat.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada semua ahli yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan bagi tahun 1993 khususnya kepada mereka-mereka yang telah memberi pandangan-pandangan yang positif dan membina dan bernas, terutama dari ahli-ahli Barisan Nasional. Memang ada juga ahli-ahli pembangkang yang telah menunjukkan usaha untuk meningkatkan mutu, prestasi dan adalah seorang dua yang *passable*, yang boleh diluluskan. Di sebelah sini, yang muda-muda, mungkin ada seorang yang nampaknya muda, bukan begitu muda, sudah jadi kilat ya? Betul. Sekurang-kurangnya menunjukkan sikap yang lebih positif, tidak banyak cuba bermain politik sehingga dijegal oleh bossnya. Saya memang faham.

Tetapi di sebelah sini yang lebih kanan, yang lebih *senior*, nampaknya prestasi sudah merosot.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ini rekod lama, sudah dua tahun.

Ketua Menteri:

Ini tiap-tiap tahun kita mesti buat penilaian, tiap-tiap tahun, penilaian tahunan. Oleh kerana di sini merosot begitu teruknya, di sana meningkat sedikit, maka pada hitung-panjangnya, merosotlah.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Boleh berijalan?

Ketua Menteri:

Nantilah, Kena puji jangan bangkit (gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Semua serupa. Sekarang sikap baru, *now being patronising*.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ketua Menteri:

Duduk sana seronok-seronok, ya? *Enjoy* sedikitlah.

Dato' Speaker, banyak soalan-soalan dan teguran-teguran yang dibangkitkan telah sebenarnya dijawab oleh rakan-rakan saya dengan baiknya termasuk juga rakan-rakan saya, *back-benchers* dan ini telah menunjukkan bahawa Ahli-ahli Barisan Nasional sudah menjadi semakin mantap dan cekap dan saya ucapkan syabas.

Dato' Speaker, saya ingin menegaskan di sini bahawa pendekatan Kerajaan untuk mengadakan satu belanjawan defisit bagi beberapa tahun ini bukanlah satu strategi untuk mendapat publisiti. Kerajaan Barisan Nasional memang tidak mencari publisiti seperti pihak pembangkang akan tetapi biarlah saya memberi penjelasan sedikit tentang strategi Belanjawan.

Sebenarnya, pihak Kerajaan mempunyai 3 pilihan dalam strategi Belanjawan. Yang pertamanya, untuk menyediakan satu belanjawan lebihan atau *surplus budget*. Yang kedua, belanjawan seimbang ataupun *balanced budget* dan yang ketiga ialah belanjawan defisit atau *deficit budget*. Pada pendapat pihak Kerajaan, satu belanjawan yang seimbang itu memang terlalu ketat atau *rigid, straight jacket*, kurang realistik. Belanjawan lebihan pula, walaupun nampaknya baik tetapi kesannya pada pendapat kami tidak begitu baik sebab ini akan memberi satu persepsi kepada pihak Kerajaan sendiri iaitu jabatan-jabatan bahawa kita mempunyai satu belanjawan lebihan, maka bolehlah kita berbelanja lebih kerana ada *surplus*. Dan mungkin usaha untuk mengutip cukai dan sebagainya pun tidak begitu bersemangat kerana ada lebihan.

Belanjawan *defisit* pada pendapat kami merupakan satu belanjawan yang konservatif tetapi adalah satu strategi yang realistik dan juga satu strategi yang seringkali memperingatkan pihak kami sendiri supaya jangan membelanjakan secara keterlaluan. Belanjawan seumpama ini juga akan memperangsangkan semua jabatan supaya berusaha menjadi lebih cekap dalam kutipan hasil dan dalam segala perkhidmatan yang diberi. Di dalam strategi ini, semua perbelanjaan yang telah diputuskan diberi amaun yang penuh tetapi disebaliknya hasil yang dijangka akan dapat dikutip diberi satu diskaun kerana tidak dapat dikutip 100%. Maka dengan penjelasan yang seumpama ini, saya berharaplah bahawa pihak pembangkang akan lebih memahami tentang strategi Kerajaan Negeri. Bukan hendak tunjuk, bukan hendak cari publisiti tetapi sebagai satu pendekatan yang baik dan bernas.

Dari perbahasan sesi ini dan tahun-tahun yang lepas, saya mendapat satu gambaran bahawa kalau DAP ada satu strategi belanjawan, maka strategi itu memanglah satu strategi yang berlainan daripada strategi Kerajaan. Sebab seringkali kita dengar DAP mendesak Kerajaan supaya menambahkan perbelanjaan, projek ini, projek itu, semua perlu, tidak ada *priority* tetapi disebaliknya mereka mendesak pula mengurangkan atau membatalkan cukai-cukai secara mencari publisiti dan populariti. Kalau kita mengamalkan satu strategi yang seumpama ini, sudah pastilah Kerajaan akan menjadi bangkrap. Nasib baik DAP tidak diberi teraju pentadbiran.

Dato' Speaker, saya ingin menyentuh beberapa perkara yang telah dibangkitkan secara ringkas. Yang pertamanya, mengenai Penang Shipbuilding Corporation. Seperti yang semua ahli sedia maklum, perbadanan atau syarikat ini sebenarnya telah lama mengalami kerugian yang besar akibat dari kemelesetan ekonomi pada tahun 1980an. Perkara ini sebenarnya telah dibangkitkan beberapa kali di dalam Dewan ini. PDC telah lama mencari satu penyelesaian dan selepas analisa, PDC telah memilih untuk cuba menjualkannya kalau boleh dan bukan menutup secara *forced liquidation* kerana langkah tersebut itu dianggap akan mendatangkan kerugian yang lebih. Oleh itu, sejak tahun 1987 dan 1988, sehingga awal tahun 1991, PDC telah berusaha dan banyak syarikat telah dijemput untuk berunding tetapi tidak berhasil. Pada awal tahun 1991, PDC telah membuat satu keputusan untuk menulis kepada semua syarikat yang telah menunjukkan minat pada ketika itu dan setakat itu, meminta mereka mengemukakan tawaran atau secara tender dan di antara tawaran-tawaran yang diterima Business Focus lah didapati amat tinggi atau baik sekali dengan tawaran sebanyak \$29 juta berbanding dengan tawaran yang keduanya lebih kurang \$13 juta sahaja dan yang lain lebih rendah daripada itu. Saya ingin memaklumkan kepada Dewan ini bahawa selain daripada \$3 juta yang telah dibayar secara tunai, yang lain akan dikutip secara beransuran tetapi dengan adanya 2 jaminan bank, satu untuk \$9 juta dan satu lagi untuk \$17 juta dan yang \$17 juta

itu juga pihak *Business Focus* dikehendaki membayar *interest*. Mengenai 2 syarikat PDC, anak syarikat PDC, Malaysian Food Bhd. dan Mushroom & General Trading Bhd, PDC masih sedang berusaha untuk menyelesaikan masalah-masalah kewangan kedua-dua syarikat ini, jikalau boleh, mengikut formula PSC. Saya akan memaklumkan kepada Dewan ini apabila ada perkembangan yang baru.

Dato' Speaker, beberapa isu telah dibangkitkan mengenai lawatan ke luar negeri tetapi telah sebenarnya dijawab dengan agak lengkapnya oleh Ahli dari Batu Uban, Sungai Pinang dan Ahli dari Kebun Bunga. Namun demikian, saya cuma hendak mengatakan bahawa saya merasa kesal kerana dalam jawapan bertulis saya kepada Ahli Paya Terubong dan juga Ahli dari Bagan Jermal, saya telah memberi penjelasan mengenai tujuan-tujuan utama bagi lawatan-lawatan ini secara amnya dan bagi setiap lawatan diberi juga tujuan-tujuan spesifik secara ringkas. Nampaknya ini tidak dibangkitkan, tambahan pula, angka-angka yang diberi itu secara terperinci, menunjukkan siapa membelanjakan apa tetapi mereka pandai. Mereka jumlahkan semua dan memberi satu gambaran seolah-olah perbelanjaan yang keterlaluan telah dibuat oleh cuma Ketua Menteri atau beberapa orang pemimpin sahaja. Pada pendapat saya ini menunjukkan bahawa mungkin pihak DAP tidak membaca dengan teliti, atau tidak mahu membaca atau tidakjujur dalam perkara ini (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Terima kasih. Apa yang kita terima mengenai perkara ini adalah benar. Wang yang dibelanjakan ini adalah dibelanjakan oleh beberapa orang sahaja, Ahli Exco, Ketua Menteri sendiri, Ahli-ahli Majlis dan beberapa pegawai sahaja, pegawai *negligible, the bulk of the money, EXCO dan CM* sahaja, dan juga 1 kali 2 kali T.Y.T. Beberapa orang sahaja, *not very much*.

Ketua Menteri:

Dia tidak sebut berapa *trip*. Dia tidak sebut apakah tujuannya. Ini semua disembunyikan dan diberi satu gambaran (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya ada berisaya tidak nampakpenjelasan!

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ketua Menteri:

Okay, cukuplah, tidak payahlah.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tunjuk satu demi satu, siapa pergi mana, pada hari yang kedua *debate* ini.

Ketua Menteri:

Okaylah. Sebab ini telah dibangkitkan, saya pun hendak memberi penjelasan sedikit. Janganlah seperti kera kena belacan. Tidak apa. Saya memberi 2 contoh secara ringkas apa yang kita buat apabila kita pergi ke luar negeri. Umpamanya dalam lawatan saya bersama-sama 3 orang pegawai kanan PDC ke Jepun dan Amerika Syarikat selama 20 hari pada bulan Mei tahun 1991, kami pergi ke 13 bandaraya, bertemu dengan 28 kumpulan pengurusan syarikat dan mengadakan 3 seminar promosi pelaburan. Di samping itu, mengadakan perbincangan dengan pakar-pakar di beberapa buah universiti untuk mendapatkan maklumat penting mengenai suasana ekonomi dan arus ekonomi di negara-negara itu. Sebagai satu contoh lagi, lawatan saya bersama-sama dengan 2 orang pegawai kanan PDC ke Eropah pada bulan September, tahun ini. Kalau kita tidak mengira masa perjalanan dan transit kami berada di Germany selama 4 1/2 hari, di London selama 2 hari dan di Paris selama 2 1/2 hari. Dalam 4 1/2 hari di Germany, kami melawat 3 buah bandaraya dan 3 buah bandaraya kecil, 6 kesemuanya dalam 4 1/2 hari dengan mengunjungi dan berbincang dengan pucuk pengurusan atasan dari 7 buah kilang selain daripada berbincang dengan wakil MIDA kita di Germany. Dalam 2 hari di London dimana setengah daripadanya hari Ahad, kami menyertai seminar promosi pelaburan bersama-sama dengan Perdana Menteri dan beberapa orang menteri pusat. Di samping itu kami mengadakan perbincangan dengan wakil-wakil dari 6 buah syarikat yang menunjukkan minat untuk melabur di Negeri Pulau Pinang. Dalam kurang daripada 2 hari. Dalam 2 1/2 hari di Paris, *romantic city*, kami mengunjungi pucuk pengurusan atasan di ibu pejabat 3 buah syarikat utama di mana 2 di antaranya telah memutuskan untuk melabur di Negeri Pulau Pinang. Di samping itu kami juga menyertai seminar promosi pelaburan yang dianjurkan oleh MIDA bersama-sama dengan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Perindustrian dan selepas seminar tersebut kami berbincang dengan wakil-wakil dari 5 buah syarikat yang ingin menerokai peluang pelaburan di Pulau Pinang.

Program-program lawatan yang begitu padat, Dato' Speaker, bermakna bahawa ahli-ahli rombongan terpaksa berpindah-randah dari satu lapangan terbang ke satu lapangan terbang, dari satu hotel ke satu hotel dari satu seminar ke satu pertemuan, dari satu lawatan ke kilang

ke satu jemputan. Sebenarnya tidak ada masa untuk berehat pun dan ahli-ahli rombongan dari pihak Kerajaan sentiasa apabila kita keluar untuk melawat, kita tidak menganggap, tidak pernah menganggap bahawa lawatan-lawatan ini adalah peluang untuk bercuti atau acara makan angin. Bahkan ianya merupakan satu tanggungjawab dan sumbangan usaha kami kepada pembangunan Negeri Pulau Pinang untuk faedah rakyat negeri ini.

Dato' Speaker, Negeri Pulau Pinang dapat muncul sebagai satu pusat perindustrian yang terkenal di rantau ini mahupun di dunia dalam tempoh 23 tahun kebelakangan ini bukanlah cuma bergantung kepada kedudukan strategik dari segi geografi ataupun namanya sebagai satu tempat peranginan yang indah tetapi disebabkan oleh usaha promosi gigih yang dijalankan oleh Kerajaan Barisan Nasional selama ini. Setakat ini pihak Kerajaan Negeri berjaya untuk meyakinkan dan menarik banyak syarikat *multinational* yang terkemuka untuk melabur di Negeri Pulau Pinang dan lebih penting lagi kami berjaya juga untuk menggalakkan dan meyakinkan syarikat-syarikat yang sedia ada di Negeri Pulau Pinang untuk memperbesarkan skel operasi dan mempertingkatkan teknologi serta kemahiran para pekerja kita sendiri. Sebagai satu contoh konkrit apa yang berlaku sebagai hasil usaha pihak kami, dari lawatan saya ke Amerika Syarikat pada bulan Mei ialah kami telah berjaya menarik pelaburan dari Otis Elevator Co. yang merupakan syarikat lift yang terbesar di dunia ini. Dan dengan datangnya Otis ini bermakna bahawa banyak perindustrian sokongan tempatan, *local supporting Industry*, dalam bidang besi dan pemesinan akan dapat diwujudkan. Ini sudah pasti akan memberi lebih banyak peluang pelaburan dan pekerjaan bagi rakyat kita.

Satu lagi contoh dari lawatan itu ialah keputusan sebuah syarikat teknologi yang amat tinggi yang bernama Komag USA untuk melabur di sini. Komag mengeluarkan *disk*, *hard disk* yang merupakan komponen utama bagi *disk drive* dan akan menjadi pembekal kepada syarikat-syarikat *disk drive* yang telah berada di Pulau Pinang. Dan bersama-sama dengan kedatangan, Komag sebuah syarikat teknologi tinggi yang berkaitan dengan Komag iaitu Kobay Precision Technology dari Jepun telahpun turut datang. Perkembangan ini adalah amat penting dan bermakna iaitu *significant* kerana kedatangan syarikat-syarikat ini akan menyumbang kepada perkembangan industri *computer peripherals* serta perkembangan kilang-kilang sokongan tempatan. Dengan datangnya kedua-dua syarikat ini iaitu Komag dan Kobay Negeri Pulau Pinang sudah muncul sebagai pusat pemimpin, *a leading centre*, dalam bidang ini dan sudah dapat mendahului Singapura. Sebenarnya pada masa yang sama Singapura juga telah cuba sedaya upaya untuk menarik Syarikat OTIS Elevator dan Syarikat Komag kerana para pemimpin mereka mengetahui kepentingan atau *significance* kedua-dua syarikat ini.

Saya berani mengatakan di sini bahawa tanpa lawatan kami ke Amerika Syarikat dan tanpa kerja-kerja susulan, kita sudah pasti tidak berjaya untuk menarik kedua-dua syarikat ini ke Negeri Pulau Pinang.

Dato' Speaker, saya beri penjelasan yang lebih lanjut untuk memberitahu Dewan ini dan juga rakyat Negeri Pulau Pinang bahawa lawatan-lawatan yang di adakan itu memang menguntungkan negeri dan rakyat dan bukanlah untuk keseronokan peribadi pihak kami. Di samping itu, saya ingin menegaskan di sini bahawa secara dasarnya saya memang menggalakkan dan membenarkan rakan-rakan saya serta pegawai-pegawai kanan yang tertentu untuk membuat lawatan ke luar negeri untuk tujuan-tujuan yang spesifik dari masa ke semasa. Lawatan ini semua bertujuan untuk meneroka perhubungan dua hala yang baru di samping menarik lebih ramai pelabur atau pelancong terutamanya dalam konteks sekarang, Dato' Speaker, di mana terdapat persaingan yang amat hebat dari negara-negara lain. Ini adalah penting dalam usaha Kerajaan Negeri untuk terus membawa negeri ini maju ke hadapan dan untuk menjadikan masyarakat kita sebuah masyarakat yang maju dan metropolitan.

Oleh itu Kerajaan memang berpuas hati dengan masa yang digunakan, dengan tenaga yang dicurahkan dan wang yang dibelanjakan setakat ini walaupun pihak kami akan sentiasa mengawal supaya menjamin tidak keterlaluan, supaya menjamin semua lawatan itu akan berhasil dan membawa faedah kepada pembangunan Negeri Pulau Pinang secara langsung atau tidak. Lawatan-lawatan ini juga meluaskan pandangan kami dan membolehkan kami mempelajari dari pengalaman pembangunan negara-negara yang lain.

Saya tidak mahu Ahli-ahli EXCO saya dan pegawai-pegawai kanan samada dari Kerajaan Negeri, Perbadanan-perbadanan seperti PDC ataupun Kerajaan Tempatan menjadi katak di bawah tempurung seperti yang disebutkan oleh Ahli Kebun Bunga, iaitu seperti Ahli-ahli di sana. Katak-katak di bawah tempurung sudah nyata. Katak hendak lompat keluar pula, keluar dari tempurung. Katak-katak tempurung tidak layak untuk memerintah negeri.

Dato' Speaker, saya merasa kesal sekali bahawa Ahli Padang Kota sekali lagi tidak langsung membangkitkan apa-apa perkara atau isu yang ada kaitan secara langsung dengan Rang Undang-undang Perbekalan. Ini menunjukkan bahawa beliau samada tidak berminat atau tidak peduli atau tidak mengambil berat atau tidak tahu sama sekali tentang keadaan ekonomi dan hal-ehwal kewangan di Negeri Pulau Pinang. Beliau mungkin juga tidak mempunyai apa-apa pendapat atau pandangan yang positif dan membina terhadap belanjawan. Oleh itu beliau sentiasa cuba mempergunakan masa perbahasan untuk menjadikan Dewan ini sebagai satu forum untuk berpolitik dan mendapatkan publisiti.

Dalam isu ini, isu mengenai persempadanan adalah nyata bahawa DAP sudah merasa kesal kerana salah langkah menolak cadangan menambahkan 3 kerusi bagi Dewan ini. Di samping itu mereka juga sangat memerlukan satu *dramatic show* kerana sudah lama tidak ada isu utama untuk dieksploitasikan. Maka ini, bagi mereka mungkin seolah-olah terjumpa dengan harta karun. Dalam bahawa Tionghua "*sek tau pau*", "*kiuk tink po*" Hokkien, you know, dan langkah untuk membawa SPR ke mahkamah memang merupakan satu *dramatic show* yang diharap-harapkan akan menjadi seperti bulan jatuh ke riba.

Dato' Speaker, saya ingin mengatakan sekali lagi bahawa pihak Kerajaan Negeri tidak menganggap bahawa apa yang dilaksanakan oleh SPR mengenai proses persempadanan sudah melanggar Perlembagaan atau *unconstitutional*. Oleh itu soal membawa ke mahkamah itu tidak timbul bagi kami. Di samping itu,(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Bolehkah Y.A.B Ketua Menteri memberitahu sama ada beliau berpuashati dengan apa yang telah dibuat oleh Suruhanjaya Pilihanraya atau telah berubah stand beliau pada tahun 1984 dan tahun 1992?

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, saya sudah memberi penjelasan di sini pada hari Isnin dan juga sebelumnya bahawa pihak Kerajaan Negeri walaupun mengalu-alukan pengurangan nisbah di antara daerah atau KADUN yang tertinggi bilangan pengundinya dengan kawasan atau KADUN yang terkecil bilangan pengundinya tetapi kami masih menganggap bahawa terdapat kawasan-kawasan tertentu yang masih terlalu tinggi dan kami ingin mengemukakan cadangan...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan.

Ketua Menteri:

....dan cadangan itu akan dikemukakan....(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, minta penjelasan.

Ketua Menteri:

Nanti, bagi saya habiskan dahulu, okay? Ini adalah kerana kita disini adalah konsisten dengan pendirian. Kami menganggap bahawa tiga kerusi itu adalah memadai tetapi malangnya ditolak. Disamping itu kami juga menolak cadangan DAP untuk mengambil tindakan bersama. Ini adalah kerana sejak penghujung bulan Oktober pihak DAP telah berubah pendiriannya beberapa kali seperti yang pihak kami telah buktikan dan pihak DAP telah menunjukkan bahawa mereka tidak berlogik, tidak konsisten dan tidak bertanggungjawab. *Illogical, inconsistent and irresponsible*. Maka amat susahlah untuk bekerjasama atau berunding. Walau bagaimanapun saya ingin menegaskan di sini bahawa Kerajaan Negeri tetap akan mengemukakan pandangannya sendiri kepada Suruhanjaya Pilihanraya. Kami akan buat mengikut cara kami, DAP boleh buat mengikut caranya, *simple....* (gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Tuan Speaker, nampaknya orang yang tidak konsisten adalah Y.A.B Ketua Menteri oleh kerana pada tahun 1984 buat sedemikian dan pada masa itu cakap lain dan saya ingin menegaskan di sini bahawa DAP adalah konsisten dan DAP telah *proved right*. Jikalau 3 kerusi ditambah saya tidak nampak bagaimana mahu ubah sampai habis. Oleh kerana itu orang yang tidak konsisten adalah Y.A.B Ketua Menteri. Seperti apa yang disebut oleh Y.A.B Ketua Menteri... (gangguan)

Ketua Menteri:

Sudah sebut.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

..... di tahun: *Dr. Koh says 'The delineation has deviated from the principle of equal, democratic representation because Penang Island has more than 252,000 voters while Seberang Prai has only about 210,000 voters.'* This is 1984. Dan beliau berkata bahawa *if Penang Island could not have 6 Parliament, at least 18 seats, the Election Commission should at least reduce the density of urban constituencies*. Pada masa itu beliau sudah mahu 6 kerusi Parlimen di pulau dan 18 kerusi di pulau di Dewan dan sekarang nampaknya *stand* beliau telah berubah.

Ketua Menteri:

Tidak, itu '84, keadaan pada 84', satunya Dato' Speaker. Yang keduanya dia pandai, dia kutip sebahagian daripada ucapan.... (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya boleh baca semua.

Ketua Menteri:

Nanti. Kalau betul-betul membaca ucapan saya pada waktu itu, memang saya ada mengatakan isu-isu ini tetapi saya juga mengatakan tentang *rural weightage*, juga mengatakan tentang perkara-perkara dan hakikat bahawa Seberang Perai ini mempunyai luasnya lebihkurang 3 kali ganda kepada bahagian pulau...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Biarkan saya baca semua...(gangguan)

Ketua Menteri:

Tidak payah.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

..... apa yang disebutkan oleh....(gangguan)

Ketua Menteri:

Baca bukan meneliti...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Semua...(gangguan)

Ketua Menteri:

....memahami.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Apa yang diucap.

Ketua Menteri:

....bukan sahaja laporan suratkhobar, tetapi ucapan saya. Dua ucapan bukan satu sahaja...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Banyak ucapan sudah dibuat, *turn here and there*.

Ketua Menteri:

Dua, dua.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Banyak ucapan.

Ketua Menteri:

Dalam Dewan Rakyat. Dato' Speaker.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

You are licin.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, tidak selicin dengan ular di sana.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Worm, worm worst.

Ketua Menteri:

Tidak, tidak. Ular apa tidak tahulah, tengoklah, ada ular besar ular kecil, ular putih, ular hitam, bermacam-macam.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Worm more slippery.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker; saya ingin mengatakan di sini bahawa sebagai Kerajaan pihak kami mestilah membuat kerja. Kami mempunyai banyak tanggungjawab untuk menjamin bahawa Negeri ini dapat maju, bahawa Negeri ini akan berada di dalam suatu keadaan sosio politik yang stabil. Memang sangat senang untuk menjadi *arm-chair critic*, terutamanya *arm-chair critic lawyer* buruk. Tidak tahulah, siapa yang mengakui boleh berdirilah...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Siapa?

Ketua Menteri:

Siapa yang mengakui sila berdiri...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Sana, sana mengakui, sana, *lawyer* buruk..... (gangguan).

Ketua Menteri:

Sangat senang hendak cakap, sangat senang hendak mencari publisiti, senang hendak mempolitikkan, senang untuk menjadikan sesuatu itu *sensational*, *sensationalisation*. Mereka memang pandai hentam, dia sendiri akui dia hendak hentam. Kerjanya hentam. Dia pandai cakap...(gangguan)

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Minta penjelasan.

Ketua Menteri:

Dia pandai cakap, nantilah, duduk.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

..... tetapi sekarang....

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Baru belajar sahaja, duduk.

Belum sampai ketahap itu lagi. Mereka selalunya pandai cakap tetapi di pihak kami di sini kita pandai jawab tetapi kita juga cekap. Dia cakap kita cekap. Sebab mereka *have nothing to do*, sebab itu mereka hendak korek ini, korek itu, pandai korek. Kami di sini *we have better things to do*. Oleh itu kita tidak cuba hendak mencari publisiti. Kita tidak selalu memikir bagaimana hendak mengorek mereka. Tidak. Cuma datang ke sini sahaja. Selepas dihentam kami balik, malam semalam kita teringat bagaimana hendak korek, korek merekalah. Itu sahaja. Tetapi mereka *have nothing to do better* setiap masa korek (gangguan).... (ketawa). Terima kasihlah, ini tepat sekali. Maka, oleh kerana mereka tidak pernah, (gangguan) yang makan cabai, pedaskah?(gangguan)

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Saya mahu tanya satu pendirian Kerajaan

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ketua Menteri:

Pedaskah?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

.....persempadanan. Janganlah, kita sudah lalu topik itu, saya topik lain, Duduk, duduk, duduk, tidak berijalan.... (gangguan).

Duduk, saya hendak...(gangguan).... duduk. Kerana tidak buat kerja, selain daripada korek maka memang senanglah tidak buat salah kerana tidak buat kerja. Pihak kami di sini tiap-tiap hari buat keputusan, tiap-tiap hari buat kerja, memang kadang-kala ada kesilapan di sana-sini. Kita semua manusia. Dalam pekerjaan Ahli-ahli di sana pun, dalam kehidupan persendirian Ahli-ahli di sana pun, *your own private life*, tidaklah tidak ada masalah, tidaklah tiada kesilapan kalau di buat keputusan? Senang hendak cakap tetapi sikap itu. Saya memang mengalu-alukan kritikan yang positif dan membina dan memang ada kritikan yang positif. Kami terima, kami rela, kami mengalu-alukan tetapi yang kami tidak dapat terima ialah sikap mencari tulang dalam telur. Ini peribahasa Thionghua, saya ulang dalam bahasa Thionghua '*chi tan li tiau hu toh*,' mencari tulang di dalam telur. Telur tidak ada tulang dia cari...(ketawa).

Dan satu lagi peribahasa yang sangat tepat kepada DAP, dengan izin iaitu "*chuay mau chiu che*", "*chuay man chiu che*" ialah dia nampak seorang itu wajahnya elok, sempurna, tidak ada parut di muka, dia tidak ada tahi lalat pun. Dia kata tidak mungkin. Memang di bawah rambutnya ada parut. Sebab itu peribahasa ini ialah meniup, dia meniup rambut orang itu mencari parut. Ada parutkah? (gangguan). Itulah pendekatan DAP dan saya berharap bahawa pihak DAP dapat menukar sikap ini supaya lebih dihormati oleh pihak kami, supaya lebih dihormati oleh rakyat Negeri Pulau Pinang, supaya menjadi sebuah parti yang konstruktif dan positif. Dengan ini saudara-saudari, saya ingin sekali lagi mengucapkan terima kasih kepada semua yang telah mengambil bahagian....(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, penjelasan. Sudah habis?

Ketua Menteri:

.....dan dengan ini saya mengemukakan...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, tadi...(gangguan)

Ketua Menteri:

.....mengemukakan.... duduklah. Habis-habis.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

..... tadi Ahli Sungai Bakap telah menyatakan bahawa Y.A.B Ketua Menteri akan menjawab mengenai Chai Leng Park. Oleh kerana itu saya tidak terus....(gangguan)

Ketua Menteri:

Tidak, saya tidak mengatakan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Bukan, bukan, Ahli Sungai Bakap...(gangguan)

Ketua Menteri:

Tidak.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ada atau tidak?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tidak, *come on, this is outright lie in front of Government servants. Don't be frightened of him, don't be frightened of him, in front of Government servants*, Tidak? Okay, tidak apalah... (gangguan)

Ketua Menteri:

Tidak, duduklah, duduk, duduk.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

You are finished. In front of the press!

Ketua Menteri:

Dato' Speaker dengan ini saya ucapkan terima kasih.

5. RANG UNDANG-UNDANG:

Enakmen Perbekalan (1993) 1992.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah yang kita hadapi sekarang ialah Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang kedua. Ahli-ahli yang bersetuju katakan 'Ya'.

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli yang tidak katakan 'Tidak'.

'Ya' lebih banyak.

Setiausaha:

Rang Undang-Undang bernama 'Suatu Enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 1993 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun itu'.

Tuan Speaker:

Rang Undang-Undang telah dibacakan bagi kali yang kedua.

Rang Undang-Undang ini sekarang berada di dalam Jawatankuasa Perbekalan.

Jadual.

Kepala B. 1 - Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan - \$26,935,270.

"Bahawa jumlah wang sebanyak \$26,935,270 untuk Kepala B. 1 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?"

Ahli-ahli Dewan:

Ya

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya ingin bahas sedikit, ambil bahagian dalam perbahasan pada peringkat jawatankuasa. Tuan Speaker, saya merujuk kepada Maksud Bekalan 1 di bawah Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, Mukasurat 25, Butiran 2, Kod 34000 di mana ada disebut jenis perbelanjaan adalah kenderaan dan jentera. Di sini ada diperuntukkan anggaran untuk tahun 1993 bahawa \$245,000 telah diperuntukkan bagi dibelanja di tahun depan. Juga anggaran tahun 1992 adalah \$476,000. Disini dalam Lampiran 1, Mukasurat 112 di bawah B.01 Pentadbiran Am adalah untuk membeli 2 jenis Volvo 240 GLM yang berharga \$110,000 dan sebuah Mercedes 230E \$135,000. Di sini saya ingin tahu sahaja, saya telah nampak hampir semua EXCO telah dapat kereta 230E Mercedes dan saya ingin tahu sahaja untuk siapa ketiga-tiga kereta dibeli untuk digunakan, 2 Volvo dan 1 Mercedes 230. Baru-baru ini Ketua Menteri telah mendapat Mercedes model 300SE yang berjumlah \$174,600.62 dan saya telah meneliti Belanjawan tahun ini dan Belanjawan tahun 1992 dan saya tidak nampak di mana peruntukan diberikan. DAP tidak ada bantahan Ketua Menteri mendapat kereta baru ini sebab kereta lama sudah 10 tahun. DAP tidak bantah, DAP sokong oleh kerana imej jawatan Ketua Menteri mesti mahu dijaga. *The dignity of Chief Minister* mesti dijaga tetapi saya harap Ketua Menteri sendiri menjaga imej beliau, bukan *behave like a small boy* atau fikir beliau adalah *lecturer* atau *political secretary to CM or an MP Back Bencher*. Beliau sekarang adalah Ketua Menteri dan mestilah menjaga imej jawatan Ketua Menteri. Disini saya ingin tahu sahaja kereta ini dibeli atas peruntukan mana oleh kerana saya telah meneliti Belanjawan tahun 1992 di bawah Butiran 34000 juga ada diperuntukkan untuk 4 kereta, 1 kereta BMW 370i di mana \$200,000 telah dianggarkan dan 2 kereta Mercedes Benz 200E di mana \$206,000 telah diperuntukkan dan 1 kereta Volvo \$70,000 tetapi saya tidak nampak peruntukan untuk 1 Mercedes 300SE. Saya ingin tahu di mana peruntukan untuk membeli kereta tahun ini dikeluarkan.

Dan satu lagi, apa yang saya mahu ialah jaminan daripada Kerajaan ini dan Ketua Menteri sendiri bahawa kereta-kereta baru yang diberi kepada kegunaan EXCO tidak akan dijual kepada EXCO apabila semua letak jawatan EXCO atau bersara. Ini saya mahu jaminan Ketua Menteri atau Kerajaan Negeri. Walaupun ada dasar Kerajaan Persekutuan tetapi Kerajaan Negeri boleh buat satu dasar sendiri, tidak boleh jual kepada EXCO-EXCO yang bersara atau kepada

CM oleh kerana ini adalah wang rakyat dan tidak boleh disalahgunakan seperti yang telah berlaku kepada Mercedes 230 yang dijual kepada bekas EXCO dengan harga \$5,000 sebuah kereta yang berharga *market value* \$70,000 to \$80,000 per car. Inilah wang rakyat dan saya harap dasar ini akan diubah. Sekian, terima kasih.

Ketua Menteri:

Saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli dari Paya Terubong beliau begitu mengambil berat terhadap *dignity* dan imej saya. Ini seumpama seekor harimau mengatakan bahawa dia hendak menjaga imej sang kancil. Terima kasihlah ini hasrat yang ditunjukkan itu setanding dengan kelakuan.

Dato' Speaker untuk makluman Dewan ini Mercedes 230E adalah untuk Timbalan Ketua Menteri dan ini memang merupakan tujuan Kerajaan beransur-ansur mengubah kereta yang sedia ada dipakai oleh Ahli EXCO dari 200 ke 230E kerana 200 itu didapati memang terlalu sempit sedikit...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Timbalan Ketua Menteri.

Ketua Menteri:

Bukan Timbalan Ketua Menteri. Ahli-ahli EXCO yang lain pada masa hadapan apabila tukar...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

MPPP *Chairman* 230, Timbalan pun 230.

Ketua Menteri:

Okay, Volvo 240 ialah untuk kegunaan jabatan-jabatan. Dato' Speaker, mengenai kereta saya sebenarnya pada tahun sudah tidak bercadang untuk membeli tetapi oleh kerana sudah 10 tahun dan sudah mempunyai masalah-masalah teknikal yang tertentu maka ditetapkan untuk membelinya dan wang ini didapati daripada apa yang ada baki. Terima kasih.

Tuan Speaker:

Kepala B.2...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Saya ingin tanya samada ini adalah *right financial*

procedure oleh kerana jikalau mahu satu peruntukan yang tidak diperuntukkan dalam Belanjawan mestilah ada satu *supplementary supply* untuk meminta wang untuk membeli.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, ini daripada lebihan yang terkumpul.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat....(gangguan)

Ketua Menteri:

Secara pindaan peruntukan ...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini adalah satu perkara mengenai *legal* atau *illegal* dan *correct* atau tidak *correct financial procedure* oleh kerana apa yang telah dibelanjakan semua dicatat di buku belanjawan dan di buku belanjawan saya tidak nampak peruntukan untuk membeli satu Mercedes 300. Kalau alasan yang diberi oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri bahawa kalau ada *excess* boleh membeli kereta ini maka kalau ada *excess* kita boleh menggunakan untuk membeli apa-apa pun, jika alasan begitu.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, ada satu prosidur yang dikenali sebagai *virement*, pindah peruntukan...(gangguan)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Barangkali sudah sembunyi.

Tuan Speaker:

Kepala B. 2-Pejabat Tanah dan Galian - \$2,088,630.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$2,088,630 untuk Kepala B. 2 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 3 - Pejabat Daerah dan Tanah, Daerah Timur Laut - \$1,169,600.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,169,600 untuk Kepala B. 3 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 4 - Pejabat Daerah dan Tanah, Daerah Barat Daya - \$1,358,010.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,358,010 untuk Kepala B. 4 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 5 - Pejabat Daerah dan Tanah, Seberang Perai Utara - \$1,549,730.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,549,730 untuk Kepala B. 5 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 6 - Pejabat Daerah dan Tanah, Seberang Perai Tengah - \$1,449,300.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,449,300 untuk Kepala B. 6 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 7-Pejabat Daerah dan Tanah, Seberang Perai Selatan
- \$1,269,680.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,269,680 untuk Kepala B. 7
adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 8-Jabatan Pengairan dan Saliran - \$8,174,670.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$8,174,670 untuk Kepala B. 8
adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 9 - Jabatan Perhutanan - \$1,017,260.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,017,260 untuk Kepala B. 9
adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B 10- Jabatan Kebun Bunga - \$979,810.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$979,810 untuk Kepala B. 10
adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 11- Jabatan Kedai-Kedai Tuak - \$1,250,080.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,250,080 untuk Kepala B. 11 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 12 - Jabatan Kerja Raya - \$18,307,640.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$18,307,640 untuk Kepala B. 12 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 13-Jabatan Hal Ehwal Agama - \$3,022,230.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$3,022,230 untuk Kepala B. 13 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 14-Jabatan Kebajikan Masyarakat - \$1,882,370.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,882,370 untuk Kepala B. 14 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 15 - Jabatan Perancang Bandar dan Desa - \$789,760.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$789,760 untuk Kepala B. 15 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 16 - Jabatan Kewangan Negeri - \$13,608,390.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$13,608,390 untuk Kepala B. 16 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 17 - Jabatan Perkhidmatan Haiwan - \$1,579,820.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$1,579,820 untuk Kepala B. 17 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Kepala B. 18 - Jabatan Pertanian - \$2,924,980.

Bahawa jumlah wang sebanyak \$2,924,980 untuk Kepala B. 18 adakah menjadi sebahagian daripada Jadual?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Setiausaha:

Fasal 1.

Tuan Speaker:

Fasal 1 adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Setiausaha:

Fasal 2.

Tuan Speaker:

Fasal 2 adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-Undang?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Setiausaha:

Rang Undang-Undang bernama 'Suatu Enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 1993 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun itu'.

Tuan Speaker:

Tajuk penuh dan fasal yang mengundangkan adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-Undang?

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan bersidang semula.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, saya mohon melaporkan bahawa Rang Undang-Undang Enakmen Perbekalan (1993), 1992, telahpun dipertimbangkan sefasal demi sefasal dalam Jawatankuasa dan dipersetujui tanpa pindaan. Justeru itu saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang ini sekarang dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan.

Tuan Speaker:

Ahli-Ahli Yang Berhormat, masalah yang kita hadapi sekarang ialah Rang Undang-Undang kini dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan. Ahli-ahli yang bersetuju katakan 'Ya'.

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Yang tidak bersetuju katakan 'Tidak'. 'Ya' sebulat suara.

Setiausaha:

Enakmen Perbekalan (1993), 1992. Maka dengan ini adalah diperundangkan oleh Kuasa Undangan Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker:

Rang Undang-Undang telah dibacakan bagi kali yang ketiga dan diluluskan.

Setiausaha:

6. USUL-USUL.

Setiausaha:

(A) Usul daripada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, saya mohon mencadangkan:-

'Bahawa Dewan ini meluluskan perbelanjaan sebanyak \$66,933,770 (Enam Puluh Enam Juta Sembilan Ratus Tiga Puluh Tiga Ribu Tujuh Ratus Tujuh Puluh Ringgit), yang tertera di dalam Anggaran Pembangunan 1993, yang dibentangkan sebagai Risalah Dewan Undangan Negeri, Bilangan 11 Tahun 1992 dan menetapkan bahawa jumlah yang tersebut hendaklah digunakan bagi tujuan-tujuan yang ditetapkan di dalam Anggaran Pembangunan 1993 itu'.

Dato' Speaker, usul ini bertujuan meminta kuasa Dewan Undangan Negeri meluluskan, oh minta maaf!

Tuan Speaker:

Teruskan dengan ucapan Y.A.B.

Ketua Menteri:

Minta maaf, usul ini bertujuan meminta kuasa Dewan Undangan Negeri meluluskan perbelanjaan yang berjumlah \$66,933,770 bagi tahun 1993 mengikut kehendak Seksyen 4(1) Akta Kumpulanwang Pembangunan Tahun 1966 seperti yang terpakai kepada Negeri Pulau Pinang di bawah Seksyen 9 Akta yang sama. Anggaran Pembangunan ini merupakan pertambahan sebanyak 53.7% daripada peruntukan tahun 1972 yang berjumlah \$43.6 juta.

Dato' Speaker, bagi tahun hadapan ramalan mengenai kedudukan ekonomi dunia dijangka tidak begitu memberangsangkan kerana terus lembab dan arah aliran pertumbuhannya tidak begitu pasti. Ini adalah kerana beberapa faktor seperti krisis sistem kewangan di Eropah, krisis ekonomi dalam Negara-negara bekas Blok Timur dan Komanwel Negara-negara Bebas (CIS), ketidaktentuan ekonomi Amerika Syarikat dan Jepun serta kemungkinan munculnya dasar perlindungan atau *protectionism*. Walaupun dalam keadaan sedemikian, ekonomi negara Malaysia masih dijangka akan terus bertumbuh dengan kadar 8% pada tahun hadapan. Kadar ini memanglah lebih rendah sedikit daripada prestasi tahun-tahun sebelumnya, akan tetapi ianya masih berada di suatu tahap yang agak sihat dan di antara yang tertinggi di dunia ini.

Walau bagaimanapun, ini tidak bermakna bahawa kita boleh lalai dan bersenang-senang. Sebaliknya kita mesti terus berhati-hati dan bersedia mengambil langkah-langkah yang positif untuk mengendali dan menguruskan angkubah-angkubah yang di dalam kawalan kita supaya pembangunan negara dan negeri ini tidak terjejas oleh perkembangan ekonomi dunia yang mungkin kurang sihat itu. Di samping itu, negara-negara Asia yang sedang membangun dijangka akan muncul sebagai pesaing-pesaing kepada negara kita dalam bidang-bidang yang tertentu. Oleh itu Anggaran Belanjawan Kerajaan Persekutuan yang dibentangkan oleh Y.B. Menteri Kewangan baru-baru ini merupakan satu belanjawan yang positif dan pro-aktif untuk memberangsangkan pertumbuhan ekonomi negara di samping mengawal inflasi dan menegak keadilan sosial.

Bagi Negeri Pulau Pinang pertumbuhan ekonomi bagi 3 tahun kebelakangan ini adalah sangat menggalakkan dengan kadar pertumbuhan sebanyak 10.3% bagi tahun 1990, 11.7% bagi tahun 1991 dan di anggarkan berada dilingkungan 10% bagi tahun 1992 ini. Kadar pertumbuhan bagi tahun 1993 dijangka akan berkurangan sedikit, mungkin sampai ke tahap lingkungan 9% akibat dari kelembapan ekonomi dunia pada keseluruhannya seperti yang telah diuraikan tadi. Mengikut ramalan Rancangan Pembangunan Strategik Negeri Pulau Pinang yang diumumkan baru-baru ini, kadar pertumbuhan Keluaran Dalam Negeri Kasar (KDNK) sehingga tahun 2000 dijangka akan mencapai purata 7.3% setahun. Oleh itu kadar dilingkungan 9%

masih merupakan satu kadar yang sihat. Pertumbuhan ekonomi negeri ini bagi tempoh 10 tahun yang akan datang dijangka akan didorong oleh pertumbuhan yang pesat dalam sektor-sektor pembuatan, sektor pengangkutan, penyimpanan dan perhubungan, sektor kewangan dan perkhidmatan perniagaan serta sektor perdagangan dan sektor pelancongan.

Sektor pembuatan dijangka akan terus menjadi enjin pertumbuhan negeri kita ini, walaupun terdapat beberapa bidang yang baru-baru ini telah mengalami kelembapan akibat daripada permintaan yang berkurangan dalam pasaran dunia misalnya alat-alat audio kenderaan dan alat-alat elektronik pengguna ataupun *consumer electronics* yang tertentu. Namun demikian, persaingan yang hebat atau *price war* di antara pembuat-pembuat komputer PC yang berlainan jenama dalam pasaran dunia baru-baru ini telah dan dijangka akan terus memberangsangkan permintaan untuk komponen-komponen elektronik seperti semi-conductors dan peranti perisian komputer atau *computer peripherals* seperti *monitor*, *disk drive* dan *hard disk*. Negeri kita bernasib baik sebab banyak kilang pembuat komponen-komponen elektronik, alat-alat komputer dan *peripherals* yang utama terletak dalam negeri kita ini, termasuk beberapa buah kilang besar yang sedang dalam pembinaan. Kilang-kilang ini sedang dan akan terus berkembang dan memberi peluang pekerjaan kepada pemuda-pemudi kita serta meningkatkan mutu kemahiran mereka untuk menuju kearah pembuatan yang lebih berautomasi. Oleh itu, permintaan untuk pekerja mahir dalam bidang pembuatan masih agak kuat, walaupun tidak sampai ke tahap yang terdapat dalam tempoh 2 hingga 3 tahun yang lalu.

Dalam konteks ekonomi sedemikian Anggaran Pembangunan negeri ini yang dicadangkan bagi tahun 1993 haruslah mengandungi strategi perbelanjaan untuk memberikan sokongan dan dorongan kepada pertumbuhan ekonomi yang berterusan bagi Negeri Pulau Pinang. Langkah ini adalah juga untuk menunjukkan keazaman Kerajaan Negeri memberikan keutamaan kepada pembangunan yang akan meningkatkan taraf hidup dan kebajikan rakyat dalam apa juga konteks cabaran ekonomi yang akan dihadapi. Disamping itu, Negeri Pulau Pinang harus terus dibawa ke hadapan sebagai sebuah pusat perindustrian, pusat perdagangan dan perkhidmatan, pusat pelancongan serta pusat pendidikan dan teknologi tinggi di rantau ini, seperti yang disarankan dalam Rancangan Pembangunan Strategik bagi 10 tahun yang akan datang.

Dato' Speaker dengan soenario ekonomi dan matlamat pembangunan yang dinyatakan itu dasar belanjawan pembangunan negeri bagi tahun 1993 secara spesifik boleh dirumuskan seperti demikian:

- a. mewujudkan dan meningkatkan kemudahan-kemudahan infrastruktur yang ada yang akan menyokong pertumbuhan ekonomi dan industri;
- b. menjalankan projek-projek yang akan menaikkan taraf hidup, kualiti hidup dan kebajikan rakyat;
- c. meningkatkan projek-projek yang berkaitan dengan perkhidmatan-perkhidmatan sosio ekonomi;
- d. memajukan projek-projek pertanian dan luar bandar untuk menyeimbangkan kedudukan ekonomi bandar dan luar bandar.

Berasaskan matlamat-matlamat Rancangan Pembangunan Strategik dan dasar belanjawan pembangunan dalam menyediakan Anggaran Pembangunan Tahun 1993, Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan disediakan peruntukan yang terbesar, iaitu \$34.8 juta, iaitu 52.0% dari keseluruhan Anggaran Pembangunan. Ini diikuti oleh Jabatan Kerja Raya yang menerima peruntukan sebanyak \$16.4 juta atau 24.5% dari keseluruhan Anggaran Pembangunan; Jabatan Pengairan dan Saliran sebanyak \$8.3 juta atau 12.4%; Jabatan Pertanian, Jabatan Perhutanan, Jabatan Kebun Bunga dan Jabatan Perkhidmatan Haiwan kesemuanya berjumlah \$3.1 juta atau 4.2% dan Jabatan Hal Ehwal Agama Islam sebanyak \$2.4 juta atau 3.6%.

Peruntukan Pembangunan 1993 akan diperolehi dari punca-punca negeri, pinjaman-pinjaman dan pemberian-pemberian dari Kerajaan Persekutuan. Dari jumlah keseluruhan anggaran hasil \$66.9 juta yang dicadangkan itu, sebanyak \$23.6 juta adalah melalui pinjaman dari Kerajaan Persekutuan, sebanyak \$8.8 juta dari pemberian Kerajaan Persekutuan dan yang baki selebihnya iaitu \$34.5 juta dari punca-punca Kerajaan Negeri sendiri.

Dato' Speaker, sebelum saya memberi butir-butir yang lebih terperinci mengenai peruntukan pembangunan bagi jabatan-jabatan negeri yang berkenaan, saya ingin menegaskan di sini bahawa seperti biasa, Kerajaan hanya akan dapat membelanjakan mengikut kemampuan kewangan negeri yang sememangnya sangat terhad dan juga berdasarkan kepada keutamaan projek-projek yang dikenalpasti, dipilih dan dijangka akan dapat mendatangkan kesan-kesan positif kepada proses pembangunan negeri serta membantu untuk meningkatkan taraf hidup, kualiti hidup dan kebajikan rakyat pada amnya. Disamping itu, keputusan untuk merangka dan menetapkan belanjawan pembangunan bagi tahun 1993 memanglah berpanduan kepada strategi-strategi dan objektif-objektif utama yang terkandung

di dalam Rancangan Pembangunan Strategik Negeri Pulau Pinang yang diumumkan baru-baru ini supaya projek-projek pembangunan akan memberi sumbangan secara langsung dan tidak langsung kepada pencapaian sasaran strategik jangka panjang bagi pembangunan negeri ini.

Selain daripada itu, strategi Belanjawan Pembangunan Tahun 1993 juga mengambil kira peranan dan program-program pembangunan yang sedang dan akan dilaksanakan oleh agensi-agensi Kerajaan Negeri, seperti Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang (PDC) dan Pihak Berkuasa Air (PBA) serta badan-badan berkanun persekutuan yang beroperasi di negeri ini seperti PERDA, UDA dan Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang (PPC). Program-program seperti ini telah dan akan terus memberi sumbangan secara langsung kepada proses pembangunan negeri kita dan juga kepada negeri-negeri jiran yang bersempadan dengan negeri kita. Sebenarnya, penyelarasan dan kerjasama yang erat yang dapat dijalinkan di antara negeri-negeri Wilayah Utara Semenanjung Malaysia telah memberi sumbangan dan galakan positif kepada pelaksanaan projek-projek pembangunan raksasa yang akan memberi manfaat kepada negeri kita ini dan negeri-negeri jiran.

Seperti yang disebutkan dalam Dewan ini, negeri-negeri Wilayah Utara telah mencapai kata sepakat untuk mencadangkan kepada Kerajaan Persekutuan supaya sebuah lapangan terbang antarabangsa yang baru untuk Wilayah ini dibina di Seberang Perai untuk menampung keperluan trafik udara bagi jangkamasa panjang bagi 50- 100 tahun yang akan datang. Satu peruntukan telah diberi oleh Unit Perancang Ekonomi Jabatan Perdana Menteri untuk menjalankan kajian awalan atau *pre-feasibility study* bagi mengenalpasti keperluannya bagi jangkamasa panjang dan menetapkan tapak yang sesuai untuk cadangan ini. Kajian ini dijangka akan bermula tidak lama lagi.

Satu lagi projek kemudahan asas yang penting bagi Wilayah ini ialah pembinaan **Pengkalan Kontena Butterworth Utara yang baru, NBCT**. Pakej 1 projek ini telah siap, Pakej 2 sudah mencapai kemajuan 15%, Pakej 3 telahpun dipanggil tawaran dan cadangan Pakej 4 untuk membeli alat-alatan sedang di dalam pertimbangan Kementerian Kewangan. Apabila siap nanti, NBCT ini akan menambahkan lebih daripada 70% kepada keupayaan kontena bagi Pelabuhan Pulau Pinang. Disamping itu, Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang telah memulakan satu kajian Pelan Induk Pelabuhan Pulau Pinang dengan izin, *Penang Port Master Plan* untuk jangkamasa panjang.

Untuk terus memenuhi permintaan untuk tanah perindustrian dari para pelabur tempatan dan asing pada masa hadapan, PDC sebagai agensi pembangunan perindustrian yang utama bagi negeri ini telah

memulakan kerja tanah dan pembangunan infrastruktur asas bagi Taman Perindustrian Bukit Minyak Seberang Perai seluas 600 hektar. Penjualan tanah perindustrian ini akan dibuat berperingkat-peringkat mulai tahun depan. PDC juga sedang merancang untuk mewujudkan sebuah taman teknologi yang dinamakan Technoplex di Bayan Lepas untuk menarik perindustrian teknologi tinggi, seperti elektronik, teknologi maklumat, komunikasi, pharmaceutical dan bioteknologi serta pusat penyelidikan dan rekabentuk. Untuk menggalakkan industri kecil dan sederhana iaitu *small and medium industry*, dengan izin, serta menempat semula bengkel-bengkel yang terlibat dalam projek KOMTAR, 60 unit kilang kecil sedang dalam proses pembinaan di Sungai Pinang dan 22 lagi di Bayan Lepas. Untuk tahun hadapan, sebanyak 91 unit kilang kecil dan sederhana dirancang untuk perlaksanaan di Taman Perindustrian Bayan Lepas dan Taman Perindustrian Bukit Tengah.

Disamping itu, PERDA sebagai satu agensi persekutuan yang utama dalam negeri ini juga telah melaksanakan pembangunan satu tapak perindustrian kecil dan sederhana di Tasek, Seberang Perai Selatan. Tapak-tapak yang lain akan dimulakan perlaksanaannya pada tahun depan. Adalah dijangka bahawa PERDA akan terus bekerjasama dengan PDC dan menggunakan pengalaman PDC untuk membangunkan tapak-tapak SMI ini untuk menyumbang kepada pembangunan industri Negeri Pulau Pinang dan memberi peluang kepada penduduk-penduduk luar bandar untuk melibatkan diri dalam proses perindustrian dan meningkatkan pendapatan mereka. Sejajar dengan matlamat ini, latihan-latihan bagi pembangunan sumber tenaga manusia telah juga dan akan terus dilaksanakan oleh PERDA, bersama-sama dengan program-program pembangunan masyarakatnya.

Dato' Speaker, mulai tahun ini, PDC telah cuba menerokai bidang-bidang yang baru yang dianggap akan membantu dalam menggalakkan sektor-sektor ekonomi negeri yang tertentu. Dua projek pergudangan iaitu *warehousing and godown*, dengan izin, yang dinamakan sebagai *Distri-Park* sedang dirancang bagi Taman Perindustrian Bayan Lepas dan Taman Perindustrian Bukit Tengah. Dua tapak juga telah dikenalpasti untuk membina hotel kos sederhana, iaitu dengan izin *business and budget hotels*, satu di Bayan Baru dan satu berdekatan dengan Taman Perindustrian Bukit Tengah untuk menampung keperluan sektor perindustrian dan perniagaan di kawasan-kawasan itu serta sektor pelancongan pada amnya. PDC juga sedang dalam perundingan dengan satu kumpulan hospital untuk membina sebuah hospital di kawasan Bayan Baru. Disamping itu, satu projek marina yang akan mengandungi kemudahan-kemudahan konvensyen sedang juga dalam proses perancangan dan perlaksanaan. Projek-projek tersebut akan dilaksanakan melalui pengswastaan ataupun usahasama.

Projek tebusguna tanah seluas 130 hektar dari Sungai Nibong ke Jambatan Pulau Pinang juga telah dimulakan dan dijangka akan siap pada penghujung tahun 1993. Projek tebusguna tanah oleh PDC ini bukan sahaja akan membekalkan tanah bagi beberapa projek perumahan dan komersial, termasuk marina yang disebutkan tadi, tetapi akan juga membolehkan pembinaan sebatang lebuh raya pantai yang akan menyambung Jambatan Pulau Pinang ke Lebuh raya Pantai Bayan Lepas yang telah siap dibina baru-baru ini. Projek lebuh raya ini dijangka akan melicinkan lagi aliran trafik di kawasan Bayan Baru dan Bayan Lepas yang begitu pesat membangun.

Projek membina Lebuh raya Utara-Selatan telah juga mencapai kemajuan yang tertentu. Segmen-segmen dari Sungai Muda ke Butterworth sepanjang 24.5 km dijangka akan siap pada pertengahan tahun 1993. Segmen Butterworth ke Bukit Tambun sepanjang 12 km yang tergendala dahulu telah mencapai kemajuan 25%, manakala segmen Bukit Tambun ke Jawi sepanjang 12 km dan segmen Jawi ke Alor Pongsu sepanjang 18 km telah mencapai kemajuan sebanyak 59% dan 38% masing-masing. Tiga segmen dari Butterworth ke selatan ini dijangka siap pada pertengahan tahun 1994.

Dato' Speaker, bagi projek Lebuh raya Butterworth-Kulim pula, Pakej 2, 3 dan 4 telah ditutup tawarannya pada penghujung bulan September dan kerja-kerja pembinaan dijangka akan dapat dimulakan tidak lama lagi. Bagi Projek Jalan Lingkaran Luar Butterworth, jurutera perunding telah dilantik oleh JKR Pusat untuk membuat kajian rekabentuk kejuruteraan terperinci. Kerajaan Negeri telah mencadangkan supaya keutamaan diberi untuk melaksanakan segmen yang menghubungkan Pengkalan Kontena Butterworth yang lama dengan Pengkalan Kontena Butterworth Utara yang baru. Jurutera perunding telah juga dilantik untuk projek Jalan Lingkaran Luar Pulau Pinang yang akan memulakan kajiannya tidak lagi lagi. Saya ingin menegaskan di sini bahawa Kerajaan Negeri sentiasa berhubung rapat dengan pihak Kerajaan Persekutuan untuk mempercepatkan pelaksanaan projek-projek raksasa ini. Walaupun projek-projek ini bukanlah di dalam bidang kuasa Kerajaan Negeri, tetapi kami sentiasa meneliti kemajuan dan mengambil berat terhadap kesulitan-kesulitan yang timbul semasa pembinaan projek-projek jalan ini, termasuk juga projek baik-pulih Jalanraya Persekutuan Laluan Satu atau *Federal Route One*.

Jabatan Kerja Raya Negeri memainkan peranan yang penting dalam membaiki, menguatkan, melebarkan dan memperelokkan jalan-jalan serta memasang lampu-lampu isyarat. Untuk tujuan ini, peruntukan sebanyak \$7.5 juta disediakan di bawah Belanjawan Pembangunan Negeri tahun 1993 yang merupakan pertambahan lebih daripada 100.0% berbanding dengan peruntukan bagi tahun 1992 ini. Peruntukan yang besar ini menunjukkan keazaman Kerajaan Negeri untuk membaiki sistem aliran lalulintas

untuk memperbaiki keadaan jalan tertentu yang kurang memuaskan dan mengatasi keadaan sesak di jalan utama akibat dari pertumbuhan bilangan kenderaan yang pesat. Peruntukan ini juga akan digunakan untuk membaiki jambatan-jambatan. Sejumlah \$2.95 juta akan diperuntukkan bagi pembangunan jalan-jalan baru berbanding dengan hanya \$1.6 juta bagi tahun 1992. Oleh itu, boleh dikatakan bahawa kebanyakan daripada jumlah peruntukan sebanyak \$16.3 juta bagi Jabatan Kerja Raya adalah untuk projek-projek jalan dan jambatan.

Jabatan Pengairan dan Saliran (JPS) akan menerima peruntukan sejumlah **\$8.3 juta** yang merupakan peningkatan 33.5% dari peruntukan tahun 1992. Dari ini, \$4.0 juta atau 48% adalah untuk projek-projek pencegahan banjir di Mak Mandin dan Bagan Serai; Paya Pakong dan Cherok Tokun. Satu kajian jurutera perunding bagi Projek Rancangan Tebatan Banjir Sungai Rambai di bawah Rancangan Malaysia Ke-Enam telahpun dimulakan dan selepas itu, kerja-kerja akan dilaksanakan berperingkat-peringkat. Projek mendalami dan memperbaiki sungai-sungai akan diteruskan dengan peruntukan yang lebih besar juga. Disamping itu, satu program baru untuk memelihara dan meningkatkan sistem sungai yang merangkumi mengindahkan sungai-sungai utama, membersih sungai dan membina perangkap-perangkap sampah telah disediakan peruntukan sebanyak \$1.8 juta. Usaha ini bukan sahaja bertujuan menjadikan sistem sungai kita lebih berfungsi tetapi juga menjadikannya sebagai satu daya tarikan rekreasi bagi orang tempatan dan pelancong.

Satu lagi program kemudahan infrastruktur asas yang akan diteruskan ialah projek-projek bekalan air oleh **Pihak Berkuasa Air (PBA)** yang diberikan peruntukan **\$20.0 juta** di bawah Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri, melalui pinjaman Kerajaan Persekutuan. Projek-projek yang sedang dilaksanakan ialah projek Sungai Muda Fasa 3B dan projek Bukit Dumar, Bayan Baru Fasa 3. Kerja rekabentuk Empangan Telok Bahang akan mulai dijalankan oleh sebuah syarikat utama dari Negara China dengan kerjasama syarikat pakar runding tempatan. Projek-projek bekalan air ini, khasnya projek Telok Bahang yang akan merangkumi juga kemudahan-kemudahan di Batu Ferringhi, dijangka akan mempertingkatkan keupayaan bekalan air bagi negeri ini menjelang tahun 2010.

Di bawah butiran-butiran **Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri**, sebanyak **\$5.5 juta** telah disediakan untuk tujuan **pengambilan tanah** bagi projek-projek yang akan dilaksanakan oleh Kerajaan, termasuklah pengambilan tanah bagi tujuan projek-projek membina jalan, balai rakyat, surau dan kemudahan sosio-sivik. Sementara itu, projek-projek Pembangunan Masyarakat dalam dan luar bandar diberikan peruntukan sebanyak \$3.4 juta. Dengan peruntukan ini, Kerajaan akan berupaya memenuhi permintaan-permintaan rakyat berdasarkan keperluan setempat bagi

meningkatkan penglibatan masyarakat dalam arus pembangunan sosio-ekonomi.

Kerajaan juga sedar bahawa keperluan dan permintaan **perumahan** yang termampu dibeli oleh rakyat yang berpendapatan rendah akan terus wujud. Bagi memenuhi keperluan ini, Kerajaan telah memperuntukkan sebanyak **\$3.6 juta** di bawah Rancangan Perumahan Murah Awam. 140 unit di Taman Tun Sardon dan 128 unit di Berapit sudah hampir-hampir siap. Disamping itu, peruntukan telah diberi di bawah Rancangan Malaysia Ke-Enam untuk 600 unit lagi yang sedang dalam perancangan. Di sini, saya berharaplah pemaju-pemaju swasta akan tampil ke hadapan untuk membina lebih banyak unit-unit perumahan kos rendah dan sederhana bagi menampung keperluan rakyat. Ini ialah kerana Kerajaan dengan sendirinya tidak mampu memenuhi semua permintaan yang sedia ada dan yang kian bertambah.

Dato' Speaker, di sini, saya ingin menyatakan bahawa **PDC** juga akan terus membina skim-skim perumahan dalam peranannya sebagai satu **agensi untuk perbandaran (*urbanisation*) dan pembaharuan semula bandar (*urban renewal*)** di kawasan-kawasan yang tertentu. Pada tahun 1992, PDC telah memulakan Projek Perumahan Pelangi di Gat Lebu Macallum dan Prai berjumlah 4,393 unit. Pada tahun 1993, PDC bercadang untuk memulakan 12 projek perumahan yang baru lagi yang akan membekalkan 1,220 unit perumahan kos sederhana, serta merancangkan satu projek perumahan kos rendah yang baru di Pulau Batu Kawan yang baru siap diambil-alih. Usaha-usaha ini akan memberi sumbangan menambahkan lagi perumahan yang sanggup dibeli oleh rakyat ataupun *affordable housing*, dengan izin. Disamping itu, PERDA sedang dan akan terus menjalankan 3 projek perumahan kos rendah sebanyak 303 unit dan 3 projek perumahan kos terendah sebanyak 493 unit untuk menampung keperluan perumahan penduduk yang berpendapatan rendah dan golongan yang miskin. Beberapa projek perumahan yang baru sedang dalam proses perancangan PERDA.

Peruntukan sebanyak \$500,000 juga disediakan di bawah butiran ini bagi tujuan membiayai kos kerja-kerja penyelenggaraan Perumahan Murah Awam yang sedia ada. Selain daripada itu, sejumlah \$2.2 juta disediakan kepada JKR untuk projek pembangunan dan peningkatan rancangan perumahan murah. Kerja-kerja yang akan dilaksanakan termasuklah kerja-kerja pendawaian semula elektrik, memasang lif-lif baru, memperbaiki kebocoran bumbung, mengatasi masalah mendapan tanah dan keretakan bangunan dan menyediakan sistem pencegahan kebakaran. Sehubungan dengan ini, Kerajaan juga sedang berusaha untuk mengeluarkan hakmilik strata kepada pembeli unit-unit rumah kos rendah awam dan membantu dalam pembentukan *Management Corporation* dengan izin bagi mengambilalih pengurusan rumah-rumah.

Dato' Speaker, di bawah Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan juga, peruntukan sebanyak \$80,000 disediakan untuk menjalankan kajian bagi Rancangan Pemajuan Bukit Bendera. Kajian ini bertujuan untuk menyediakan satu rancangan pembangunan dan rancangan tempatan bagi kawasan Bukit Bendera sebagai satu tempat peranginan. Dari hasil kajian ini, satu pelan induk yang sesuai dan berjangka panjang bagi pembangunan dan pemeliharaan sistem Bukit Bendera akan dapat diwujudkan. Kajian ini telah mendapat peruntukan dari Kerajaan Persekutuan sebanyak \$300,000 dan dari Majlis Perbandaran Pulau Pinang sebanyak \$70,000. Ianya sebenarnya telahpun bermula dan dijangka dapat disiapkan dalam beberapa bulan lagi. Selepas itu, satu pameran awam akan diadakan untuk mendapat pandangan dan maklumbalas orang awam sebelum pelan ini ditetapkan untuk pelaksanaan.

Disamping itu, bagi tujuan kemajuan sektor pelancongan selaras dengan Rancangan Pembangunan Strategik, pihak Kerajaan Negeri sedang bekerjasama dengan pihak swasta dalam sektor pelancongan untuk menyediakan satu **Pelan Tindakan Pelancongan Negeri** bagi tempoh masa 10 tahun yang akan datang. Untuk maksud tersebut, sebanyak \$150,000 telah diperuntukkan. Tambahan pula, sebanyak \$60,000 telah disediakan untuk membiayai sebuah pelantar dan jambatan di Batu Uban bagi kemudahan menganjurkan acara-acara sukan air. Projek ini didapati perlu, memandangkan bahawa acara-acara sukan air tahunan seperti Pesta Perahu Naga Antarabangsa telah menjadi daya tarikan para pelancong dan juga rekreasi bagi rakyat tempatan.

Dato' Speaker, walaupun Negeri Pulau Pinang dikenali sebagai sebuah negeri perindustrian, namun kepentingan sektor pertanian dan pembangunan luar bandar tidak diabaikan. Untuk terus memajukan sektor pertanian, **Jabatan Pertanian** diperuntukkan sebanyak \$1.2 juta untuk melaksanakan program-program pembangunan bagi meningkatkan pengeluaran demi faedah para petani. Peruntukan tersebut akan digunakan untuk projek pembangunan pusat-pusat pertanian yang akan dapat mengadakan perkhidmatan-perkhidmatan pertanian yang lengkap. Pusat-pusat ini juga akan berfungsi sebagai tempat menyebarkan maklumat pengurusan tanah, penanaman dan sistem pertanian komersial dan moden yang berdaya maju. Disamping itu, Jabatan Pertanian juga akan menggunakan peruntukan yang diberikan itu untuk terus menjalankan program Khidmat Pengembangan termasuk membina Bangunan Asrama di Pusat Latihan Pertanian di Cherok Tok Kun dan menambah kemudahan di Tapak Ekspo Pertanian.

Di bawah Rancangan Malaysia Keenam, Jabatan Pertanian telah mendapat peruntukan bagi mengukuhkan kelompok-kelompok pertanian dan memperluaskan tanaman komoditi penting, di bawah Program Pembangunan Pertanian Kawasan. Program yang bertujuan

meningkatkan daya saing para petani dalam pasaran secara komersial itu telah disediakan sebanyak \$410,000. Sehingga ini, kelompok-kelompok pertanian dalam komoditi-komoditi padi, buah-buahan, sayur-sayuran dan koko telah berjaya mengusahakan seluas 5,912 hektar tanah dan melibatkan seramai 4,480 peserta. Beberapa kelompok telah mencapai kejayaan dengan adanya organisasi yang sistematik dan mencapai tabungan yang lebih kukuh. Di samping itu, projek-projek bimbingan dan demonstrasi tanaman juga telah dan akan terus dilaksanakan.

Dato' Speaker, bagi memajukan serta memelihara sistem hutan di negeri ini, **Jabatan Perhutanan** telah diberi peruntukan yang lebih besar, iaitu sebanyak \$817,000 yang merupakan **pertambahan sebanyak lebih daripada 115% daripada tahun 1992**. Peruntukan ini mencerminkan komitmen Kerajaan Negeri supaya Jabatan Perhutanan meneruskan strategi penggunaan hutan secara seimbang dan optimum serta mengelakkan kesan-kesan yang negatif ke atas alam sekitar. Untuk tahun 1993, Jabatan ini akan melaksanakan program perhutanan masyarakat, pembesaran kawasan hutan lipur Telok Bahang serta pembangunan tapak semaian hutan dan perkampungan hutan. Program publisiti dan penyebaran maklumat hutan akan dijalankan untuk menyedarkan masyarakat umum terhadap kekayaan sumber hutan dan aktiviti-aktiviti yang boleh dijalankan di kawasan yang berkenaan. Peruntukan dari Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan di bawah Rancangan Malaysia Keenam berjumlah lebihkurang \$1.0 juta juga telah diperolehi untuk meningkat dan menyediakan kemudahan tapak perkhemahan di kawasan perhutanan lipur.

Dato' Speaker, mulai tahun 1993, **Jabatan Perkhidmatan Haiwan** akan melaksanakan satu projek khas untuk membangunkan sebuah pusat sumber genetik ternakan di Juru yang meliputi tiga aktiviti, iaitu pengeluaran dan pembiakan ternakan, latihan dan pengembangan ternakan dan pelancongan veterinar. Untuk tujuan tersebut dan beberapa projek lain berasaskan ternakan binatang utama, **Jabatan Perkhidmatan Haiwan** disediakan peruntukan sebanyak \$805,400. Projek-projek lain yang telah dirancang untuk dilaksanakan ialah projek skim pawah, rancangan ternakan ayam dan itek, kambing dan kambing biri-biri serta pusat pengumpulan susu lembu impot. Jabatan ini juga telah diarah untuk mengatasi masalah lembu-lembu yang berkeliaran di kawasan perindustrian. Disamping itu, peruntukan sejumlah \$100,000 telah disediakan untuk tujuan kerja-kerja menambun tanah, menyediakan rekabentuk dan kerja perancangan bagi sebuah kompleks Ibu Pejabat yang baru.

Untuk tahun 1993, **Jabatan Kebun Bunga** telah diberikan peruntukan sebanyak \$301,000 untuk meneruskan usahanya memajukan dan memperbaiki kemudahan-kemudahan yang diperlukan, seperti memasang lampu-lampu untuk menyenangkan

orang ramai yang bersenaman pada waktu pagi, membina tapak semeian baru untuk memperluaskan kemudahan botani dan kulturakebunan, termasuk pembelian benih pokok yang baru. Program-program lain yang akan dijalankan termasuk melebel pokok, menyediakan tanda arah dan papan tanda untuk memberi panduan dan maklumat kepada para pelawat dan pelancong.

Dato' Speaker, **Jabatan Hal Ehwal Agama Islam** diperuntukkan sebanyak **\$2.4 juta**. Projek-projek menyiapkan pembinaan Masjid Seberang Jaya, bangunan pejabat, mahkamah dan rumah kadi di Daerah Seberang Perai Utara dan Daerah Barat Daya akan diteruskan. Projek baru yang akan dilaksanakan ialah pembinaan Masjid Bandar Bayan Baru dan Masjid Daerah Seberang Perai Selatan yang dijangka akan siap pada akhir tahun 1994. **Pusat Ilmu Falak Sheikh Tahir** juga telah diberi peruntukan **\$25,000** untuk melengkapkan alat-alat yang diperlukan supaya ianya dapat terus berfungsi dan berkembang sebagai satu-satunya pusat ilmu falak yang termaju di rantau ini.

Dato' Speaker, peningkatan peruntukan sebanyak 53.7% bagi Belanjawan Pembangunan 1993 secara keseluruhannya dirangka untuk menggalakkan pertumbuhan ekonomi negeri yang berterusan dan untuk menjamin peningkatan kemudahan-kemudahan asas bagi masyarakat. Oleh itu, sebahagian besar daripada peruntukan tersebut ialah untuk menyediakan kemudahan-kemudahan asas, memperbaiki dan mempertingkatkan kemudahan-kemudahan infrastruktur untuk dinikmati oleh semua rakyat, sama ada di bandar mahupun di luar bandar, di bahagian pulau mahupun di Seberang Perai. Kerajaan akan berusaha sedaya upaya untuk memastikan projek-projek yang telah diatur mengikut keutamaan itu akan dapat dilaksanakan mengikut jadual supaya faedah darinya dapat dinikmati secepat mungkin.

Mengikut rekod prestasi setakat ini, Jabatan-jabatan Kerajaan, khususnya jabatan-jabatan teknikal, telahpun menunjukkan prestasi yang menggalakkan. Saya mempunyai keyakinan bahawa sikap positif, disiplin, kejujuran dan kewibawaan kakitangan Kerajaan akan dapat dipertingkatkan lagi. Disamping itu, perhatian haruslah diberi kepada perancangan dan penjadualan projek-projek pembangunan yang betul serta pengurusan projek yang cekap untuk menjimatkan kos perlaksanaan. Semua ini merupakan usaha untuk menuju ke arah sebuah Kerajaan yang lebih cekap dan berkesan, seperti yang disarankan oleh Rancangan Pembangunan Strategik bagi negeri kita ini.

Akhirnya, saya ingin menegaskan bahawa kejayaan projek-projek pembangunan yang akan membawa kemakmuran dan kebahagiaan kepada rakyat sebenarnya bergantung sebahagian besarnya kepada komitmen, usaha dan penyertaan secara aktif dan positif dari rakyat jelata. Oleh itu, adalah amat penting bahawa rakyat

kita terus bersikap positif dan membina, berdisiplin, bermoral murni dan bersatu padu untuk menjamin kestabilan sosial dan politik dalam masyarakat kita. Rakyat kita harus juga mempertingkatkan kesedaran dan peranan mereka untuk menjaga kebersihan alam sekitar serta memelihara kemudahan-kemudahan awam dan sosial sivik yang telah dan akan disediakan. Dengan kemantapan mental dan moral, rakyat kita sudah pasti akan dapat membezakan di antara yang baik dan yang buruk, serta di antara yang benar dan yang palsu dan terus mengenenpikan unsur-unsur negatif dan beremosi. Dengan demikian, kita akan dapat terus bergerak ke hadapan untuk mencapai satu pembangunan sosio ekonomi yang berterusan dan seimbang ke arah sebuah masyarakat yang maju, bersatu padu dan bersifat penyayang mengikut Rancangan Pembangunan Strategik Negeri Pulau Pinang dan ke arah Wawasan 2020.

Dato' Speaker, saya memohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker,

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga besok pagi jam 9.30.

Dewan ditangguh pada jam 6.57 petang.